

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 358

fyrtiofemte årgången

31 december 2002

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
*	Europaparlamentets och rådets beslut nr 2367/2002/EG av den 16 december 2002 om gemenskapens statistiska program 2003–2007 ⁽¹⁾	1
*	Rådets förordning (EG) nr 2368/2002 av den 20 december 2002 om genomförande av Kimberleyprocessens certifieringssystem för den internationella handeln med rådiamanter	28
*	Rådets förordning (EG) nr 2369/2002 av den 20 december 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskesektorn	49
*	Rådets förordning (EG) nr 2370/2002 av den 20 december 2002 om införande av en nödåtgärd från gemenskapen för skrotning av fiskefartyg	57
*	Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken	59
*	Rådets förordning (EG) nr 2372/2002 av den 20 december 2002 om särskilda åtgärder för kompensation till fiskeri-, skaldjurs- och vattenbrukssektorerna i Spanien som drabbats av oljeläckaget från fartyget Prestige	81
	Kommissionens förordning (EG) nr 2373/2002 av den 30 december 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	84
	Kommissionens förordning (EG) nr 2374/2002 av den 30 december 2002 om ändring av förordning (EG) nr 668/2001 och om höjning till 3 499 978 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det tyska interventionsorganet	86

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida)

Pris: 26 EUR

Med detta nummer avslutas L-serien, årgång 2002.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

* Kommissionens förordning (EG) nr 2375/2002 av den 27 december 2002 om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för vanligt vete av annan kvalitet än hög från tredje länder och om undantag från rådets förordning (EEG) nr 1766/92	88
* Kommissionens förordning (EG) nr 2376/2002 av den 27 december 2002 om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för import av korn från tredje länder och om undantag från rådets förordning (EEG) nr 1766/92	92
* Kommissionens förordning (EG) nr 2377/2002 av den 27 december 2002 om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för import av malkorn från tredje länder och om undantag från rådets förordning (EEG) nr 1766/92	95
* Kommissionens förordning (EG) nr 2378/2002 av den 27 december 2002 om undantag från förordning (EG) nr 1249/96 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn	101
* Kommissionens förordning (EG) nr 2379/2002 av den 30 december 2002 om godkännande av de kontroller som görs i Slovakien av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till gemenskapen	108
* Kommissionens förordning (EG) nr 2380/2002 av den 30 december 2002 om ändring av förordning (EG) nr 883/2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller handeln med produkter inom vinsektorn med tredje land	117
* Kommissionens förordning (EG) nr 2381/2002 av den 30 december 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen	119
* Kommissionens förordning (EG) nr 2382/2002 av den 30 december 2002 om ändring av förordning (EEG) nr 94/92 om genomförande av den ordning för import från tredje land som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2092/91 ⁽¹⁾	120
* Kommissionens förordning (EG) nr 2383/2002 av den 30 december 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2366/98 om tillämpningsföreskrifter för systemet med produktionsstöd för olivolja för regleringsåren 1998/1999–2003/2004	122
* Kommissionens förordning (EG) nr 2384/2002 av den 30 december 2002 om ändring av förordning (EEG) nr 2837/93 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2019/93 vad gäller underhåll av olivlundar i områden där oliver traditionellt odlas	124
* Kommissionens förordning (EG) nr 2385/2002 av den 30 december 2002 om fortsatt tillämpning och ändring av gemenskapens förhandskontroll av import av vissa järn- och stålprodukter med ursprung i vissa tredje länder	125
Kommissionens förordning (EG) nr 2386/2002 av den 30 december 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	128
Kommissionens förordning (EG) nr 2387/2002 av den 30 december 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	130
Kommissionens förordning (EG) nr 2388/2002 av den 30 december 2002 om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål	132

Kommissionens förordning (EG) nr 2389/2002 av den 30 december 2002 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	134
Kommissionens förordning (EG) nr 2390/2002 av den 30 december 2002 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick	136
Kommissionens förordning (EG) nr 2391/2002 av den 30 december 2002 om fastställande av produktionsbidrag för vitsocker som används inom den kemiska industrin ...	138
Kommissionens förordning (EG) nr 2392/2002 av den 30 december 2002 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn	139

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Europaparlamentet och rådet

2002/1010/EG:

- * **Europaparlamentets och rådets beslut av den 21 november 2002 om användning av Europeiska unionens solidaritetsfond enligt punkt 3 i det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet** 142

Europeiska centralbanken

2002/1011/EG:

- * **Europeiska centralbankens beslut av den 19 december 2002 om godkännande av den mängd mynt som skall ges ut 2003 (ECB/2002/12)** 144

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 2367/2002/EG
av den 16 december 2002
om gemenskapens statistiska program 2003–2007
 (Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
 ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
 gemenskapen, särskilt artikel 285 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
 yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽⁴⁾ skall ett statistiskt program inrättas för gemenskapen.
- (2) I förordning (EG) nr 322/97 fastslås principerna för framställning av gemenskapsstatistik, och den rättsakten är tillämplig på detta beslut.
- (3) Den ekonomiska och monetära unionen ställer stränga krav på gemenskapens tillgång till valuta-, betalningsbalans- och finansstatistik.
- (4) Enligt förordning (EG) nr 322/97 skall gemenskapen vid varje tidpunkt ha tillgång till statistiska uppgifter som är jämförbara för de olika medlemsstaterna, som är aktuella, tillförlitliga och ändamålsenliga och som tas fram så effektivt som möjligt, för att gemenskapen skall kunna utforma, tillämpa, övervaka och värdera sin politik.
- (5) En nödvändig förutsättning för att gemenskapens politik skall kunna genomföras är ofta att det finns aktuell och jämförbar statistik av hög kvalitet.
- (6) För att säkerställa att de statistiska uppgifterna är enhetliga och jämförbara inom gemenskapen är det nödvändigt att för gemenskapen inrätta ett femårigt

statistiskt program, i vilket skall fastställas strategierna, huvudområdena och målen för de åtgärder som skall vidtas enligt dessa prioriteringar.

- (7) Gemenskapsmyndigheterna bör därför se till att det finns jämförbar statistik av hög kvalitet.
- (8) Den speciella metod som används för att framställa gemenskapsstatistik kräver ett särskilt nära samarbete inom gemenskapens framväxande statistiska system genom Kommittén för det statistiska programmet, som inrättades genom beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽⁵⁾, i fråga om anpassningen av systemet, och för detta ändamål behöver i synnerhet rättsliga instrument införas för att upprätta denna gemenskapsstatistik. Hänsyn måste tas till belastningen på uppgiftslämnarna vare sig dessa är företag, hushåll eller enskilda.
- (9) För framställning av gemenskapsstatistik i enlighet med det femåriga programmets rättsliga ram ansvarar de nationella myndigheterna på nationell nivå och gemenskapsmyndigheten (Eurostat) på gemenskapsnivå.
- (10) För att nå detta mål krävs ett nära, samordnat och konsekvent samarbete mellan Eurostat och de nationella myndigheterna.
- (11) Eurostat bör därför se till att samordna de olika nationella myndigheterna i ett nätverk som utgör det europeiska statistiksystemet (ESS) för att säkerställa att det finns tillgång till aktuell statistik som underlag för Europeiska unionens politik.
- (12) Kommissionen kan för enstaka statistikinsatser överlämna detaljerade genomförandeåtgärder till ESS, och bör i så fall besluta om vilka syften och åtgärder detta gäller.
- (13) När detta program genomförs anförtros kommissionen, i enlighet med förordning (EG) nr 322/97, dessutom att genomföra eller utföra vissa uppgifter så som de definieras i bestämmelser om enskilda statistikinsatser.

⁽¹⁾ EGT C 75 E, 26.3.2002, s. 274.

⁽²⁾ EGT C 125, 27.5.2002, s. 17.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 25 april 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 30 september 2002 (EGT C 275 E, 12.11.2002, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 20 november 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

- (14) Det bör övervägas om vissa av dessa uppgifter, som för närvarande utförs på kommissionsnivå, skulle kunna utföras t.ex. av ett speciellt genomförandeorgan.
- (15) Inom vissa områden som omfattas av gemenskapens olika handlingsprogram är det viktigt att de statistiska uppgifterna delas upp efter kön.
- (16) I detta beslut fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som under det årliga budgetförslaget utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförslaget⁽¹⁾.
- (17) I enlighet med artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 322/97 har riktlinjer för inrättande av programmet lagts fram för Kommittén för det statistiska programmet, Europeiska rådgivande kommittén för statistik på det ekonomiska och sociala området, som inrättades genom rådets beslut 91/116/EEG⁽²⁾, samt Kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik, som inrättades genom rådets beslut 91/115/EEG⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande av det statistiska programmet

Härmed inrättas gemenskapens statistiska program för perioden 2003–2007 (nedan kallat programmet). Programmet återfinns i bilagorna.

I bilaga I fastställs inriktning, huvudområden och mål för de åtgärder som planeras under denna period och ges också en sammanställning över statistikbehoven utifrån Europeiska unionens politik. Dessa behov delas upp efter avdelningarna i fördraget.

I bilaga II ges en sammanställning över arbetsområdena för Eurostat.

Artikel 2

Mål och politiska prioriteringar

Med hänsyn till de disponibla medlen hos de nationella myndigheterna och kommissionen skall detta program inriktas på gemenskapens viktigaste politiska prioriteringar inom följande områden:

— Ekonomiska och monetära unionen.

— Europeiska unionens utvidgning.

— Konkurrenskraft, hållbar utveckling och den sociala agendan.

Programmet skall också säkerställa ett fortsatt statistiskt stöd för beslut inom nuvarande politikområden och skall tillgodose de behov som uppstår till följd av nya politiska initiativ inom gemenskapen. Det skall beakta behovet av en fortlöpande översyn av statistiska prioriteringar och behovet av den statistik som framställs, för att på bästa sätt utnyttja tillgängliga resurser och minimera svarsbördan.

Kommissionen skall dessutom se till att det finns jämförbar statistik av hög kvalitet.

Artikel 3

Finansiering

Finansieringsramen för genomförandet av detta program under perioden 2003–2007 fastställs härmed till 192 500 000 euro.

150 727 000 euro skall avse perioden 2003–2006. 41 773 000 euro skall avse 2007. Beloppet 41 773 000 euro skall anses bekräftat om det är förenligt med den gällande budgetplanen för den period som inleds 2007.

De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 4

Rapportering

Under det tredje året för genomförande av programmet skall kommissionen utarbeta en lägesrapport som visar vilken utveckling som skett inom ramen för programmet och lägga fram denna rapport för Kommittén för det statistiska programmet.

I slutet av den period som omfattas av programmet skall kommissionen, efter att ha rådgjort med Kommittén för det statistiska programmet, lägga fram en lämplig rapport med en utvärdering av programmets genomförande, där oberoende experters synpunkter skall ha vägts in. Denna rapport skall färdigställas före utgången av år 2008 och skall därefter föreläggas Europaparlamentet och rådet.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 59, 6.3.1991, s. 21. Beslutet ändrat genom beslut 97/255/EG (EGT L 102, 19.4.1997, s. 32).

⁽³⁾ EGT L 59, 6.3.1991, s. 19. Beslutet ändrat genom beslut 96/174/EG (EGT L 51, 1.3.1996, s. 48).

*Artikel 6***Adressater**

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2002.

På Europaparlamentets vägnar
P. COX
Ordförande

På rådets vägnar
M. FISCHER BOEL
Ordförande

BILAGA I

DET FEMÅRIGA STATISTISKA PROGRAMMET: FÖRFARANDE

INLEDNING

1. Behovet av statistiska uppgifter för utformningen av Europeiska unionens politik

Europeiska unionens institutioner och medborgare behöver ett objektiva instrument för att kunna avgöra dels i vad mån EU:s politiska initiativ behövs, dels hur de framskrider. För att tillgodose detta behov är det av stor vikt att det finns statistiska uppgifter av hög kvalitet. Eurostat (Europeiska gemenskapernas statistikkontor) har till huvuduppgift att sammanställa och sprida relevant och aktuell information om ett stort antal sociala, ekonomiska och miljörelaterade frågor som underlag för Europeiska unionens nuvarande och framtida politik. I ett framväxande eEurope måste användarna kunna få ta del av statistiska uppgifter i den form och vid den tidpunkt som de själva önskar. Under den period programmet pågår kommer det att behövas ytterligare ansträngningar för att se till att medborgarna får tillgång till den allt större mängden grundinformation som finns om ekonomi, social utveckling och utvecklingen på miljöområdet inom Europeiska unionens. Det europeiska statistiksystemet (ESS) behöver vidareutveckla sin organisation och sina metoder för att säkerställa att systemet i sin helhet upprätthåller och utvecklar den kvalitet och effektivitet som är nödvändig för att tillgodose alla användares behov.

Bilagans uppställning

I denna bilaga ges en sammanfattning av de politiska faktorer som inverkar på arbetsprogrammet samt gemenskapens statistikbehov mot bakgrund av Europeiska unionens politik och de behov som definierats inom ramen för denna. Statistikbehoven är indelade enligt avdelningarna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

För var och en av dessa avdelningar tar denna bilaga upp följande:

- Huvudinriktningen på det statistiska arbete som skall utföras under denna femårsperiod inom varje politikområde samt särskilda verksamhetsplaner för detta, inklusive planerade rättsakter.
- De områden inom det statistiska arbetet som stöder den politik som avdelningen handlar om, i överensstämmelse med ämnen om statistiskt arbete så som de definieras i den verksamhetsbaserade förvaltningsramen.

2. Strategier enligt programmeta) *Mål*

Följande mål fastställs i Eurostats verksamhetsplan och kan ses som ett stöd för arbetsprogrammet och de skall genomföras med beaktande av principen om kostnadseffektivitet, vilken fastställs i artikel 10 i förordning (EG) nr 322/97:

- Eurostat skall stå till kommissionens tjänst.
- Eurostat skall stå till de andra EU-institutionernas och övriga användares tjänst.
- Eurostat skall bidra till att upprätthålla och vidareutveckla ESS.
- Eurostat skall sträva efter att ha nöjda och motiverade medarbetare.
- Eurostat skall förbättra kvaliteten på sina varor och tjänster.
- Eurostat skall öka produktiviteten internt.

b) *Framställning av statistik*

Tillsammans med sina samarbetspartner i ESS kommer Eurostat att införa särskilda metoder för att se till så att Europastatistiken håller den kvalitet som krävs för att EU-politiken skall kunna drivas. Särskild vikt kommer att läggas vid statistiken för euroområdet.

Eurostat kommer att tillsammans med sina samarbetspartner i ESS kontinuerligt granska EU:s och de enskilda ländernas statistiska uppgifter för att se till att dessa motsvarar de faktiska behoven för både EU:s och de enskilda ländernas politik och för att det inte ska råda någon motsättning mellan dessa båda aspekter.

c) *Effektivt genomförande*

Kommissionen kommer även i fortsättningen att utvärdera sina arbetsmetoder för att se till att resurserna används så effektivt som möjligt. För vissa arbetsuppgifter inom statistikområdet kan det visa sig lämpligt att ett verkställande organ står för genomförande och uppföljning. Innan ett sådant verkställande organ inrättas kommer en fullständig analys att göras i enlighet med rådets och kommissionens bestämmelser. Kommittén för det statistiska programmet kommer att rådfråga samarbetspartnerna i ESS och informera dem om utvecklingen på detta område.

d) *Användning av budgetmedel*

De budgetmedel som enligt detta program avsätts till statistik behandlas i det årliga budgetförfarandet, utan att det påverkar tillämpningen av de budgetmedel som avsätts enligt andra rättsakter. Dessa budgetmedel kommer att användas till följande:

- Framställning av statistik i enlighet med förordning (EG) nr 322/97, vilket även omfattar utveckling och underhåll av statistiska informationssystem och nödvändig infrastruktur i anslutning till detta.
- Stöd till samarbetsparterna i ESS (Eurostat planerar att ingå ramavtal med dessa parter).
- Tekniskt och administrativt stöd samt andra stödåtgärder.

3. Prioriterade områden

De prioriterade områdena för det statistiska arbetet är indelade i fyra olika verksamhetskategorier.

a) *Behov med hänsyn till gemenskapens politik*

De statistiska behoven kopplade till gemenskapens viktigaste politikområden har definierats av kommissionen och kan sammanfattas på följande sätt:

- Ekonomiska och monetära unionen: all den statistik som behövs för EMU:s tredje fas och för stabilitets- och tillväxtpakten.
- Utvidgningen av EU: att införliva de statistiska indikatorer som är av central betydelse för anslutningsförhandlingarna och att integrera kandidatländerna i ESS.
- Konkurrenskraft, hållbar utveckling och den sociala agendan: gäller framför allt statistik som rör arbetsmarknad, miljö, tjänster, levnadsvillkor, migration och eEurope.
- Öppen samordning: tillhandahållandet av indikatorer och tillhörande statistik grundat på förbättrade metoder och harmoniserade resultat i enlighet med de mandat som Europeiska rådets givit.

b) *Viktiga projekt*

Dessa omfattar det viktigaste arbetet som måste utföras för att säkerställa att systemet fungerar. För detta kommer ett förfarande med formell projektledning att tillämpas på följande sätt:

- Arbete på infrastrukturnivå

Detta innebär bland annat att befästa den ställning som ESS bedriver i ett fördjupat och utvidgat Europa. Olika samarbetsinstrument kommer att upprättas mellan de nationella statistikorganen och Eurostat. Dessa kommer framför allt att bestå i att olika nationella statistikorgan utbyter uppgifter, att de olika medlemsstaterna specialiserar sig på vissa områden samt att startpunkten för statistiska undersökningar för både europeiska och nationella behov tillämpas flexibelt.

Det innebär också att man utvecklar ett system som kan tillgodose de nya behov som uppstår inom politikområdena och samtidigt främjar en dialog mellan statistiker och beslutsfattare, så att statistikprodukterna blir flexibla när det gäller svarstid och relevans.

Genom att utveckla den tekniska infrastrukturen på kommissions- och medlemsstatsnivå vill man också åstadkomma större produktivitet, minskad svarsbörda och större möjligheter för användarna att lätt få tillgång till statistiska uppgifter.

Eurostats engagemang i de båda initiativen eCommission och eEurope samt det statistiska systemets tillgång till FoU-programmen samt IDA-programmet kommer att bidra till samarbete och synergieffekter mellan gemenskapens och medlemsstaternas insatser.

Det nära samarbetet mellan statistiker inom offentlig förvaltning och forskning kommer att ge gemenskapsstatistiken en kvalitetssäkring och en vetenskaplig grund.

- Särskilda projekt

Statistik för den nya ekonomin, inklusive områden som informationssamhället och innovation.

Statistik över forskning och utveckling, inklusive benchmarking av nationell FoTU-politik.

Konjunkturstatistik.

Indikatorer till stöd för politiken för en hållbar utveckling.

Indikatorer avseende social utslagning och fattigdom.

c) *Statistikstöd för nuvarande politik*

Fortsatt arbete med den statistik som stöder gemenskapens nuvarande politikområden såsom jordbruk, regionalpolitik och extern handel.

d) *Övriga områden*

För gemenskapens politik behövs även statistik från andra områden som inte har nämnts ovan.

Den exakta omfattningen av den statistik som samlas in för den verksamhet som prioriteras har i allmänhet fastställts av Eurostat tillsammans med medlemsstaterna inom ramen för Kommittén för det statistiska programmet och Kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik. Det följer av bestämmelserna i rådets förordning om gemenskapsstatistik och står i överensstämmelse med överenskomna principer för sådana beslut om arbetsledning.

4. Subsidiaritet

Viktig lagstiftning på det här området är följande:

1. Beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program
2. Rådets förordning (EG) nr 322/97.
3. Kommissionens beslut 97/281/EG av den 21 april 1999 om Eurostats uppgift vad gäller framställning av gemenskapsstatistik⁽¹⁾.

Eurostat ansvarar för att det finns gemenskapsstatistik för EU:s politiska syften. Eurostat kan endast fullfölja denna uppgift i samarbete med statistikmyndigheterna i medlemsstaterna. Eurostat har därför alltid baserat sin verksamhet på subsidiaritetsprincipen. Samarbetet sker med flera olika organ, men främst med de nationella statistikorganen i EU:s medlemsstater.

5. Balans mellan behov och resurser

Inom ESS krävs det vaksamhet när det gäller balansen mellan behovet av statistik med tanke på gemenskapens politik och de resurser som krävs både på EU-nivå, i medlemsstaterna och hos de regionala myndigheterna för att ta fram statistiken. Att ställa tillräckliga resurser till förfogande i ett nationellt sammanhang är av särskild betydelse när man skall möta kraven på statistisk information för beslut inom EU:s olika politikområden. Det är emellertid också viktigt att vara tillräckligt flexibel så att myndigheterna i medlemsstaterna kan använda de mest kostnadseffektiva lösningarna för att tillmötesgå gemenskapens behov av statistik.

För att stödja en strategi som bygger på en balanserad prioritering, bör den årliga programplaneringsprocessen omfatta en fortgående översyn av det fortsatta behovet av befintlig gemenskapsstatistik för att därigenom kunna fastställa vilken statistik som kan inskränkas eller som inte längre behöver samlas in. Detta måste ske i nära samarbete med huvudanvändarna av statistik och är viktigt att beakta vid införandet av nya statistiska initiativ.

I denna bilaga presenteras det totala behovet av statistiskt underlag för gemenskapens politik. Inom ramen för den allmänna förvaltningen av resurserna har prioriteringar för de olika delarna av den statistiska verksamheten fastställts enligt ovan beskrivna principer.

DET FEMÅRIGA STATISTISKA PROGRAMMET: MÅL OCH ÅTGÄRDER

UTVIDGNINGEN AV EUROPEISKA UNIONEN

Konsekvenser för statistiken

Under programmets giltighetsperiod (2003–2007) kommer troligtvis anslutningsförhandlingarna att fullföljas med ett anslutningsfördrag för ett antal kandidatländer. Inför det fortsatta arbetet och det eventuella slutförandet av dessa förhandlingar måste kommissionen ha tillgång till fullständiga och tillförlitliga statistiska uppgifter, som sammanställts enligt sådana metoder som är jämförbara med statistiken i EU-länderna. EU står här inför två utmaningar som till viss del skiljer sig åt:

- Att integrera eventuella nya medlemmar i gemenskapens alla mekanismer, inklusive budget för egna medel, strukturfonder och alla andra frågor och program.
- Att fortsätta förberedelsearbetet med de återstående kandidatländerna och hjälpa dem att uppnå en nivå som ligger helt i linje med gemenskapens gällande lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 112, 29.4.1997, s. 56.

I båda fallen får de höga kraven på kandidatländernas framställning av statistik, som skall kontrolleras och spridas genom Eurostat, inte underskattas. Här behövs naturligtvis grundläggande ekonomisk statistik, som BNP fördelat på branscher och regioner, befolkning och sysselsättning. Andra viktiga områden är statistik som är ett mått på i vilken utsträckning den inre marknaden har införts, t.ex. verksamhet med effekt över nationsgränserna som handel med varor och tjänster, fri etableringsrätt, betalningsbalans, kapitalflöden, människors rörlighet (migrerande arbetstagare, migration, asylsökande etc.), industriproduktion och industrins förutsättningar när det gäller kapacitet etc. Generellt sett måste den statistik som framställs fungera som underlag för det aktuella politikområdet inom EU, vilket även gäller behov som uppstår genom EMU. Dessutom behövs det statistik inom sådana områden som kan vara känsliga frågor vid anslutningsförhandlingarna, gällande viktiga politikområden inom EU som jordbruk, transporter, regionalpolitik och miljö.

Sammanfattning

Under femårsperioden kommer arbetet i huvudsak att inriktas på

- att konsolidera insamlingen av harmoniserade uppgifter med tanke på förhandlingar och internt EU-arbete,
- att fortsätta arbetet med att hjälpa kandidatländer och nya medlemmar att förbättra sina statistiska system så att dessa tillgodoser gemenskapens behov. Detta innebär också att de på ett tidigt stadium skall underrättas om eventuell ny gemenskapslagstiftning.

AVDELNING I

Fri rörlighet för varor

Konsekvenser för statistiken

När den inre marknaden trädde i kraft 1993, infördes också ett system för att statistiskt mäta handeln med varor mellan medlemsstaterna (Intrastat). Detta system var tänkt att minska arbetsbördan för uppgiftslämnarna och därigenom bättre svara mot EMU:s behov. Arbetsbördan har emellertid bara minskat i begränsad utsträckning, eftersom de nationella myndigheterna och många branschorganisationer har velat bibehålla ett system där det finns detaljerad statistik över handeln inom gemenskapen som är jämförbar med statistiken över externa handeln.

I enlighet med den strategiplan som Eurostat och medlemsstaterna antog 1999 kommer nya justeringar av systemet att granskas och prövas innan det blir aktuellt med någon lagändring. Det nya systemet måste kunna ge de resultat som gemenskapen behöver och uppfylla stränga kvalitetskrav i fråga om täckning, tillförlitlighet och tillgänglighet. Dessa resultat bör definieras på ett sådant sätt att de nuvarande kraven förenklas, samtidigt som hänsyn tas till hur behoven kan komma att utvecklas efterhand som den europeiska integrationen fortskrider. Insatser kommer också att göras för att statistiken över import- och exportpriserska bli mer tillförlitlig, så att konkurrensen mellan produkter inom unionen kan mätas mer effektivt.

Parallellt med detta kommer man att ha analyserat konsekvenserna av en övergång till ett gemensamt system för mervärdesskatt. Detta skall ske genom en utvärdering av vilka källor med administrativa eller statistiska uppgifter som kan användas som referens. Här kommer en fortsatt koppling till mervärdesskattesystemet och utnyttjande av det allmänna företagsregistret att prioriteras.

Sammanfattning

När det femåriga programmet går mot sitt slut kommer kommissionen att ha anpassat och förbättrat systemen för att statistiskt mäta handeln med varor mellan medlemsstaterna och med tredje land, med hänsyn till hur informationskraven och de ekonomiska och administrativa förutsättningarna utvecklas.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

Avdelning i fördraget	Arbetsområden från Eurostat
AVDELNING I FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	53 Handel med varor
Andra viktiga arbetsområden	44 Industri Energi och råvaror
	45 Energi
	48 Transporter
	64 Produktion av grödor
	65 Animalieproduktion
	66 Statistik över jordbrukets förädlingsindustri

AVDELNING II

Jordbruk*Konsekvenser för statistiken*

Jordbruk

Den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) upptar nära hälften av gemenskapens budget. Kommissionen, som har till uppgift att utforma, övervaka, utvärdera och anpassa politiken, står därför inför en viktig uppgift när det gäller GJP. Kommissionen har tilldelats omfattande behörighet för den löpande förvaltningen. Den viktigaste uppgiften under den närmaste femårsperioden (2003–2007) kommer liksom i nuvarande program (1998–2002) att bestå i att hantera den stora statistikmängden och att se till att den underhålls på viktiga punkter. Även i fortsättningen kommer miljödime-nsionen att ägnas särskild uppmärksamhet, så att man utvecklar den statistik som behövs för att analysera växelverkan mellan jordbruk och miljö. Bland annat behövs en förbättring av statistiken över användningen av gödningsmedel och bekämpningsmedel, över ekologiskt jordbruk och åtgärder för att bevara den biologiska mångfalden och en levande landsbygd.

Den tekniska handlingsplanen för förbättring av jordbruksstatistiken (TAPAS) utgör en tydlig gemensam insats för att bättre utnyttja medlemsstaternas och gemenskapens tillgängliga resurser i arbetet med att framställa jordbruksstatistik. Den framtagna statistiken kommer att kunna användas i vidare sammanhang (t.ex. modellering, direkttillgång för medlemsstaterna och EU-institutionerna).

Två arbetsuppgifter kommer att genomföras med sikte på framtiden. Riktlinjerna för jordbruksstatistiken kommer att dras upp för att tillgodose GJP:s behov sju till tio år framåt i tiden, med hänsyn till hur GJP kan komma att förändras i och med de reformer som följde efter Agenda 2000. Arbetet med uppgifter gällande jordbruket och miljön kommer också att fortsätta. Detta gäller framför allt indikatorer över i vilken utsträckning miljöhänsyn har tagits i GJP samt operationella landskapsindikatorer. Hänsyn kommer också att tas till det ökade behovet av uppgifter om jordbrukets konsument/välfärdsaspekter och till statistikstödet för GJP:s betydelse för landsbygdens utveckling. Slutsatserna från den omfattande oberoende granskningen av nuvarande system kommer att användas för att ändra inriktningen på gemenska-ns jordbruksstatistik så att denna bättre tillgodoser nya behov, som redan nu kan ha identifierats eller komma att ändras i framtiden. Den andra uppgiften är att få till stånd ett regelbundet flöde av jämförbara uppgifter från officiella källor för samtliga EU:s kandidatländer.

Skogsbruk

Inom detta område måste särskild vikt läggas vid att fortsätta och förbättra arbetet med internationella organisationer, särskilt när det gäller att utveckla en skogsstatistik av bättre kvalitet, inklusive de särskilda kriterier och indikatorer som krävs för miljöstyrning och hållbar skogsförvaltning. Parallellt med detta behöver man också utveckla uppgifter om hållbar förvaltning inom träindustrin. Resultaten av Bonn-beslutet gällande Kyotoavtalet måste beaktas under vidareut-vecklingen av detta arbete.

Fiske

I framtiden kommer den gemensamma fiskepolitiken att inriktas på att integrera de olika delarna av fiskepolitiken, alltifrån biologi till resurser, med hjälp av förbättrad övervakning av fiskefartygens verksamhet. Det är inte sannolikt att dessa åtgärder leder till ett ökat statistikbehov. De viktigaste insatserna under de närmaste åren kommer att gå ut på att konsolidera och förbättra de dataflöden som baserar sig på nuvarande lagstiftning, i fråga om fullständighet, aktualitet, enhetlighet, jämförbarhet och tillgänglighet.

De sociala och ekonomiska följderna av att fiskefartygens verksamhet begränsas och EU:s fiskeflotta reduceras kommer att leda till ett ökat behov av uppgifter om parametrar med vilka den sociala och ekonomiska situationen kan bedömas. Detta kommer förmodligen att vara viktiga frågor vid omförhandlingarna av den gemensamma fiskepolitiken under 2002. Eurostat kommer att följa dessa förhandlingar med stort intresse för att se till att programmet för fiskeristatistik fortsätter att avspegla den gemensamma fiskeripolitikens behov.

Sammanfattning

Under programperioden kommer kommissionen att inrikta sig på att

- tillämpa den tekniska handlingsplanen för förbättring av jordbruksstatistiken (TAPAS) för att gradvis förbättra den befintliga jordbruksstatistiken, framför allt i fråga om kvalitet, jämförbarhet, effektivitetsvinster, förenkling och aktua-litet,
- planera jordbruksstatistikens utveckling i syfte att tillgodose GJP:s framtida behov,
- tillhandahålla indikatorer som skall göra det möjligt att ta större hänsyn till miljön i den gemensamma jordbrukspoli-tiken samt tillhandahålla uppgifter om jordbrukets konsument/välfärdsaspekter,
- hjälpa till med att utveckla jämförbara uppgifter i EU:s kandidatländer,
- konsolidera, förbättra och utveckla (indikatorer för) skogsbruksstatistiken, och
- konsolidera och förbättra kvaliteten på fiskeristatistiken.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING II JORDBRUK	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	61 Markanvändning och landskap 62 Jordbrukets struktur 63 Jordbruksinkomster och priser 64 Produktion av grödor 65 Animalieproduktion 66 Statistik över jordbrukets förädlingsindustri 67 Förbättring av jordbruksstatistiken 68 Skogsbruksstatistik 69 Fiskeristatistik
Andra viktiga arbetsområden	53 Handel med varor 70 Hållbar utveckling 72 Regionalstatistik 74 Regional och geografisk information

AVDELNING III

Fri rörlighet för personer, tjänster och kapital*Konsekvenser för statistiken*

Europeiska unionens betalningsbalansstatistik ger ganska detaljerad information om handeln med tjänster och direktinvesteringar. För närvarande utarbetas statistik över utländska dotterbolags handel. Även om all denna statistik till stor del kan ses som ett svar på GATS-avtalet och har utvecklats för att ge information om verksamhet med länder utanför gemenskapen, anser medlemsstaterna att det är viktigt att fortsätta med nationella betalningsbalanser (som också omfattar flöden inom EU) även beträffande EMU. Den statistik som framställs omfattar för närvarande både handeln med länder i och utanför EU och tillgodoser därför den inre marknadens behov. Det finns emellertid en risk att denna information är osäker. Systemen för att samla in betalningsbalansuppgifter håller för närvarande på att omstruktureras (se avdelning VII). Kommissionens behov på det här området behöver därför ses över och omdefinieras.

Ett system med globaliseringsindikatorer kommer att införas. Till stöd för utvecklingen inom detta område kommer man att använda nya statistiska verktyg som bygger på datautbyte mellan de nationella statistikorganen och datainsamling på europeisk nivå.

Kartläggningen och övervakningen av utländska dotterbolag kommer att göra det möjligt att mäta i vilken grad produktionssystemen europeiserats och internationaliserats.

Genom att satelliträkenskaper utarbetas kommer statistiken mer och mer att inriktas på en analys av hållbar turism i kombination med hållbar utveckling.

Rådets beslut om statistik på det audiovisuella området kommer att behöva genomföras. Eurostat kommer därvid att fortsätta det arbete som utförts sedan 1999 med att skapa en infrastruktur för statistisk information i gemenskapen gällande industrin på och marknaden för det audiovisuella området och närliggande sektorer. Dessutom behöver den rättsliga grunden för telekommunikationsstatistik läggas fast.

I enlighet med rådets prioriteringar kommer efterhand ett flexibelt och anpassningsbart system att inrättas för att göra det möjligt att samla in uppgifter för indikatorer över informationsamhället. Detta kommer att ske med hjälp av befintliga eller nya undersökningar.

Sammanfattning

Under femårsperioden kommer kommissionen att inrikta sig på att

- utveckla stabila och samtidigt flexibla globaliseringsindikatorer,
- utveckla stabila och samtidigt flexibla indikatorer för informationsamhället, vilket även omfattar audiovisuella tjänster,
- fortsätta att utveckla satelliträkenskaper inom turistområdet.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING III FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER, TJÄNSTER OCH KAPITAL	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	44 Industri Energi och råvaror 48 Transporter 49 Informationsområdet 50 Turism 54 Handel med tjänster och betalningsbalans
Andra viktiga arbetsområden	57 Statistik för konjunkturcykelanalys 70 Hållbar utveckling 71 Miljöstatistik

AVDELNING IV

Visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer*Konsekvenser för statistiken*

I och med att Amsterdamfördraget trädde i kraft den 1 maj 1999 fick gemenskapen också behörighet inom invandrings- och asylfrågor. På Europeiska rådets begäran lade kommissionen i november 2000 fram två meddelanden för att få igång en diskussion i gemenskapen om de långsiktiga konsekvenserna av en gemensam EU-politik på det här området. I båda dessa meddelanden behandlas också statistikfrågan. I meddelandet om gemenskapens invandringspolitik ⁽¹⁾ framhålls att det behövs mer information om migrationsflöden och migrationsmönster till och från EU. I meddelandet om asyl ⁽²⁾ konstateras att det behövs en djupgående analys – dels av migrationsflödenas omfattning och de asylsökandes ursprung, dels av asylansökningar och myndigheternas beslut – för att man skall kunna inrätta och genomföra ett nytt, gemensamt asylsystem för Europa. Unionens utvidgning och det framväxande samarbetet med länderna runt Medelhavet kommer bara att ytterligare stärka behovet av information inom detta område.

Sammanfattning

Under den femåriga programperioden kommer kommissionen att

- tillsammans med de nationella myndigheterna utveckla ett mer standardiserat system för migrations- och asylfrågor,
- öka statistiken inom detta område, både kvantitativt och kvalitativt, för att tillgodose de inledande krav som fastställs i kommissionens meddelande om denna fråga.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING IV VISERLIGEN, ASYL, INVANDRING OCH ANNAN POLI- TIKSOM RÖR FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	31 Befolkning

AVDELNING V

Transporter*Konsekvenser för statistiken*

Gemenskapens transportstatistik behövs som underlag till den allmänna transportpolitiken (artiklarna 70–80) och transportdelen i de transeuropeiska nätverken (artiklarna 154–156).

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en invandringspolitik för gemenskapen, 22 november 2000 (KOM(2000) 757 slutlig).

⁽²⁾ Kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om ett gemensamt asylförfarande och en enhetlig status giltig i hela unionen för dem som beviljas asyl, 22 november 2000 (KOM(2000) 755 slutlig).

Transport är också en viktig aspekt i gemenskapens regional- och miljöpolitik (se avdelning XVII och XIX) och särskild uppmärksamhet måste visas indikatorerna för hållbar utveckling.

Gemenskapens statistik bör utgöra ett omfattande informationssystem om transporter, innehållande uppgifter om gods- och passagerarflöden, liksom infrastruktur, transportmedel, trafikflöden, personers rörlighet samt säkerhet, energiförbrukning och miljökonsekvenser, transportkostnader, transportpriser och transportföretag. Ett viktigt mål kommer att vara en ändrad balans mellan olika transportsätt, där större tyngdpunkt läggs på järnväg och sjötransport och mindre på vägtransport. På så sätt kan den nuvarande kopplingen mellan ekonomisk tillväxt och ökad vägtrafik undanröjas. Det kommer att behövas bättre statistik över fördelningen mellan olika transportmedel så att den täcker såväl passagerar- som godstrafik och inbegriper samtliga transportsätt samt förbättrar deras aktualitet.

I och med avregleringen på transportmarknaderna kommer det också att behövas objektiv statistik för att man skall kunna följa utvecklingen på dessa marknader och bedöma vilka konsekvenser detta får för transportföretagens sysselsättning, arbetsvillkor och konkurrenskraft. Detta kommer också att medföra ett ökat behov av att statistikindikatorer som gäller säkerhet och servicenivå. Mot bakgrund av marknadsutvecklingen kommer man att behöva samla in statistiska uppgifter om godstransport som är mindre fokuserade på enstaka transportsätt och i stället kan informera om hela den intermodala transportkedjan och om godstransport sett från ett marknadsperspektiv.

En avgörande drivkraft för att öka uppgifternas kvalitet och täckning inom de olika transportområdena kommer att vara att övervaka förhållandet mellan transport och miljö. Detta kommer också att ställa vissa specifika krav på ytterligare uppgifter, till exempel när det gäller personers rörlighet samt transportmedel. Det kommer att uppstå ett behov av att klara den ökande efterfrågan på trafikuppgifter uttryckta i fordonskilometer för alla typer av transportmedel, eftersom uppgifterna kan användas för att övervaka trafikstockningar och avgasutsläpp.

De fortsatt stora investeringarna i Europas transportinfrastruktur, i synnerhet de transeuropeiska näten, innebär att det kommer att behövas särskild statistik över infrastruktur och marknadstendenser. De transeuropeiska näten i kombination med gemenskapens regionalpolitik kommer även i fortsättningen att ställa krav på geografiskt mer uppdelade uppgifter om transportnät och transportflöden, vilket bör anses ingå i det övergripande systemet för transportinformation.

Sammanfattning

Under den här femårsperioden kommer kommissionen att inrikta sig på att

- komplettera gemenskapens transportstatistik så att den täcker samtliga transportsätt och informationsslag,
- fortsätta anpassa och, om så behövs, komplettera den rättsliga grunden för transportstatistik,
- främja insamling av ytterligare statistik över intermodala transportkedjor samt av de kompletterande uppgifter som behövs för att integrera miljöhänsyn i transportpolitiken (TERM, *Statistics for the transport and environment reporting mechanism*).

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

Avdelning i fördraget	Arbetsområden från Eurostat
AVDELNING V TRANSPORTER	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	48 Transporter 72 Regionalstatistik
Andra viktiga arbetsområden	44 Industri Energi och råvaror 45 Energi 49 Informationssamhället 50 Turism 53 Handel med varor 61 Markanvändning och landskap 70 Hållbar utveckling 71 Miljöstatistik 74 Regional och geografisk information

AVDELNING VI

Gemensamma regler om konkurrens, beskattning och tillnärmning av lagstiftning

Något direkt statistiskt program är inte nödvändigt. Den statistik som behövs för denna avdelning kan härledas från uppgifter och indikatorer som har genererats för andra avdelningar i programmet.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

Avdelning i fördraget	Arbetsområden från Eurostat
AVDELNING VI GEMENSAMMA REGLER OM KONKURRENS, BESKATTNING OCH TILLNÄRMNING AV LAGSTIFTNING	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	32 Arbetsmarknad 53 Handel med varor
Andra viktiga arbetsområden	44 Industri Energi och råvaror 45 (Energ) 48 Transporter 49 Informationssamhället 63 Jordbruksinkomster och priser 64 Produktion av grödor 65 Animalieproduktion 66 Statistik över jordbrukets förädlingsindustri

AVDELNING VII

Ekonomisk och monetär politik

Konsekvenser för statistiken

Förverkligandet av den ekonomiska och monetära unionen gör det nödvändigt med en ytterst noggrann statistisk kontroll för att stödja samordningen av den makroekonomiska politiken och det europeiska centralbankssystemets monetärpolitiska funktioner. Stabilitets- och tillväxtpakten ställer nya krav på statistiken. Samtidigt är det fortfarande också viktigt att mäta graden av konvergens mellan medlemsstaterna.

För att kunna tillhandahålla statistik med den bredd, jämförbarhet, aktualitet och frekvens som behövs för att samordna den makroekonomiska politiken och stödja det europeiska centralbankssystemets monetärpolitiska funktioner, kommer arbetet att fortsätta med kortperiodiska indikatorer över efterfrågan, produktion, arbetsmarknaden, priser och kostnader. Nya metoder (t.ex. preliminär uppskattning (*flash-estimation*) och skattning av nuläget (*nowcasting*)) kommer att tillämpas för att ge bättre service till konjunkturcykelanalytiker. Detta kommer att utgöra ytterligare ett komplement till utvecklingen av monetära och finansiella indikatorer.

Inom ramen för handlingsplanen för EMU:s statistiska behov behöver uppgifternas aktualitet och täckning ständigt förbättras. För att på kortast möjliga tid beräkna aggregat för euroområdet kommer kvartalsvisa nationalräkenskaper att behöva framställas medan de fortfarande är aktuella och preliminära uppskattningar (*flash estimates*) behöva genomföras. Dessutom kommer det att krävas ett omfattande arbete för att få den institutionella sektorns kvartalsvisa icke-finansiella och finansiella räkenskaper helt i linje med årsräkenskaper och kortperiodiska offentliga finanser. Att i de finansiella räkenskaperna få uppgifter om motparten, som åskådliggör relationerna "från-vem-till-vem" mellan de olika sektorerna, är ett viktigt verktyg för att analysera den monetära politiken. Denna information kommer att samlas in stegvis under det femåriga programmet.

Den mest betydelsefulla händelsen under denna programperiod (2003-2007) förväntas bli utvidgningen av EU från femton medlemmar till tjugo eller fler. Detta kommer att innebära ett omfattande arbete, både för de nya medlemmar som skall lämna uppgifter och för Eurostat som skall validera dessa uppgifter. För att ge ett omfattande stöd till kommissionens utvidgningspolitik kommer man därför att fortsätta och vidareutveckla biståndet till kandidatländerna för att säkerställa uppgifternas tillgänglighet, kvalitet, aktualitet och jämförbarhet.

För samtliga medlemsstater kommer ökad tonvikt att läggas vid uppgifternas kvalitet, både i fråga om fasta och löpande priser. En administrativ användning, egna medel baserade på bruttonationalinkomsten, kommer att utgöra 60 % av EU:s budget. Uppgiften kommer i första hand att bestå i att fortsätta och komplettera de insatser som har gjorts för att harmonisera statistiken i fråga om konvergenskriterierna. Målet att upprätthålla prisstabilitet (artikel 105 i fördraget) och tillhandahålla uppgifter för ECB:s monetära politik för euroområdet innebär att kvaliteten på harmoniserade konsumentprisindex (HIKP) bör förbättras ytterligare, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2494/95 av den 23 oktober 1995 om harmoniserade konsumentprisindex⁽¹⁾. HIKP-metodiken skall kompletteras och konsolideras inom ramen för ovan nämnda förordning om HIKP.

⁽¹⁾ EGT L 257, 27.10.1995, s. 1.

Övervakningen av budgetsituationen och den offentliga sektorns skuldsättning (artikel 104 i fördraget samt stabilitets- och tillväxtpakten som man enades om i Dublin) kommer att utföras på grundval av redovisningen av statens räkenskaper i enlighet med ENS 95, som godkändes genom rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen⁽¹⁾. Arbetet för harmonisering och jämförbarhet kommer att kontrolleras så att institutionernas beslutsfattare skall ha tillgång till högkvalitativa och jämförbara statistikinstrument, som inte leder till att bedömningen av budgetsituationen i respektive medlemsstat görs på felaktiga grunder.

Övervakningen av den ekonomiska utvecklingen i medlemsstaterna i enlighet med artikel 99 i fördraget har visat att det finns ett behov av att helt genomföra det nuvarande programmet för uppgifter om nationalräkenskaperna enligt förordningen om ENS 95 – särskilt i fråga om aktualitet och täckning. Man behöver också successivt utvidga det till andra områden genom att se över och utvidga den gällande lagstiftningen.

Man kommer även att fortsätta med att utarbeta räkenskapernas viktigaste aggregat när det gäller köpkraftspariteter. Antagandet av rådets förordning gällande köpkraftspariteter bör också markera slutpunkten för den översyn som har gjorts av metodiken för köpkraftspariteter, och som inleddes under det tidigare 5-årsprogrammet, i syfte att göra resultatet mer tillförlitligt för jämförande analyser.

Upprättandet av EMU har fått avsevärda konsekvenser för betalningsbalansstatistiken. Särskilt viktiga här är tröskelvärdena för rapportering som, om de ändras såsom förutses för närvarande, kommer att kräva mycket utvecklingsarbete för att man skall kunna vara säker på att kvaliteten på uppgifterna bibehålls. Många medlemsstater i EU (särskilt de medlemsstater där bankernas rapportering är huvudkällan för sammanställningen av betalningsbalansen) ser för närvarande över sina system för insamling av uppgifter till betalningsbalansen för att anpassa sig till de nya förutsättningarna. Under de närmaste åren kommer arbetet att gå vidare med att se till att medlemsstaterna fortsätter att lämna relevanta uppgifter av hög kvalitet till EU-institutionerna och ECB, särskilt när det gäller statistik över handel med tjänster, utländska direktinvesteringar och utländsk handel genom dotterbolag. Man kommer också att prioritera insamling (och analys) av uppgifter från kandidatländerna. Detta är uppgifter som efterfrågas på många håll inom kommissionen, särskilt inom de enheter som arbetar med ekonomisk övervakning, handelspolitik och yttre förbindelser.

Sammanfattning

Under denna femårsperiod kommer kommissionen att

- fortsätta att utveckla och framställa statistik inom ramen för EMU:s handlingsplan för ledning av samordningen av politikområdena inom makroekonomin och av penningpolitiken, för stabilitets- och tillväxtpakten och för den fortsatta analysen av ekonomisk konvergens,
- intensifiera genomförandet av ENS 95-förordningen,
- se över insamlingsmetoderna för betalningsbalansstatistik.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING VII EKONOMISK OCH MONETÄR POLITIK	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	32 Arbetsmarknad 40 Räkenskaper 41 Kvartalsvisa räkenskaper 42 Finansiella räkenskaper 44 Industri Energi och råvaror 52 Monetära och finansiella indikatorer 54 Handel med tjänster och betalningsbalans 55 Prisjämförelser 57 Statistik för konjunkturcykelanalys
Andra viktiga arbetsområden	53 Handel med varor

(¹) EGT L 310, 30.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 359/2002 (EGT L 58, 28.2.2002, s. 1).

AVDELNING VIII

Sysselsättning*Konsekvenser för statistiken*

Utvecklingen av EU:s arbetsmarknadsstatistik kommer att styras av följande politiska processer: EU-utvidgningen, den europeiska sysselsättningsstrategin, EMU och benchmarking-undersökningen (där strukturella indikatorer skall läggas fram för Europeiska rådet en gång om året på våren).

Arbetsmarknadsstatistiken regleras till stor del av EU-förordningar. Kandidatländerna måste därför göra stora framsteg för att kunna uppfylla EU-kraven före år 2003. Under perioden 2003-2007 kommer utmaningen därför att vara att åstadkomma fullständig överensstämmelse, regelbunden dataöverföring och kapacitet att hålla jämna steg med utvecklingen.

Genom att fastställa nya sysselsättningsmål som skall vara uppnådda år 2005 och 2010 har Europeiska rådet också ökat behovet av att övervaka genomförandet av den europeiska sysselsättningsstrategin, särskilt när det gäller hur riktlinjerna för sysselsättningen skall genomföras varje år. Övervakningen kommer bland annat att gälla hur den kontinuerliga arbetskraftsundersökningen genomförs och hur dess lista över variabler anpassas. Det kommer att krävas mer frekvent och komplett statistik för att mäta skillnaderna mellan könen (särskilt lönegapet inom alla branscher) och kunskapsklyftorna. Detta kommer att omfatta strukturstatistik över inkomstnivåer, och studier av genomförandet av en undersökning om lediga arbetstillfällen i gemenskapen.

I ett så stort område som EMU är arbetskostnadsutvecklingen den största inflationshöjande orsaken och denna måste därför övervakas genom mycket kortperiodisk statistik av hög kvalitet. Genomförandet av förordningen om arbetskraftskostnadsindex och den allt bättre kortperiodiska arbetskraftskostnadsstatistiken är här ytterst betydelsefulla faktorer, liksom ett bättre mått på arbetsproduktivitet (vilket förutsätter en bättre serie över arbetsvolym).

Sammanfattning

- Genomförande av en kontinuerlig arbetskraftsundersökning med kvartalsresultat i samtliga medlemsstater.
- Harmonisering av en del av frågeformulären.
- Insamling/analys av resultaten från 2002 års undersökning av inkomststrukturer.
- Genomförande av 2004 års arbetskraftskostnadsundersökning omfattande avdelning M-N-O i NACE.
- Fullständigt genomförande av rådets förordning om arbetskraftskostnadsindex.
- Genomförande av 2006 års undersökning om inkomststrukturer.
- Måluppställning för arbetskraftskostnadsstatistiken i Europa.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING VIII SYSSELSÄTTNING	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	32 Arbetsmarknad 33 Utbildning 35 Hälsa och säkerhet 36 Inkomstfördelning och levnadsvillkor 37 Socialt skydd
Andra viktiga arbetsområden	44 Industri Energi och råvaror 49 Informationsområdet 50 Turism 63 Jordbruksinkomster och priser

AVDELNING IX

Gemensam handelspolitik*Konsekvenser för statistiken*

I artikel 133 i EG-fördraget bemyndigas kommissionen att föra förhandlingar om handelsavtal med länder utanför Europeiska unionen. Detta inbegriper handelsavtalen för tjänster (GATS). I detta sammanhang är det absolut avgörande att ha tillgång till uppgifter av god kvalitet.

Under de närmaste åren kommer man att fortsätta arbetet för att se till att uppgifterna om handel med tjänster över nationsgränserna (uppdelade både efter geografiska områden och handelsprodukter), utländska direktinvesteringar och handel genom dotterbolag i utlandet håller den kvalitet, detaljnivå och harmoniseringsgrad som kommissionen behöver för att kunna driva sin handelspolitik.

Genom Doha-rundan, som inleddes i november 2001, kommer hållbar utveckling och inverkan av en gemensam handelspolitik i utvecklingsländerna att bli en nyckelfråga. Insamlingen av de globala uppgifterna behöver samordnas.

En högt prioriterad uppgift under de närmaste åren kommer också att vara att samla in och analysera uppgifter från kandidatländerna. Insatser kommer även att göras för att ytterligare samordna medlemsstaternas diskussion om lämpliga metoder, även om en hel del harmonisering redan har gjorts på det här området. Att utarbeta betalningsbalansstatistik för gemenskapen är också avgörande för att man ska kunna få en detaljerad betalningsbalans för EU.

Arbetet med att harmonisera statistikreglerna kommer att fortsätta inom ett ramverk som är mer i linje med de internationella rekommendationer som nyligen antogs av FN. Statistiken kommer att förbättras genom att tulldeklarationernas innehåll används på ett mer effektivt sätt. Samtidigt kommer mer hänsyn att tas till de behov som följer av utvecklingen inom EU och den internationella handeln (utvidgningen, globaliseringen, avregleringen av handeln). Insatser kommer också att göras för att skapa ökad tillförlitlighet när det gäller statistik över import- och exportpriser för att få ett bättre mått på EU-produkternas konkurrenskraft utanför unionen.

Sammanfattning

I slutet av denna femårsperiod kommer kommissionen att

- successivt ha integrerat kandidatländernas uppgifter,
- ha anpassat och förbättrat systemen för uppgiftsinsamling och framställning av statistik,
- förbättrat och vidareutvecklat ramverket för att ta hänsyn till internationella rekommendationer, nya informationskrav och utvecklingen på det ekonomiska och tulltekniska området,
- ökat användningen av befintliga uppgifter och analys av en global hållbar utveckling.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

Avdelning i fördraget	Arbetsområden från Eurostat
AVDELNING IX GEMENSAM HANDELSPOLITIK	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	53 Handel med varor 54 Handel med tjänster och betalningsbalans
Andra viktiga arbetsområden	19 Statistiksamarbete med kandidatländerna 21 Statistiksamarbete med andra länder utanför EU 42 Finansiella räkenskaper 52 Monetära och finansiella indikatorer

AVDELNING X

Tullsamarbete

Något direkt statistiskt program är inte nödvändigt. Den statistik som behövs för denna avdelning kan härledas från uppgifter och indikatorer som har genererats för andra avdelningar i programmet.

AVDELNING XI

Socialpolitik, utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor

Konsekvenser för statistiken

Under detta program kommer man att utveckla en samlad strategi för att se till att det finns en fullständig uppsättning indikatorer för alla sociala områden med nära samarbete i åtgärder under avdelning VIII. Kvaliteten på de nuvarande uppgifterna kommer att förbättras och nya indikatorer införs för att täcka prioriterade områden som social utslagning och livslångt lärande. I samband med "rapporten om utbildningssystemens konkreta framtidsmål" ratificerad av Europeiska rådet i Stockholm måste ett nära samarbete mellan generaldirektoratet för utbildning och kultur och Eurostat komma till stånd. Utöver det statistiska arbetet på de tre prioriteter som definierats för 2002 (grundkunskaper, informations- och kommunikationsteknik, matematiskt grundad vetenskap och teknik) kommer ytterligare arbete att krävas för att nå andra mål. Indikatorer för vilka uppgifter saknas, eller som inte klarar uppställda kvalitetskriterier men som skulle vara nödvändiga för att kunna uppnå de fastlagda målen, behöver utvecklas.

Geografiskt sett måste socialstatistikens räckvidd utvidgas så att den omfattar alla kandidatländer, men också områden som ligger utanför EU:s gränsområden, t.ex. Medstat-länderna. Här kommer man att inrikta sig på demografiska uppgifter. Efterhand som resultaten från 2001 års folkräkning behandlas och publiceras, kommer denna process att slås samman med programmet för en regelbunden uppdatering och förberedelse inför nästa omgång, där man främjar en harmonisering inom det utökade geografiska område som beskrivits ovan. På nationell nivå kommer det även att behövas befolkningsframskrivningar.

Under detta program kommer förbättringar avseende insamling och bearbetning av uppgifter om internationell rörlighet inom högre utbildning och forskning att spela en särskilt viktig roll. Den första uppgiften är att harmonisera de grundläggande definitionerna och de viktigaste indikatorerna.

Under hela den här perioden kommer området "livslångt lärande" att vara av avgörande betydelse, något som avspeglar att den ekonomiska utvecklingen kommer att förutsätta att arbetsrelaterade och sociala färdigheter ständigt uppdateras. Det kommer att krävas ett övergripande system med statistik som rör lärandet i stort, som kan fungera som underlag för sysselsättnings-, ekonomi- och utbildningspolitiken, där man särskilt undersöker de offentliga och privata utbildningsinvesteringarna. Den nuvarande utbildningsstatistiken kommer att behöva kompletteras med ytterligare uppgifter om vuxenutbildning.

Inför kommissionens meddelande år 2002 om en ny gemenskapsstrategi för hälsa och säkerhet på arbetet krävs ett fullständigt genomförande av den sista fasen av Europeisk statistik över olycksfall i arbetet (ESAW) och den första fasen av Europeisk statistik över arbetssjukdomar (EODS). Man kommer också att vidareutveckla indikatorerna för arbets kvalitet, arbetsrelaterade hälsoproblem och samhällsekonomiska kostnader för yrkessjukdomar och arbetsskador.

I enlighet med artikel 13 i fördraget samt insatserna mot diskriminering kommer metoder att upprättas för att generera återkommande statistik över de funktionshindrades integration i samhället.

Under programperioden förväntas vi få se en fortsättning av de stora sociala förändringar som redan har blivit påtagliga (t.ex. i befolkningspyramiden, hushållsstrukturen, migrationstendenserna, arbetsmönstren och utbildningssystemen). Det kommer därför att krävas ytterligare ett nytt instrument vid sidan av dem som redan har nämnts. EU:s statistik över inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC) kommer att baseras på ett brett urval av källor och bygga vidare på de erfarenheter som har gjorts under 1990-talet efterhand som de olika omgångarna av Europeiska gemenskapens hushållsundersökningen genomförts. Detta instrument kommer att införas så att det kan ge en mängd olika uppgifter om levnadsvillkoren för EU-medborgarna under denna femårsperiod och därefter.

Sammanfattning

Under den femåriga programperioden kommer kommissionen att

- utarbeta en samlad strategi som skall säkerställa att det finns en fullständig uppsättning indikatorer för samtliga sociala områden,
- ge återkommande information om medborgarnas levnadsvillkor genom nyligen framtagna indikatorer,
- ge information om omsorg för barn och vuxna.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

Avdelning i fördraget	Arbetsområden från Eurostat
AVDELNING XI SOCIALPOLITIK, UTBILDNING, YRKESUTBILDNING OCH UNGDOMSFRÅGOR	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	31 Befolkning 32 Arbetsmarknad 33 Utbildning 35 Hälsa och säkerhet 36 Inkomstfördelning och levnadsvillkor 37 Socialt skydd 38 Övrig statistik om sociala förhållanden (bostadsstatistik) 72 Regionalstatistik
Andra viktiga arbetsområden	70 Hållbar utveckling

AVDELNING XII

Kultur*Konsekvenser för statistiken*

Gemenskapens verksamhet inom kulturområdet bygger på artikel 151 i fördraget. Gemenskapens behörighet på det här området består till stor del i att förbättra kunskaperna och informationsspridningen om viktiga kulturella aspekter för EU-medborgarna. Det har också varit ett klart och tydligt uttalat mål att gemenskapen skall väga in de kulturella aspekterna när dess olika politikområden utarbetas och genomförs.

När det gäller gemenskapens statistiska program för 2003–2007 kommer man på detta område att prioritera en konsolidering av pilotarbetet om sysselsättningen inom kultursektorn, deltagandet i kulturell verksamhet och statistiken över kulturrelaterade utgifter. Samtidigt kommer det statistiska programmet att i nära samarbete med medlemsstaterna och behöriga internationella organisationer stödja metodarbete och utveckling av statistik gällande avkastningen på kulturinvesteringar. Man kommer att lägga särskild vikt vid att utveckla internationella metoder som gör det möjligt att statistiskt mäta och analysera hur engagemang i kulturell verksamhet kan bidra till sociala mål som högre utbildningsnivå och ökad sysselsättning och samtidigt minska kriminaliteten och de sociala skillnaderna på hälsoområdet.

Sammanfattning

Under den femåriga programperioden kommer kommissionen att

- konsolidera de befintliga statistiska uppgifterna om kultur,
- utveckla och införa metoder för att mäta kulturens betydelse för samhället.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING XII KULTUR	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	34 Kultur
Andra viktiga arbetsområden	49 Informationssamhället

AVDELNING XIII

Folkhälsa*Konsekvenser för statistiken*

Enligt artikel 152 i fördraget skall gemenskapens insatser på folkhälsoområdet även omfatta hälsouppllysning. En grundläggande ram för folkhälsostatistiken (som täcker bland annat hälsotillstånd, hälsofaktorer och hälsotillgångar) har upprättats inom ESS, och denna ram skall fungera som underlag för gemenskapens handlingsprogram för folkhälsa. Med antagandet av gemenskapens nya handlingsprogram för folkhälsa ⁽¹⁾ kommer hälsostatistiken att vidareutvecklas inom ramen för gemenskapens statistiska program. Detta omfattar bland annat insamling av uppgifter som kan delas upp efter kön, ålder, geografiskt område och, när uppgifter finns tillgängliga, efter inkomstnivå. Under 2003–2007 kommer man att fortsätta arbetet med att vidareutveckla hälsostatistiken för att tillgodose de specifika krav som ställs genom det nya handlingsprogrammet för folkhälsa. Det speciella behovet av indikatorer för en hållbar utveckling måste särskilt beaktas.

Den allmänna tyngdpunkten kommer att ligga på en förstärkning av infrastrukturen för det grundläggande systemet för folkhälsostatistiken (på medlemsstats- och EU-nivå). Man kommer också att i samarbete med behöriga internationella organisationer på folkhälsoområdet (WHO och OECD) harmonisera och förbättra de nuvarande uppgifternas jämförbarhet.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen om en hälsovårdsstrategi för Europeiska gemenskapen och ett förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet (2001–2006) – KOM(2000) 285 slutlig av den 16 maj 2000.

För att garantera enhetlighet och komplementaritet kommer särskilda insatser inom detta program också att göras för att se till att vissa grundläggande begrepp, definitioner och klassifikationer som rör hälsostatistik används för hela hälsoinformationsområdet.

Enligt tillämpliga avtal med de aktuella länderna kommer räckvidden för folkhälsostatistiken successivt att utvidgas så att den omfattar samtliga kandidatländer.

Sammanfattning

Under den femåriga programperioden kommer kommissionen att

- vidareutveckla hälsostatistiken så att den tillgodoser de specifika behov som kan bli aktuella genom handlingsprogrammet för folkhälsa,
- stärka infrastrukturen för det grundläggande systemet för folkhälsostatistik.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

Avdelning i fördraget	Arbetsområden från Eurostat
AVDELNING XIII FOLKHÄLSA	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	35 Hälsa och säkerhet 37 Socialt skydd
Andra viktiga arbetsområden	39 Konsumentskydd 70 Hållbar utveckling

AVDELNING XIV

Konsumentskydd

Konsekvenser för statistiken

Under de senaste åren har konsumentpolitiken fått en mycket större tyngd inom EU-institutionerna (artikel 153 i fördraget).

Kommissionen har inrättat en handlingsplan för konsumentpolitik 1999–2001, som kommer att följas av andra insatser för att gynna konsumenterna. Den nuvarande handlingsplanen har liksom dess föregångare haft sina begränsningar i så måtto att man inte har haft tillgång till de uppgifter som behövs för att kunna göra en välgrundad bedömning. Handlingsplanen för konsumentpolitiken 2002–2005 sammanställs för närvarande. Behovet av mer systematiska och genomgripande insatser för att utveckla en lämplig "kunskapsbas" som kan vara ett betydelsefullt verktyg för att utveckla politiken kommer att understrykas.

Eurostats arbete inom det här området har till syfte att tillhandahålla statistiska uppgifter som är av generellt intresse för allmänheten genom att upplysa om konsumtions- och konsumentfrågor på europeisk, nationell och regional nivå.

Sammanfattning

Under den femåriga programperioden kommer kommissionen att

- göra konsumentskyddsstatistiken tillgänglig i ett mer användarvänligt format, särskilt publikationer,
- följa upp metodikstödet avseende skador i hemmet,
- uppmärksamma konsumentskyddsfrågor inom alla relevanta statistikområden,
- se till att hänsyn tas till konsumentskyddsfrågor när nya statistiska politikområden utformas,
- verka för att konsumentskyddsstatistiken utvecklas hos medlemsstaternas statistikorgan.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING XIV KONSUMENTSKYDD	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	36 Inkomstfördelning och levnadsvillkor 39 Konsumentskydd
Andra viktiga arbetsområden	61 Markanvändning och landskap 64 Produktion av grödor 65 Animalieproduktion 66 Statistik över jordbrukets förädlingsindustri 69 Fiskeristatistik 70 Hållbar utveckling

AVDELNING XV

Transeuropeiska nät

Något direkt statistiskt program är inte nödvändigt. Den statistik som behövs för denna avdelning kan härledas från uppgifter och indikatorer som har genererats för andra avdelningar i programmet.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING XV TRANSEUROPEISKA NÄT	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	48 Transporter 49 Informationssamhället
Andra viktiga arbetsområden	45 Energi 53 Handel med varor 61 Markanvändning och landskap 71 Miljöstatistik 72 Regionalstatistik 73 Vetenskap och teknik 74 Regional och geografisk information

AVDELNING XVI

Industri*Konsekvenser för statistiken*

Det statistiska arbete som rör industrin i ordets bredaste bemärkelse (omfattar framför allt byggnadsindustrin, tjänstesektorn, energibranschen samt foder- och livsmedelssektorn) kommer att inriktas på stöd till den politik som man enades om i Amsterdamfördraget och på olika toppmöten därefter (framför allt toppmötet i Lissabon i mars 2000). Insatser planeras framför allt när det gäller globalisering, företagens interna och externa organisation (och produktionssystemet generellt sett) liksom företagssamarbete, entreprenörsanda och ledningsformer, efterfrågan och slutligen sysselsättning och mänskliga resurser.

Det som kommer att prioriteras i första hand är genomförandet av olika förordningar om företagsstatistik. Särskild tyngdpunkt kommer att läggas vid att resultaten håller hög kvalitet.

För att följa industrins strukturförändringar kommer man att i nära samarbete med de nationella statistiska systemen gå vidare med ett program för att utveckla företagsstatistiken. Detta omfattar bland annat en anpassning av nuvarande förordningar, liksom stöd till EU:s viktigaste politikområden, i synnerhet den inre marknaden, utvidgningen, den ekonomiska och monetära politiken, informationssamhället, sysselsättningen samt stödet till de strukturella indikatorer som ligger till grund för EU:s årsrapport.

Tillsammans med medlemsstaterna kommer Eurostat att undersöka möjligheterna för att i största möjliga utsträckning rationalisera samt samordna de nationella insamlingsmetoderna för att så långt detta är möjligt minska företagens arbetsbörda. Särskild vikt kommer att läggas vid en förbättrad analys av den inre marknaden, antingen med hjälp av befintliga statistikverktyg eller också med verktyg som är under utveckling, i synnerhet PRODCOM (och liknande utveckling på tjänsteområdet).

Energi

När det gäller energistatistik kommer arbetet att inriktas på att förbättra energibalansens kvalitet, särskilt vad gäller förbrukning, så att statistiken bättre uppfyller de krav som fastställs i övervakningsmekanismen för utsläpp av växthusgaser. Det nuvarande systemet kommer att utvidgas för att bättre avpassas till frågor som rör hållbar utveckling (energieffektivitet, samgenerering, förnybara bränslen). Man måste också undersöka om konkurrensen fungerar effektivt på de avreglerade marknaderna och vilka konsekvenser denna förändring får för konsumenter och energisektorn.

Sammanfattning

Under den femåriga programperioden kommer man att fortsätta arbetet inom följande områden:

- Att förbättra systemet för att utveckla den strukturella företagsstatistiken, grundat på politiska behov. Detta system skall snabbt kunna anpassas beroende på föränderliga faktorer som miljö, politik och användare.
- Att sträva efter ett upprätthållande av nödvändig infrastruktur, t.ex. företagsregister och klassifikationer.
- Att fokusera på en kvalitetsbedömning och förbättring av de uppgifter som framställts.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING XVI INDUSTRI	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	44 Industri Energi och råvaror 45 Energi 66 Statistik över jordbrukets förädlingsindustri
Andra viktiga arbetsområden	49 Informationssamhället 51 Företagsregister 53 Handel med varor 70 Hållbar utveckling 71 Miljöstatistik

AVDELNING XVII

Ekonomisk och social sammanhållning*Konsekvenser för statistiken*

En av grundtankarna bakom den europeiska integrationen är att utjämna de sociala och regionala skillnaderna. Detta är också strukturfondernas huvudsakliga mål. Sedan reformen 1988 har kommissionen fört en integrerad politik för social och ekonomisk sammanhållning där regional statistik har legat till grund för de beslut som fattats. Med hjälp av denna statistik har man utifrån socio-ekonomiska kriterier identifierat vilka områden som skall erhålla stöd. Man har kunnat utgå från vissa tröskelvärden, och det finansiella stödet till medlemsstaterna har, med hjälp av statistiska indikatorer, kunnat fördelas på objektiva grunder. Utöver detta kräver utvärderingar av gemenskapens regionalpolitik och objektiva bedömningar av de regionala skillnaderna att regional statistik finns tillgänglig i tillräcklig omfattning.

Det krävs en stor mängd statistiska uppgifter för kommissionens återkommande utvärderingsrapporter (Rapport om ekonomisk och social sammanhållning)⁽¹⁾ om regionernas socio-ekonomiska utveckling. Här bör särskild tyngdpunkt läggas på frågor som rör städerna, eftersom de politiska beslutsfattarna i allt högre grad kräver att livskvalitén i Europas städer skall utvärderas. Som beslutsunderlag för framtida insatser kräver de jämförbara uppgifter om samtliga städer i EU. Behovet av mer jämförbara uppgifter har särskilt framhållits i kommissionens båda meddelanden som kom 1997 (Mot ett program för städer inom Europeiska unionen) respektive 1998 (En hållbar utveckling i Europeiska unionens städer: Ett handlingsprogram).

De insatser som skall göras inom ramen för det statistiska programmet 2003–2007 bestäms därför till stor del av vilken inriktning gemenskapens regionalpolitik får i ett utvidgat EU. Samtidigt går nu strukturfonderna in i en ny programperiod. Den tredje sammanhållningsrapporten kommer enligt planerna att antas av kommissionen i början av 2004, medan dess slutsatser beräknas genomföras (i form av utkast till förordningar) under återstoden av det året. Till de uppgifter som behövs hör bland annat befolkningsframskrivningar på regional nivå och uppgifter om den regionala demografin.

⁽¹⁾ Se "Ett enat Europa, solidaritet mellan folken, regional mångfald", den andra rapporten om ekonomisk och social sammanhållning, Europeiska kommissionen, januari 2001.

Geografisk information

Ett stort antal av kommissionens olika enheter använder sig av geografisk information för att utforma, genomföra och utvärdera den politik som de ansvarar för. Efterhand som tekniken går framåt och uppgifterna blir tillgängliga i allt större omfattning kommer denna tendens att bli alltmer påtaglig under de närmaste åren. Initiativen rörande en europeisk infrastruktur för markdata kommer att leda till nya utmaningar på området. Eurostat, som förvaltar kommissionens referensdatabas, måste se till att leva upp till dessa utmaningar.

Sammanfattning

Under de kommande fem åren kommer arbetet att fortsätta inom följande områden:

- Att genomföra de statistiska indikatorer som krävs för strukturfondernas nästa fas.
- underlag till kommissionens förslag till strukturfonder efter 2006.
- Att ytterligare integrera GI-systemen i de olika politikområdena.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING XVII EKONOMISK OCH SOCIAL SAMMANHÅLLNING	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	55 Prisjämförelser 72 Regionalstatistik 74 Regional och geografisk information
Andra viktiga arbetsområden	31 Befolkning 32 Arbetsmarknad 40 Räkenskaper 44 Industri Energi och råvaror 50 Turism 63 Jordbruksinkomster och priser 71 Miljöstatistik

AVDELNING XVIII

Forskning och teknisk utveckling***Statistik avseende vetenskap och teknik samt innovation****Konsekvenser för statistiken*

Det övergripande målet för gemenskapens FoTU-politik är att stärka den vetenskapliga och tekniska basen för den europeiska ekonomin och att öka dess konkurrenskraft på internationell nivå. Vid toppmötet i Lissabon år 2000 drog Europeiska rådet upp klara strategiska riktlinjer för Europa inför nästa decennium. Att mäta den harmoniserade inputen, outputn och den kunskapsbaserade ekonomins samhällsekonomiska konsekvenser kommer även fortsättningsvis att vara en prioriterad fråga på den europeiska forskningsagendan, vilket också tydligt framgår i debatten på det europeiska forskningsrådet.

För all FoU- och innovationspolitik på senare tid har det behövts aktuella och harmoniserade uppgifter. Att samla in dessa uppgifter kräver förhandlingar med medlemsstaterna och samordning av Eurostat. Om indikatorerna för båda dessa initiativ skall uppdateras varje år, måste undersökningarna genomföras oftare i medlemsstaterna samtidigt som kvaliteten förbättras. För att beslutsfattarna skall få de uppgifter som behövs för att bedöma om gemenskapens politik varit effektiv, måste man också se till att kunna framställa statistik uppdelad efter personalresurser inom forskning och teknik och efter kön.

Sammanfattning

Under de närmaste fem åren kommer arbetet i huvudsak att inriktas på följande:

- Att förbättra kvaliteten på befintliga indikatorer och fortsätta med det begreppsmässiga arbetet som leder fram till framställning och vidareutveckling av nya indikatorer för att utvärdera medlemsstaternas forsknings- och innovationspolitik, i synnerhet för att mäta mänskliga resurser och deras mobilitet inom forskning och utveckling.
- Att vidareutveckla statistik om FoTU och innovation inom det europeiska forskningsrådet och då framför allt utveckla en teoretisk ram för mer frekvent statistik för FoTU och innovation.

- Att utveckla en allmän ram för att mäta kunskapssamhället.
- Att mäta den tekniska utvecklingen med hjälp av harmoniserad patentstatistik.
- Att se till att kandidatländerna ansluter sig till den övergripande ramen för att utveckla harmoniserad och jämförbar statistik om FoTU och innovation.

Forskning om statistik

Konsekvenser för statistiken

Inom ramen för sin politik på FoU-området åtar sig gemenskapen att stödja forskningsaktiviteter som är i linje med gemenskapens målsättningar. Officiell statistik har i flera ramprogram (och i de förberedande dokumenten för det sjätte ramprogrammet) nämnts som ett område som skall prioriteras för nya FoU-aktiviteter på gemenskapsnivå.

I slutet av 1990-talet använder de politiska beslutsfattarna sig alltmer av statistik. Detta medför ett ökat behov av mer exakt och jämförbar statistik, särskilt när det gäller kortperiodiska indikatorer för att följa den inre marknadens och monetära unionens utveckling. Med den planerade utvidgningen av Europeiska unionen växer också behovet av att snabbt kunna få tillgång till sådan information.

Tekniken ger nya möjligheter att samla in och sprida statistik. Men samtidigt klagar de som lämnat informationen (företag och privatpersoner) över svarsbördan och kräver att den skall minskas genom större automatik och bättre användning av redan befintlig information. I ett europeiskt perspektiv har FoU inom statistikområdet stor betydelse, eftersom framställningen av statistik är internationell till sin natur, då endast ett fåtal medlemsstater skulle ha råd med detta på egen hand. Samtidigt läggs allt större tonvikt vid att beräkna lönsamheten för den framställda statistiken och detta är något som ställer nya krav på framställningen av EU-statistiken. Offentliganställda och EU-anställda statistiker måste därför se över de arbetsmetoder som i dag används för att samla och sammanställa statistik om alltfler olika fenomen.

Detta visar hur viktigt det är att använda befintliga datakällor för att framställa statistik som kan bilda underlag för en mer djupgående statistisk analys. En förutsättning för detta är att det utvecklas metoder och verktyg som kan fungera som stöd för en kombinerad användning av uppgifter (från t.ex. administrativa uppgifter, urvalsundersökningar, statistik som omfattar kortare tid än ett år samt strukturell statistik).

Sammanfattning

Under de närmaste fem åren kommer arbetet att inriktas på följande:

- Att utveckla nya verktyg och metoder för officiell statistik.
- Att skapa bättre begreppsbildning och utveckling av statistik för att mäta nya samhällsekonomiska fenomen.
- Att verka för tekniköverföring och know-how inom ESS.
- Att höja kvalitén både när det gäller den statistiska produktionsprocessen och det statistiska resultatet.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING XVIII FORSKNING OCH TEKNISK UTVECKLING	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	22 Forskning och analys av statistik 73 Vetenskap och teknik
Andra viktiga arbetsområden	44 Industri Energi och råvaror 49 Informationssamhället

AVDELNING XIX

Miljö

Konsekvenser för statistiken

Huvudsyftet med miljöstatistiken är att den skall vara ett effektivt hjälpmedel vid genomförandet och utvärderingen av Europeiska unionens miljöpolitik. De huvudsakliga miljöprioriteringarna anges i det sjätte handlingsprogrammet för miljön, i strategin för en hållbar utveckling och i Cardiff-strategin för integration av miljön i andra sektors politikområden.

I förslaget till Europeiska kommissionens sjätte handlingsprogram för miljön, "Miljö 2010: Vår framtid – vårt val", fastslås vilka områden som prioriteras när det gäller miljöstatistik. I det nya programmet definieras fyra övergripande politikområden: Klimatförändringar, natur och biologisk mångfald, Miljö och hälsa och livskvalitet, Naturresurser och Avfall. Där understryks behovet av att fortsätta att integrera miljöhänsyn i alla relevanta politikområden och att se till att medborgarna lättare kan få tillgång till miljöinformation. Det behöver också utvecklas en mer miljömedveten inställning till markanvändning.

Europeiska rådet i Göteborg i juni 2001 antog en EU-strategi för hållbar utveckling. Strategin bygger på fyra teman (Klimatförändringar, transporter, hälsa och naturresurser) som skall följas upp varje år. Denna strategi kommer i stor utsträckning att påverka behovet av miljörelaterad statistik, men hållbarhetsaspekten kommer också att få återverkningar på den sociala och ekonomiska statistiken. För att kunna mäta utvecklingen kommer hållbar utveckling att tas med i listan över strukturella indikatorer i sammanfattningen, och presenteras varje år vid Europeiska rådets vårmöte med början 2002.

Europeiska rådet i Göteborg efterlyste också en strategi för den yttre dimensionen av hållbar utveckling och en övergripande agenda förväntas också bli antagen inför FN:s världstoppmöte om en hållbar utveckling.

När det gäller miljödelen i det statistiska programmet anger handlingsprogrammet och strategin för hållbar utveckling att man bör fortsätta med de nuvarande arbetsområdena, men också att dessa bör utvidgas och justeras. Det statistiska programmet kommer även i fortsättningen framför allt att inriktas på statistik med en nära koppling till socio-ekonomisk statistik, såsom människans inverkan på miljön och reaktionen från samhällets företrädare. Det kommer att krävas ytterligare arbete för att beskriva samverkan mellan social, ekonomisk och miljörelaterad utveckling. Programmet har utformats så att det tillsammans med uppgifterna från Europeiska miljöbyrån kan tillgodose statistikbehovet, och arbetsområdena kommer även i fortsättningen att komplettera varandra.

En avgörande faktor för hållbar utveckling är integrationen av miljöaspekterna i andra politikområden, men större framsteg har bara gjorts på tre av de nio områdena (transport, jordbruk och energi). För att detta skall kunna vara ett fungerande redskap måste man fortsätta arbetet med att fullt ut harmonisera gemenskapsstatistikens miljöaspekt med relevant socio-ekonomisk statistik. Under de senaste åren har betydande framsteg gjorts för att sammanställa viss relevant statistik. Liknande åtgärder kommer också att vara viktiga inom andra politikområden. Stor betydelse skall också tillmätas indikatorerna för biologisk mångfald, resursanvändning/intensitet och toxiska kemikalier samt deras inverkan på folkhälsan. Statistiken över markanvändningen förbättras genom landskapsstatistiken. Fiskeristatistiken kommer att spela en viktig roll för att åskådliggöra hur denna knappa naturresurs utvecklas (se avdelning II). Aggregerade indikatorer som baseras på produktions- och handelsstatistik liksom andra källor kan bidra till att ge en bild av samhällets beroende av kemikalier. Miljöaspekten behöver också vägas in i socialstatistiken för att ge en bild av konsumtionsmönster och möjliga hälsoeffekter av föroreningar och kemikalieanvändning.

En viktig arbetsuppgift blir att genomföra förordningen om avfallsstatistik. Med en ny politik där avfall kopplas till resurshantering kommer det också att krävas insatser på statistikområdet för att beskriva materialflöden, avfall, återanvändning och ecoeffektivitet på ett enhetligt sätt. För att genomföra ramdirektivet om vatten kommer det att krävas statistikstöd och bättre harmonisering av vattenstatistik. Det krävs här en bättre rättslig grund för denna statistik. Statistikstödet för genomförandet av IPPC-direktivet (*Integrated Pollution and Prevention Control*) kommer att spela en viktig roll för att skapa jämförbarhet med företagsstatistiken. En viktig arbetsuppgift kommer att bli att se över rapporteringskrav och att samordna rapporter om statistik och efterlevnad.

Man har också utarbetat miljöräkenskaper som är kopplade till nationalräkenskaperna. Dessa räkenskaper utgör en viktig bas för miljöanalys och utveckling av mer övergripande modeller för samverkan mellan ekonomi och miljö. Räkenskaperna kommer att anpassas och utvidgas ytterligare för att fungera som ett viktigt statistikverktyg när den hållbara utvecklingen analyseras.

Sammanfattning

Under de närmaste fem åren kommer arbetet framför allt att inriktas på följande:

- Att förbättra viktig miljöstatistik, i synnerhet statistik över avfalls-, vatten- och miljöutgifter. Arbetet skall framför allt inriktas på den statistik som behövs för miljöindikatorerna, men också på att införa den lagstiftning som behövs för denna statistik.
- Att tillsammans med andra enheter inom kommissionen respektive Europeiska miljöbyrån framställa lättbegripliga indikatorer för miljö och hållbarhet.
- Att fortsätta arbetet med att lyfta fram miljöaspekten i den socio-ekonomiska statistiken. På så sätt kan man tillgodose behovet av indikatorer som integrerar miljö- och hållbarhetshänsyn inom andra politikområden.

- Att fortsätta arbetet med att lägga till ett miljöområde i nationalräkenskaperna, vilket skall ske genom att miljöräkenskaper regelbundet utarbetas och anpassas till prioriterade hållbarhetsfrågor.
- Att delta i översynen av rapporteringskrav och att fortsätta det nära samarbetet med Europeiska miljöbyrån. Detta skall ske genom att insatser samordnas och genom att de båda institutionerna står för datainsamling inom kompletterande områden.
- Att öka datainsamlingen och analysen för global hållbar utveckling.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING XIX MILJÖ	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	45 Energi 65 Animalieproduktion 70 Hållbar utveckling 71 Miljöstatistik 74 Regional och geografisk information
Andra viktiga arbetsområden	35 Hälsa och säkerhet 39 Konsumentskydd 44 Industri Energi och råvaror 48 Transporter 50 Turism 61 Markanvändning och landskap 62 Jordbrukets struktur 64 Produktion av grödor 67 Förbättring av jordbruksstatistiken 68 Skogsbruksstatistik 69 Fiskeristatistik 72 Regionalstatistik

AVDELNING XX

Utvecklingsarbete (och andra externa åtgärder)

Konsekvenser för statistiken

Det övergripande målet är att stödja EU:s utrikespolitik genom att ge de länder som tar emot EU-stöd lämpligt statistikstöd för att öka deras statistiska kapacitet. I den framtida strategin läggs man också vikt vid behovet att kunna anpassa sig till nya politiska förutsättningar inom EU.

EU:s politik avspeglas i statistiksamarbetet

Den största förändringen på det politiska området är att EG:s utvecklingspolitik har ett större och mer uttalat fokus på att minska fattigdomen, särskilt i AVS-länderna. Statistiksamarbetet kommer följaktligen att i större utsträckning inriktas på att mäta och övervaka fattigdomens utbredning, vilket kommer att innebära ökade insatser på socialstatistikens område. Teknisk rådgivning och stöd kommer att ges till GD Bistånd, GD Yttre förbindelser och EuropeAid för att mäta vilka effekter EG:s utvecklingsprogram har för att minska fattigdomen.

I programmet kommer även framöver stor tyngdpunkt att läggas vid regional integration, vilket avspeglar att länderna själva i allt större utsträckning strävar efter att stärka sina regionala strukturer. Här omfattar stödområdena multilateral övervakning, förbättrade nationella räkenskaper, prisstatistik, jordbruksstatistik, utrikeshandel, företagsstatistik och statistikutbildning.

Med de tolv partnerländerna vid Medelhavet är institutionell och interinstitutionell förstärkning av det nationella statistiksystemet det centrala målet. Statistisk harmonisering och framställning av statistik samt förbättrad datatillgång är viktigt att stödja för att därigenom erbjuda ett bra underlag för politiskt beslutsfattande och goda styrelseformer. Förutom socio-ekonomisk statistik prioriteras områden som migration, turism och miljö.

Statistiksamarbetet mellan EU och de nya oberoende staterna i f.d. Sovjetunionen syftar till att stödja och övervaka det ekonomiska samarbetet och reformprocessen, men också till att främja marknadsekonomin. Här finns ett stort behov av ekonomisk statistik och utrikeshandelsstatistik.

Eurostat kommer att fortsätta och intensifiera insatserna för att förbättra samarbetet mellan olika givare (dvs. bilaterala och multilaterala givare). Eurostat kommer att ge sitt stöd till arbetet som görs särskilt i samband med OECD/DAC, FN och Världsbanken, för att kunna bedöma effekten av utvecklingssamarbeten som syftar till att nå millenniets utvecklingsmål, "Millennium development goals", som antogs vid FN:s millennietoppmöte 2000. Eurostat kommer därför att spela en aktiv roll i Paris 21-initiativet och i de baltiska länderna. Inom ramen för det tekniska samarbetet kommer man framför allt att framhålla vikten av ett användarfokus och främja värdet av flerårig programplanering.

Innovativa insatser kommer att göras för att utveckla strategier och metoder för att mäta och övervaka mänskliga rättigheter och goda styrelseformer.

Sammanfattning

Under femårsperioden kommer arbetet i huvudsak att inriktas på att

- erbjuda tekniskt stöd för statistik till de länder som tar emot EU-stöd för att stärka deras statistiska kapacitet,
- lägga större fokus på bättre mätning och övervakning av fattigdom,
- utveckla strategier och metoder för att mäta och övervaka mänskliga rättigheter och goda styrelseformer.

Gemenskapens politik och behov av resultat från Eurostat

<i>Avdelning i fördraget</i>	<i>Arbetsområden från Eurostat</i>
AVDELNING XX UTVECKLINGSSAMARBETE	
De viktigaste arbetsområdena inom detta område	21 Statistiksamarbete med andra länder utanför EU

BILAGA II

Det femåriga statistiska programmet 2003–2007: Arbetsområden för Eurostat.

Kapitel (delåtgärd)	Område (insats)
I. Stöd för statistikresultat, statistisk infrastruktur	10 Kvalitetsstyrning och utvärdering 11 Klassifikationer 12 Vidareutbildning inom statistik 13 IT-infrastrukturer och IT-tjänster för Eurostat 14 IT-standardisering och infrastruktur för ESS-samarbetet 15 Referensdatabaser och metadatalager 16 Information 17 Informationsspridning 18 Samordning av statistik 19 Statistiksamarbete med kandidatländerna 21 Statistiksamarbete med andra länder utanför EU 22 Forskning och analys av statistik 25 Datasäkerhet och insynsskydd för statistiska uppgifter
II. Befolknings- och socialstatistik	31 Befolkning 32 Arbetsmarknad 33 Utbildning 34 Kultur 35 Hälsa och säkerhet 36 Inkomstfördelning och levnadsvillkor 37 Socialt skydd 38 Övrig statistik om sociala förhållanden 39 Konsumentskydd
III. Ekonomisk statistik	
III.A Makroekonomisk statistik	40 Räkenskaper 41 Kvartalsvisa räkenskaper 42 Finansiella räkenskaper 43 Statistik rörande egna medel 55 Prisjämförelser 57 Statistik för konjunkturcykelanalys
III.B Företagsstatistik	44 Industri Energi och råvaror 45 Energi 48 Transporter 49 Informationssamhället 50 Turism 51 Företagsregister
III.C Statistik angående handelsbalans, betalningsbalans samt monetära och finansiella indikatorer	52 Monetära och finansiella indikatorer 53 Handel med varor 54 Handel med tjänster och betalningsbalans
IV. Jordbruk, skogsbruk och fiske	61 Markanvändning och landskap 62 Jordbrukets struktur 63 Jordbruksinkomster och priser 64 Produktion av grödor 65 Animalieproduktion 66 Statistik över jordbrukets förädlingsindustri 67 Förbättring av jordbruksstatistiken 68 Skogsbruksstatistik 69 Fiskeristatistik

Kapitel (delåtgärd)	Område (insats)
V. Statistik som omfattar flera områden	70 Hållbar utveckling
	71 Miljöstatistik
	72 Regionalstatistik
	73 Vetenskap och teknik
	74 Regional och geografisk information
VII. Resurser och förvaltning	91 Internationella kontakter
	92 Förvaltning och statistiska program
	93 Administration och personal
	94 Ekonomisk förvaltning
	95 Rättsliga frågor
	96 Revision
	97 Allmän förvaltning
	99 Decentraliserad förvaltning

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2368/2002

av den 20 december 2002

om genomförande av Kimberleyprocessens certifieringssystem för den internationella handeln med rådiamanter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) De sanktioner som Förenta nationernas säkerhetsråd har antagit mot rebellrörelserna i Sierra Leone och Angola samt mot Liberias regering, vilka innebär ett förbud på vissa villkor mot import av rådiamanter från Liberia, Angola och Sierra Leone, har inte lyckats hejda inflödet av konfliktdiamanter i den lagliga handeln eller att få konflikterna att upphöra.

(2) Europeiska rådet i Göteborg i juni 2001 godkände ett program för förebyggande av väpnade konflikter, i vilket det bl.a. sägs att medlemsstaterna och kommissionen kommer att ta itu med den olagliga handeln med dyrbara råvaror, bl.a. genom att fastställa olika sätt att bryta sambandet mellan rådiamanter och väpnade konflikter och genom att stödja Kimberleyprocessen.

(3) Enligt rådets förordning (EG) nr 303/2002 av den 18 februari 2002 om import till gemenskapen av rådiamanter från Sierra Leone ⁽²⁾ är det under vissa förhållanden förbjudet att importera rådiamanter till gemenskapen.

(4) De nuvarande åtgärderna behöver kompletteras med effektiva kontroller av den internationella handeln med rådiamanter för att förhindra att handeln med konfliktdiamanter finansierar de rebellrörelser, och deras allierade, vars syfte är att undergräva lagligt tillsatta regeringar. En effektiv kontroll kommer att bidra till att internationell fred och säkerhet upprätthålls och kommer även att innebära att inkomsterna från exporten av rådiamanter, vilka är av väsentlig betydelse för utvecklingen av producentländer i Afrika, skyddas.

(5) Förhandlingarna inom ramen för Kimberleyprocessen, som omfattar gemenskapen, producent- och handelsländer vilka företräder nästan hela den internationella handeln med rådiamanter, diamantindustrin och företrä-

dare för det civila samhället, inleddes i avsikt att utveckla ett effektivt kontrollsystem. Förhandlingarna ledde till att ett certifieringssystem utarbetades.

(6) Samtliga deltagande parter godtog förhandlingsresultatet som grundval för genomförandet av åtgärder inom sin egen jurisdiktion.

(7) FN:s generalförsamling välkomnade genom sin resolution 56/263 det certifieringssystem som utformats inom ramen för Kimberleyprocessen och uppmanade alla berörda parter att delta i detta.

(8) Genomförandet av certifieringssystemet kräver att det tillämpas på import och export av rådiamanter till eller från gemenskapens territorium och att de i systemet deltagande parterna utfärdar de relevanta certifikaten.

(9) Varje medlemsstat får utse den myndighet eller de myndigheter som inom dess territorium skall ansvara för genomförandet av de relevanta bestämmelserna i denna förordning och får begränsa antalet myndigheter.

(10) Giltigheten för certifikat för importerade rådiamanter bör på ett fullgott sätt kontrolleras av gemenskapens behöriga myndigheter.

(11) Efterlevnad av denna förordning bör inte betraktas som likvärdig med eller som ett alternativ till efterlevnad av andra krav enligt gemenskapslagstiftningen.

(12) För att certifieringssystemet skall bli så effektivt som möjligt bör kringgående av systemet eller försök att kringgå det förhindras. Dessutom bör de som tillhandahåller tjänster som sammanhänger med eller har direkt anknytning till verksamheten med vederbörlig noggrannhet fastställa att bestämmelserna i denna förordning tillämpas på vederbörligt sätt.

(13) Exportcertifikat för rådiamanter bör utfärdas och valideras endast om det finns avgörande bevis för att dessa rådiamanter har importerats med stöd av ett certifikat.

(14) Det kan efter omständigheterna vara motiverat att den importerande deltagande partens behöriga myndighet till den exporterande deltagande partens behöriga myndighet sänder en bekräftelse på import av rådiamantsändningar.

⁽¹⁾ EGT L 47, 19.2.2002, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (15) Ett system med garantier och självreglering inom industrin av det slag som föreslagits av företrädare för rådiamantindustrin inom ramen för Kimberleyprocessen skulle kunna underlätta tillhandahållandet av sådan avgörande bevisning.
- (16) Bestämmelser bör införas så att rådiamanter som importerats innan särskilda importkontroller som anges i denna förordning blir tillämpliga kan exporteras.
- (17) Varje medlemsstat bör bestämma vilka påföljder som skall gälla vid eventuella överträdelser av denna förordning.
- (18) Bestämmelserna i denna förordning om import och export av rådiamanter bör inte gälla för rådiamanter som transiteras genom gemenskapen för export till en annan deltagande part.
- (19) För att genomföra certifieringssystemet bör gemenskapen vara deltagande part i Kimberleyprocessens certifieringssystem. Vid möten med de deltagande parterna i Kimberleyprocessens certifieringssystem bör den företrädas av kommissionen.
- (20) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra av denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (21) Ett forum bör inrättas för att ge kommissionen och medlemsstaterna möjlighet att behandla frågor som rör tillämpningen av denna förordning.
- (22) Denna förordningen bör träda i kraft samma dag som den offentliggörs, men tillämpningen av bestämmelserna om import- och exportkontroll bör skjutas upp tills en tidpunkt överenskommit inom ramen för Kimberleyprocessen för att import- och exportkontrollerna skall börja genomföras samtidigt av samtliga deltagande parter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INNEHÅLL OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Genom denna förordning inrättas ett gemenskapssystem för certifiering samt import- och exportkontroll av rådiamanter i syfte att genomföra Kimberleyprocessens certifieringssystem.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2700/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 17).

I samband med certifieringssystemet skall gemenskapen betraktas som en enda enhet utan inre gränser.

Denna förordning skall varken påverka tillämpningen av eller ersätta gällande bestämmelser beträffande tullformaliteter och tullkontroll.

Artikel 2

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *Kimberleyprocessen*: det forum inom vilket de deltagande parterna har utformat ett internationellt certifieringssystem för rådiamanter.
- b) *Kimberleyprocessens certifieringssystem*: det internationella certifieringssystem som förhandlats fram inom ramen för Kimberleyprocessen och som anges i bilaga I.
- c) *deltagande parter*: deltagande parter i Kimberleyprocessens certifieringssystem vilka förtecknas i bilaga II.
- d) *certifikat*: en handling som i vederbörlig ordning utfärdats och validerats av en deltagande parts behöriga myndighet och genom vilken det intygas att en sändning rådiamanter uppfyller kraven i Kimberleyprocessens certifieringssystem.
- e) *behörig myndighet*: en myndighet som av en deltagande part har utsetts att utfärda, validera eller kontrollera certifikat.
- f) *gemenskapsmyndighet*: en behörig myndighet som utsetts av en medlemsstat och som förtecknas i bilaga III.
- g) *gemenskapscertifikat*: ett certifikat som motsvarar förlagan i bilaga IV och som utfärdats av en gemenskapsmyndighet.
- h) *konfliktdiamanter*: rådiamanter enligt den definition som anges i Kimberleyprocessens certifieringssystem.
- i) *rådiamanter*: diamanter som är obearbetade eller enkelt sågade, kluvna och omfattas av det harmoniserade systemet för varubeskrivning och kodning enligt numren 7102 10, 7102 21 och 7102 31 (nedan kallat HS-nummer).
- j) *import*: fysisk ankomst eller införsel till alla delar av en deltagande parts geografiska territorium.
- k) *export*: fysisk avgång eller utförsel från alla delar av en deltagande parts geografiska territorium.
- l) *sändning*: ett eller flera kollin.
- m) *kolli*: en eller flera diamanter som är förpackade tillsammans.
- n) *kolli med blandat ursprung*: kolli innehållande blandade rådiamanter från två eller flera ursprungsländer.

- o) *gemenskapens territorium*: de territorier i medlemsstaterna inom vilka fördraget är tillämpligt, på de villkor som anges i det fördraget.
- p) *certifierat lager*: ett lager rådiamanter på vilket denna förordning är tillämplig och vars plats, volym och värde och förändring i dessa förhållanden har blivit föremål för en verkningsfull kontroll av en medlemsstat.
- q) *tulltransitering*: transitering i enlighet med artiklarna 91–97 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

KAPITEL II

IMPORTORDNING

Artikel 3

Import av rådiamanter till gemenskapen skall vara förbjuden såvida inte följande villkor har uppfyllts:

- a) Rådiamanterna skall åtföljas av ett certifikat som validerats av en deltagande parts behöriga myndighet.
- b) Rådiamanterna skall vara förpackade i åverkanssäkra förpackningar som har förseglats vid exporten av denna deltagande part och är obrutna.
- c) I certifikatet klargörs tydligt vilken sändning som avses.

Artikel 4

1. Förpackningarna och tillhörande certifikat skall tillsammans snarast möjligt överlämnas till en gemenskapsmyndighet för kontroll antingen i den medlemsstat där de har importerats eller i den medlemsstat som är slutmålet enligt åtföljande dokumentation.

2. I det fall rådiamanter importeras till en medlemsstat i vilken det inte finns någon gemenskapsmyndighet skall de överlämnas till en lämplig gemenskapsmyndighet i den medlemsstat som är slutmålet. Om det inte finns någon gemenskapsmyndighet varken i den importerande medlemsstaten eller i den medlemsstat som är slutmålet skall diamanterna överlämnas till en lämplig gemenskapsmyndighet i en annan medlemsstat.

3. Den medlemsstat till vilken rådiamanterna importeras skall kontrollera att de överlämnas till en lämplig gemenskapsmyndighet enligt punkterna 1 och 2. Tulltransitering får medges för detta ändamål. Om en sådan tulltransitering beviljas skall den kontroll som föreskrivs i denna artikel uppskjutas till dess att rådiamanterna anländer till den lämpliga gemenskapsmyndigheten.

4. Importören skall ansvara för lämplig transport av rådiamanterna och kostnaderna för denna.

5. En gemenskapsmyndighet skall välja en av följande metoder för att kontrollera att innehållet i en förpackning stämmer överens med uppgifterna på motsvarande certifikat:

- a) Öppna varje förpackning för en sådan kontroll eller
- b) fastställa vilka förpackningar som skall öppnas för en sådan kontroll på grundval av en riskanalys eller ett motsvarande system som medger vederbörlig hantering av rådiamanter.

6. En gemenskapsmyndighet skall utan dröjsmål avsluta kontrollen.

Artikel 5

1. Om en gemenskapsmyndighet konstaterar att villkoren i artikel 3

a) har uppfyllts skall den bekräfta detta på det ursprungliga certifikatet och förse importören med en bestyrkt och förfalskningssäker kopia av det bekräftade certifikatet; detta förfarande för bekräftelse skall äga rum inom tio arbetsdagar efter överlämnandet av certifikatet,

b) inte har uppfyllts skall den kvarhålla sändningen.

2. Om en gemenskapsmyndighet anser att försummelsen att inte uppfylla villkoren inte har skett medvetet eller avsiktligt eller beror på en åtgärd av en annan myndighet i fullgörandet av sina åligganden får den fullfölja bekräftelsen och överlämna sändningen efter att ha vidtagit nödvändiga korrigeringsåtgärder för att säkerställa att villkoren är uppfyllda.

3. En gemenskapsmyndighet skall inom en månad meddela kommissionen och den deltagande partens behöriga myndighet, som enligt uppgift utfärdat eller validerat certifikatet för sändningen, om varje försummelse att uppfylla villkoren.

Artikel 6

1. Fram till den tidpunkt då de artiklar som anges i artikel 29.3 blir tillämpliga får en medlemsstat certifiera lager av rådiamanter som har importerats eller finns på gemenskapens territorium före denna tidpunkt. Efter denna tidpunkt skall rådiamanter från certifierade lager anses ha uppfyllt de villkor som anges i artikel 3.

2. I alla andra fall får en gemenskapsmyndighet utfärda en bekräftelse att den anser att rådiamanter har uppfyllt villkoren i artikel 3 om den har fastställt att diamanterna på lagligt sätt befann sig i gemenskapen vid och efter denna tidpunkt.

Artikel 7

Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 3, 4 och 5 får en gemenskapsmyndighet tillåta import av rådiamanter om importören lämnar avgörande bevis för att dessa diamanter var avsedda för import till gemenskapen och exporterades fem arbetsdagar eller färre före den tidpunkt då de artiklar som anges i artikel 29.3 blev tillämpliga.

I sådana fall skall den berörda gemenskapsmyndigheten till importören utfärda en bekräftelse om laglig import att diamanterna anses ha uppfyllt villkoren i artikel 3.

Artikel 8

1. Kommissionen skall samråda med de deltagande parterna om hur rent praktiskt den exporterande deltagande partens behöriga myndighet som har validerat certifikatet skall erhålla en bekräftelse på importen till gemenskapens territorium.

2. På grundval av detta samråd skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 22.2, ange riktlinjer för en sådan bekräftelse.

Artikel 9

Kommissionen skall förse samtliga gemenskapsmyndigheter med styrkta förlagor av de deltagande parternas certifikat, namn och andra relevanta uppgifter rörande de myndigheter som för dessa deltagande parter räkning utfärdar och validerar certifikaten samt styrkta provavtryck av de stämplat och namnteckningar som bevisar att certifikaten utfärdats och validerats enligt lag, liksom all annan relevant information som erhållits om certifikaten.

Artikel 10

1. Gemenskapsmyndigheterna skall månadsvis tillhandahålla kommissionen en rapport om alla certifikat som lämnats in för kontroll enligt artikel 4.

I rapporten skall för varje certifikat anges åtminstone

- a) certifikatets nummer enligt den särskilda numreringen,
- b) namn på utfärdande och validerande myndigheter,
- c) datum för utfärdande och validering,
- d) sista giltighetsdag,
- e) avsändarland,
- f) ursprungsland, om detta är känt,
- g) HS-nummer,
- h) karatvikt,
- i) värde,
- j) kontrollerande gemenskapsmyndighet,
- k) kontrolldatum.

I enlighet med förfarandet i artikel 22.2 får kommissionen bestämma rapportens format i syfte att underlätta övervakningen av hur certifieringssystemet fungerar.

2. Gemenskapsmyndigheten skall i minst tre år bevara originalen till de certifikat som avses i artikel 3 a och som lämnats in för kontroll. Den skall hålla dessa originalcertifikat tillgängliga för kommissionen eller för personer eller organ som utsetts av kommissionen, i synnerhet för att kunna besvara frågor som kan komma att uppstå inom ramen för Kimberleyprocessens certifieringssystem.

KAPITEL III

EXPORTORDNING

Artikel 11

Export av rådiamanter från gemenskapen skall vara förbjuden såvida inte följande två villkor har uppfyllts:

- a) Rådiamanterna skall åtföljas av ett motsvarande gemenskapscertifikat som har utfärdats och validerats av en gemenskapsmyndighet.
- b) Rådiamanterna skall vara förpackade i åverkanssäkra förpackningar som har förseglats i enlighet med artikel 12.

Artikel 12

1. En gemenskapsmyndighet får utfärda ett gemenskapscertifikat för en exportör när den har kunnat konstatera att

- a) exportören har lämnat avgörande bevis för att rådiamanterna, för vilka exportcertifikat krävts, har importerats på laglig väg i enlighet med bestämmelserna i artikel 3;
- b) övriga uppgifter som krävs på certifikatet är riktiga,
- c) rådiamanterna verkligen är avsedda att anlända till en deltagande parts territorium och
- d) rådiamanterna kommer att transporteras i en åverkanssäker förpackning.

2. En gemenskapsmyndighet skall validera ett gemenskaps-certifikat först sedan den har kontrollerat att innehållet i förpackningen stämmer överens med uppgifterna i motsvarande certifikat och att den åverkanssäkra förpackningen med rådiamanterna därefter har förseglats på den myndighetens ansvar.

3. En gemenskapsmyndighet skall välja en av följande metoder för att kontrollera att innehållet i förpackningen stämmer överens med uppgifter i certifikatet:

- a) Kontrollera innehållet i varje förpackning eller
- b) fastställa vilka förpackningar som skall öppnas för en sådan kontroll på grundval av en riskanalys eller ett motsvarande system som medger vederbörlig hantering av rådiamanter.

4. En gemenskapsmyndighet skall tillhandahålla exportören en styrkt förfalskningsssäker kopia av det validerade gemenskapscertifikatet. Exportören skall ha kopian tillgänglig under minst tre år.

5. Gemenskapscertifikatet skall vara giltigt för export under högst två månader efter utfärdandet. Om rådiamanterna inte exporteras under denna period skall gemenskapscertifikatet återlämnas till den utfärdande gemenskapsmyndigheten.

Artikel 13

Om en exportör är medlem av en diamantorganisation som förtecknas i bilaga V kan gemenskapsmyndigheten såsom avgörande bevis för import på laglig väg till gemenskapen godta en av exportören undertecknad deklaration om detta. Deklarationen skall innehålla åtminstone de uppgifter som enligt artikel 17.2 a ii krävs för en faktura.

Artikel 14

1. Om en gemenskapsmyndighet konstaterar att en sändning rådiamanter, för vilken det krävs gemenskapscertifikat, inte uppfyller villkoren i artiklarna 11, 12 eller 13 skall den kvarhålla sändningen.

2. Om en gemenskapsmyndighet anser att försummelsen att inte uppfylla villkoren inte har skett medvetet eller avsiktligt eller beror på en åtgärd av en annan myndighet i utövandet av sina uppgifter får den fullfölja utfärdandet och valideringen av ett gemenskapscertifikat och överlämna sändningen efter att ha vidtagit nödvändiga korrigeringsåtgärder för att säkerställa att villkoren är uppfyllda.

3. Gemenskapsmyndigheten skall inom en månad underrätta kommissionen och den deltagande partens behöriga myndighet, som enligt uppgift utfärdat eller validerat certifikatet för sändningen, om varje försummelse att uppfylla villkoren.

Artikel 15

1. Gemenskapsmyndigheterna skall månadsvis tillhandahålla kommissionen en rapport om alla certifikat som utfärdats och validerats av dem.

I rapporten skall för varje certifikat anges åtminstone

- a) certifikatets nummer enligt den särskilda numreringen,
- b) namn på utfärdande och validerande myndigheter,
- c) datum för utfärdande och validering,
- d) sista giltighetsdag,
- e) avsändarland,
- f) ursprungsland, om detta är känt,
- g) HS-nummer,
- h) karatvikt och värde.

I enlighet med förfarandet i artikel 22.2 får kommissionen bestämma rapportens format i avsikt att underlätta övervakningen av hur certifieringssystemet fungerar.

2. Gemenskapsmyndigheterna skall i minst tre år bevara de styrkta kopiorna enligt artikel 12.4 och de uppgifter som mottagits från en exportör och som motiverar utfärdandet och valideringen av ett gemenskapscertifikat.

De skall hålla dessa originalcertifikat tillgängliga för kommissionen eller för personer eller organ som utsetts av kommissionen, i synnerhet för att kunna besvara frågor som kan komma att uppstå inom ramen för Kimberleyprocessens certifieringssystem.

Artikel 16

1. Kommissionen skall samråda med de deltagande parterna om hur rent praktiskt en bekräftelse på import av rådiamanter som exporterats från gemenskapen med stöd av ett certifikat som validerats av en gemenskapsmyndighet skall erhållas.

2. På grundval av detta samråd skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 22.2, fastställa riktlinjer för en sådan bekräftelse.

KAPITEL IV

SJÄLVREGLERING INOM INDUSTRIEN

Artikel 17

1. Organisationer som företräder rådiamanthandlare, vilka mot bakgrund av genomförandet av Kimberleyprocessens certifieringssystem har inrättat ett system för garantier och självreglering inom industrin, kan hos kommissionen ansöka om att föras in i förteckningen i bilaga V direkt eller genom den behöriga gemenskapsmyndigheten.

2. Vid ansökan om införande i förteckningen skall organisationen

a) lämna avgörande bevis för att den har antagit regler och bestämmelser varigenom dess medlemmar som handlar med rådiamanter, såväl fysiska som juridiska personer, förbinder sig att senast från den tidpunkt då de artiklar som anges i artikel 29.3 är tillämpliga

i) enbart sälja diamanter som köpts från lagliga leverantörer i överensstämmelse med bestämmelserna i berörda resolutioner från Förenta nationernas säkerhetsråd samt Kimberleyprocessens certifieringssystem och skriftligen intyga på den faktura som skall åtfölja varje försäljning av rådiamanter att de sålda rådiamanterna, på grundval av uppgifter som de själva innehar och/eller enligt skriftliga garantier från leverantören av rådiamanterna, följaktligen inte är konfliktdiamanter,

ii) se till att varje försäljning av rådiamanter åtföljs av en faktura, innehållande den ovan nämnda undertecknade garantin, av vilken säljare och köpare och den plats där deras verksamhet är registrerad tydligt framgår, med angivande av säljarens momsregistreringsnummer i förekommande fall samt av kvantitet/vikt samt kvalitetsbestämning på de sålda varorna, transaktionsvärde och leveransdatum,

- iii) inte köpa några rådiamanter av misstänkta eller okända leverantörer och/eller rådiamanter med ursprung i icke-deltagande parter i Kimberleyprocessens certifierings-system,
- iv) inte köpa rådiamanter från någon leverantör som, efter vederbörliga och rättsligt bindande förfaranden, konstateras ha överträtt statliga lagar och förordningar beträffande handeln med konfliktdiamanter,
- v) inte köpa rådiamanter i eller från någon region från vilken konfliktdiamanter, enligt ett meddelande från en statlig myndighet eller en myndighet inom ramen för certifieringssystemet, härrör eller i vilken konfliktdiamanter finns till försäljning,
- vi) inte medvetet köpa eller sälja eller hjälpa andra personer att köpa eller sälja konfliktdiamanter,
- vii) förvissa sig om att alla anställda inom diamanthandeln som köper eller säljer rådiamanter är helt och hållet informerade om handelsresolutioner och statliga förordningar om begränsningar för handeln med konfliktdiamanter,
- viii) inrätta och under minst tre år upprätthålla ett register med de fakturor som mottagits från leverantörer och utfärdats till kunder,
- ix) ge en oberoende revisor i uppdrag att intyga att registret inrättats och upprätthålls på ett korrekt sätt samt att det inte har konstaterats några transaktioner som strider mot åtagandena i leden i-viii eller att någon transaktion som strider mot sådana åtaganden har i vederbörlig ordning meddelats lämplig gemenskapsmyndighet

och

- b) lämna avgörande bevis för att den har antagit regler och bestämmelser som förpliktigar organisationen att
 - i) utesluta alla medlemmar som, efter organisationens egna i vederbörlig ordning genomförda undersökningar, konstateras ha allvarligt brutit mot de ovan nämnda åtagandena,
 - ii) offentliggöra utslutningen av sådana medlemmar och underrätta kommissionen om detta,
 - iii) meddela alla sina medlemmar om alla statliga och inom ramen för certifieringssystemet gällande lagar, förordningar och anvisningar beträffande konfliktdiamanter och namnen på de fysiska eller juridiska personer som efter vederbörliga och rättsligt bindande förfaranden eventuellt har befunnits skyldiga till överträdelse av dessa lagar och förordningar,

och

- c) tillhandahålla kommissionen och den lämpliga gemenskapsmyndigheten en uttömmande förteckning över samtliga medlemmar som handlar med rådiamanter, däribland fullständigt namn, gatuadress och ort samt andra uppgifter som kan bidra till att identitetsförväxlingar undviks.

3. Organisationer som omfattas av denna artikel skall omedelbart underrätta kommissionen och gemenskapsmyndigheten i den medlemsstat där de är hemmahörande eller etable-

rade om eventuella ändringar av deras medlemsammansättning som skett sedan ansökan om införande i förteckningen lämnades in.

4. I enlighet med förfarandet i artikel 22.2 skall kommissionen i bilaga V förteckna alla de organisationer som uppfyller kraven i den här artikeln. Den skall underrätta alla gemenskapsmyndigheter om namnen på eller andra detaljer rörande medlemmarna av de förtecknade organisationerna samt eventuella förändringar.

5. a) En förtecknad organisation eller en medlem i en sådan skall ge den lämpliga gemenskapsmyndigheten tillgång till all information som kan behövas för att bedöma om systemet med garantier och självreglering inom industrin fungerar på ett fullgott sätt. Om det på grund av omständigheterna anses motiverat får denna gemenskapsmyndighet kräva ytterligare garantier för att en organisation är förmögen att upprätthålla ett trovärdigt system.

b) Den lämpliga gemenskapsmyndigheten skall årligen lämna sin utvärdering till kommissionen.

6. Om en gemenskapsmyndighet i en medlemsstat under kontrollen av huruvida systemet fungerar på ett fullgott sätt får trovärdiga uppgifter om att en förtecknad organisation, som omfattas av denna artikel och som är etablerad eller hemmahörande i den medlemsstaten, eller en medlem i den organisationen som är etablerad eller hemmahörande i den medlemsstaten, bryter mot bestämmelserna i denna artikel skall myndigheten undersöka ärendet för att kontrollera om bestämmelserna i denna artikel verkligen har blivit åsidosatta.

7. a) Om kommissionen har trovärdiga uppgifter om att en förtecknad organisation eller en medlem av den bryter mot bestämmelserna i denna artikel skall den kräva att situationen utvärderas av gemenskapsmyndigheten i den medlemsstat där organisationen eller dess medlem är hemmahörande eller etablerad. Efter en sådan begäran skall den behöriga gemenskapsmyndigheten omedelbart undersöka ärendet och i vederbörlig ordning underrätta kommissionen om resultatet.

b) Om kommissionen på grundval av rapporter, utvärderingar eller andra relevanta uppgifter kommer fram till att slutsatsen att ett system med garantier och självreglering inom industrin inte fungerar tillfredsställande, och ärendet har inte hanterats på ett lämpligt sätt, skall kommissionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 22.2.

8. Om en undersökning leder till slutsatsen att en organisation bryter mot bestämmelserna i denna artikel kommer gemenskapsmyndigheten i den medlemsstat där organisationen är hemmahörande eller etablerad att omedelbart underrätta kommissionen om detta. Kommissionen skall å sin sida i enlighet med förfarandet i artikel 22.2 vidta lämpliga åtgärder för att stryka den organisationen från förteckningen i bilaga V.

9. Om en förtecknad organisation eller en eller flera av dess medlemmar är etablerade eller hemmahörande i en medlemsstat som inte har utsett en gemenskapsmyndighet enligt denna artikel skall kommissionen vara gemenskapsmyndighet för den organisationen eller dessa medlemmar.

10. Organisationer eller deras medlemmar som omfattas av denna artikel och som har verksamhet på en deltagande parts territorium utanför gemenskapen skall anses ha iakttagit bestämmelserna i denna artikel om de iakttar de regler och bestämmelser som denna deltagande part har fastställt för genomförandet av Kimberleyprocessens certifieringssystem.

KAPITEL V

TRANSITERING

Artikel 18

Artiklarna 4, 11, 12 och 14 skall inte gälla för rådiamanter som anländer till gemenskapens territorium endast för transitering till en annan deltagande part än gemenskapen på villkor att varken den ursprungliga förpackning i vilken rådiamanterna transporteras eller det ursprungliga åtföljande certifikat som utfärdats av en deltagande parts behöriga myndighet har utsatts för åverkan vid in- och utpassage från gemenskapens territorium och transiteringsskålet finns tydligt angivet på det åtföljande certifikatet.

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 19

1. Medlemsstaterna får utse en eller flera myndigheter på sitt territorium till gemenskapsmyndighet och får ge dem olika arbetsuppgifter.

2. Den medlemsstat som utser en gemenskapsmyndighet skall till kommissionen lämna uppgifter som visar att den gemenskapsmyndighet som den utsett på ett trovärdigt, punktligt, effektivt och lämpligt sätt är förmögen att fullgöra de arbetsuppgifter som krävs enligt denna förordning.

3. Medlemsstaterna får begränsa antalet punkter där de formaliteter som anges i denna förordning kan fullgöras. De skall underrätta kommissionen om detta. På grundval av de uppgifter som anges i punkterna 1 och 2 och i enlighet med förfarandet i artikel 22.2 skall kommissionen i bilaga III upprätthålla en förteckning över gemenskapsmyndigheter, deras säte och de arbetsuppgifter som har anförtrotts dem.

4. Gemenskapsmyndigheter får begära att en ekonomisk aktör betalar en avgift för produktion, utfärdande och/eller validering av certifikatet och för en fysisk kontroll enligt artiklarna 4 och 14. Inte under några omständigheter skall avgiftsbeloppet överstiga den behöriga myndighetens kostnader för åtgärden i fråga. Inga andra avgifter skall tas ut i samband med sådana åtgärder.

5. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om det alternativ de väljer enligt artikel 4.5 och artikel 12.3 eller följande ändringar.

6. Kommissionen får ändra specifikationerna i gemenskaps-certifikatet för att göra det säkrare och mer verkningsfullt i enlighet med Kimberleyprocessens certifieringssystem.

Artikel 20

På grundval av relevanta uppgifter från ordförandeskapet för Kimberleyprocessen och/eller de deltagande parterna får kommissionen i bilaga II ändra förteckningen över de deltagande parterna och de behöriga myndigheter som dessa utsett att utfärda och validera certifikaten.

Artikel 21

1. Gemenskapen skall vara deltagande part i Kimberleyprocessens certifieringssystem.

2. Kommissionen, som företräder gemenskapen i Kimberleyprocessens certifieringssystem, skall ha som mål att se till att Kimberleyprocessens certifieringssystem genomförs på bästa möjliga sätt, särskilt genom samarbete med de deltagande parterna. I detta syfte skall kommissionen i synnerhet utbyta information med de deltagande parterna om den internationella handeln med rådiamanter och vid behov samarbeta i samband med övervakningsåtgärder och i lösningen av eventuella tvister.

Artikel 22

1. Vid utövandet av sina arbetsuppgifter enligt artiklarna 8, 10, 15, 16, 17 och 19 skall kommissionen biträdas av en kommitté (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara 10 arbetsdagar.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 23

Den kommitté som avses i artikel 22 får ta upp alla frågor som rör tillämpningen av denna förordning till granskning. Dessa frågor får tas upp antingen av ordföranden eller av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 24

1. Alla fysiska eller juridiska personer som tillhandahåller tjänster som har direkt eller indirekt anknytning till den verksamhet som anges i artiklarna 3, 4, 6, 7, 11, 12, 13, 17 eller 18 skall med vederbörlig noggrannhet fastställa att den verksamhet för vilken den tillhandahåller tjänster följer bestämmelserna i denna förordning.

2. Det skall vara förbjudet att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet som har till syfte eller verkan att direkt eller indirekt kringgå bestämmelserna i denna förordning.

3. Alla uppgifter med antydning om att bestämmelserna i denna förordning kringgås eller har kringgåts skall vidarebefordras till kommissionen.

Artikel 25

Uppgifter som lämnas i enlighet med denna förordning skall endast användas i de syften för vilka de lämnats.

Uppgifter som till sin natur är konfidentiella eller som lämnas konfidentiellt skall omfattas av tystnadsplikt. De får inte lämnas ut av kommissionen utan uttryckligt tillstånd från den person som lämnat dem.

Kommissionen skall emellertid ha rätt att lämna ut sådana uppgifter om den har skyldighet eller bemyndigande att göra detta, i synnerhet i samband med rättsliga förfaranden. Vid utlämnandet måste hänsyn tas till den berörda personens legitima intresse av att dennes affärshemligheter inte röjs.

Denna artikel skall inte hindra att kommissionen får lämna ut uppgifter av allmän karaktär. Utlämnande av sådana uppgifter skall inte tillåtas om det är oförenligt med uppgifternas ursprungliga syfte.

I den händelse konfidentialiteten inte respekteras skall uppgiftslämnaren ha rätt att kräva att uppgifterna stryks, lämnas utan beaktande eller rättas till, beroende på omständigheterna i fallet.

Artikel 26

Efterlevnad av denna förordning befriar inte en fysisk eller juridisk person från att helt eller delvis uppfylla andra skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen eller nationell lagstiftning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2002.

Artikel 27

Varje medlemsstat skall bestämma vilka påföljder som skall vidtas om denna förordning överträds. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionella och avskräckande och skall kunna förhindra att de ansvariga för brottet får ekonomisk vinning av sin verksamhet.

I avvaktan på att sådan lagstiftning vid behov antas skall de påföljder som skall tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning vid behov vara de som medlemsstaterna bestämt i syfte att genomföra artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 303/2002.

Artikel 28

Denna förordning skall tillämpas

- a) inom gemenskapens territorium, inbegripet dess luftrum, eller ombord på varje flygplan och fartyg under en medlemsstats jurisdiktion,
- b) på varje medborgare i en medlemsstat, och på varje juridisk person, enhet eller organ som har inrättats eller bildats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning.

Artikel 29

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
2. Kommissionen skall varje år eller vid annan tid efter behov lämna en rapport till rådet om genomförandet av denna förordning och om huruvida en översyn eller ett upphävande av den behöver göras.
3. Tillämpningen av artiklarna 3, 4, 5, 10, 11, 12, 13, 14, 15 och 18 skall uppskjutas tills rådet på kommissionens förslag beslutar att dessa artiklar skall tillämpas.

På rådets vägnar

L. ESPERSEN

Ordförande

BILAGA I

KIMBERLEYPROCESSENS CERTIFIERINGSSYSTEM

Grundläggande beståndsdelar i ett internationellt system för certifiering av rådiamanter i avsikt att bryta sambandet mellan väpnade konflikter och handeln med rådiamanter

INGRESS

DE DELTAGANDE PARTERNA

- SOM INSER att handeln med konfliktdiamanter är ett allvarligt internationellt problem som kan sättas i direkt samband med understödandet av väpnade konflikter, rebellrörelsers verksamhet för att undergräva eller fälla lagligt tillsatta regeringar samt den olagliga försäljningen och spridningen av stridsmedel, i synnerhet handeldvapen och lätta vapen,
- SOM VIDARE INSER den förödande inverkan som konflikter understödda av handeln med konfliktdiamanter har på fred, trygghet och säkerhet för befolkningen i de berörda länderna samt de systematiska och grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna som har begåtts i dessa konflikter,
- SOM KONSTATERAR den negativa inverkan som dessa konflikter har på regional stabilitet och de skyldigheter som genom Förenta nationernas stadga åläggs staterna när det gäller upprätthållandet av internationell fred och säkerhet,
- SOM BEAKTAR att det är absolut nödvändigt att åtgärder snabbt vidtas på det internationella planet för att förhindra att problemet med konfliktdiamanter i negativt hänseende påverkar den lagliga handeln med diamanter, som har en avgörande betydelse för ekonomin i många av de stater, i synnerhet utvecklingsländer, som producerar, bearbetar, exporterar och importerar diamanter,
- SOM ERINRAR OM alla de resolutioner som antagits i ärendet av Förenta nationernas säkerhetsråd enligt kapitel VII i Förenta nationernas stadga, däribland de relevanta bestämmelserna i resolutionerna 1173 (1998), 1295 (2000), 1306 (2000) och 1343 (2001), och som är fast beslutna att bidra till och stödja genomförandet av de åtgärder som anges i dessa resolutioner,
- SOM FRAMHÄVER Förenta nationernas generalförsamlings resolution 55/56 (2000) om betydelsen av handeln med konfliktdiamanter för understödandet av väpnade konflikter, i vilken det internationella samfundet uppmanas att skyndsamt och noggrant överväga effektiva och pragmatiska åtgärder för att åtgärda detta problem,
- SOM VIDARE FRAMHÄVER rekommendationen i Förenta nationernas generalförsamlings resolution 55/56 till det internationella samfundet om att utarbeta detaljerade förslag till ett enkelt och fungerande internationellt system för certifiering av rådiamanter vilket huvudsakligen skulle bygga på nationella certifieringssystem och på internationellt överenskomna miniminormer,
- SOM ERINRAR OM att Kimberleyprocessen, som inrättades i syfte att finna en lösning på det internationella problemet med konfliktdiamanter, omfattade alla berörda parter, dvs. de stater som producerar, exporterar och importerar diamanter, diamantindustrin och det civila samhället,
- SOM ÄR ÖVERTYGDA OM att konfliktdiamanternas betydelse för understödandet av väpnade konflikter kraftigt kan minskas genom att det införs ett certifieringssystem för rådiamanter som är utformat så att konfliktdiamanter utesluts från den lagliga handeln,
- SOM ERINRAR OM att det inom ramen för Kimberleyprocessen ansågs att ett internationellt certifieringssystem för rådiamanter, vilket bygger på nationell lagstiftning och praxis och uppfyller internationellt överenskomna miniminormer, vore det effektivaste sättet att åtgärda problemet med konfliktdiamanter,
- SOM ERKÄNNER de betydelsefulla initiativ som redan har tagits för att åtgärda problemet, i synnerhet av regeringarna i Angola, Demokratiska republiken Kongo, Guinea och Sierra Leone och av andra viktiga länder som producerar, exporterar och importerar diamanter samt av diamantindustrin, särskilt Världsdiamantrådet (World Diamond Council), och av det civila samhället,
- SOM VÄLKOMNAR de initiativ till frivillig självreglering som diamantindustrin tillkännagivit och inser att ett sådant system för frivillig självreglering bidrar till ett effektivt internt kontrollsystem för rådiamanter baserat på det internationella certifieringssystemet för rådiamanter,
- SOM INSER att ett internationellt certifieringssystem för rådiamanter kan bli trovärdigt endast om alla deltagande parter inrättar ett internt kontrollsystem som är utformat så att konfliktdiamanternas avlägsnas från produktions-, export- och importledet för rådiamanter inom deras egna territorier, samtidigt som det tas hänsyn till att skillnader i produktionsmetoder och handelspraxis samt skillnader i fråga om den institutionella kontrollen av dessa kan komma att kräva skilda tillvägagångssätt för att uppfylla miniminormerna,
- SOM VIDARE INSER att det internationella certifieringssystemet för rådiamanter måste vara förenligt med den internationella rätt som gäller för den internationella handeln,
- SOM ERKÄNNER att staternas suveränitet helt och hållet bör respekteras och att principerna om jämlikhet, ömsesidig nytta och samförstånd bör iakttas,

REKOMMENDERAR ATT FÖLJANDE BESTÄMMELSER INFÖRS:

AVSNITT I

Definitioner

I det internationella certifieringssystemet för rådiamanter (nedan kallat certifieringssystemet) används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

konfliktdiamanter: rådiamanter som används av rebellrörelser eller deras allierade för att finansiera konflikter avsedda att undergräva lagligen tillsatta regeringar, såsom beskrivs i relevanta resolutioner från Förenta nationernas säkerhetsråd, förutsatt att de fortfarande är i kraft, eller i andra liknande resolutioner från FN:s säkerhetsråd som kan komma att antas i framtiden och såsom det förstås och bekräftas i Förenta nationernas generalförsamlings resolution 55/56 eller i andra liknande resolutioner från FN:s generalförsamling som komma att antas i framtiden.

ursprungsland: det land i vilket en sändning rådiamanter har utvunnits.

avsändarland: den sista deltagande part från vilken en sändning rådiamanter exporterades enligt uppgifter i importhandlingarna.

diamant: ett naturligt förekommande mineral som i huvudsak består av rent kol i kristallform. Mineralet tillhör det kubiska kristallsystemet, har hårdheten 10 på Mohs hårdhetsskala (ritsning), en densitet av ca 3,52 och brytningsindex 2,42.

export: fysisk avgång eller utförsel från alla delar av en deltagande parts geografiska territorium.

exportmyndighet: den eller de myndigheter eller organ som utsetts av en deltagande part från vars territorium en sändning rådiamanter avgår och som är behöriga att validera Kimberleyprocesscertifikatet.

frihandelszon: del av en deltagande parts territorium inom vilken införda varor, vad importtullar och skatter beträffar, generellt anses befinna sig utanför tullområdet.

import: fysisk ankomst eller införsel till alla delar av en deltagande parts geografiska territorium.

importmyndighet: de myndigheter eller organ som en deltagande part till vars territorium en sändning rådiamanter importeras utsett att utföra alla importformaliteter, i synnerhet kontrollen av åtföljande Kimberleyprocesser.

Kimberleyprocesscertifikat: en förfalskningssäker handling av ett särskilt format vilken fastställer att en sändning rådiamanter uppfyller certifieringssystemets krav.

observatör: en företrädare för det civila samhället, diamantindustrin, en internationell organisation eller en icke-deltagande regering som inbjudits att delta i plenarmöten.

kolli: en eller flera diamanter som är förpackade tillsammans och som inte hanteras var för sig.

kolli med blandat ursprung: kolli innehållande blandade rådiamanter från två eller flera ursprungsländer.

deltagande part: en stat eller en regional organisation för ekonomisk integration för vilken certifieringssystemet gäller.

regional organisation för ekonomisk integration: en organisation omfattande suveräna stater som har överlämnat behörigheten i frågor som rör certifieringssystemet till den organisationen.

rådiamanter: diamanter som är bearbetade eller enkelt sågade, kluvna och omfattas av det harmoniserade systemet för varubeskrivning och kodning enligt numren 7102 10 00, 7102 21 00 och 7102 31 00.

sändning: ett eller flera kollin som konkret importeras eller exporteras.

transitering: fysisk transport genom en deltagande part eller icke-deltagande parts territorium, med eller utan omlastning, lagring eller byte av transportmedel, om transporten endast utgör en del av en komplett färd som inleds och avslutas bortom gränsen för den deltagande part eller icke-deltagande part genom vars territorium sändningen transporteras.

AVSNITT II

Kimberleyprocesscertifikat

Varje deltagande part bör se till att

- a) alla exportsändningar av rådiamanter åtföljs av ett Kimberleyprocesscertifikat (nedan kallat certifikatet),
- b) dess förfaranden för utfärdande av certifikaten uppfyller de miniminormer för Kimberleyprocessen som anges i avsnitt IV,

- c) certifikaten uppfyller de minimikrav som anges i bilaga I; förutsatt att dessa krav uppfylls får de deltagande parterna efter eget gottfinnande fastställa ytterligare särdrag för sina egna certifikat, exempelvis när det gäller format, ytterligare uppgifter eller säkerhetsaspekter,
- d) genom ordföranden, i valideringssyfte, underrätta alla andra deltagande parter om utformningen på sitt certifikat i enlighet med bilaga I.

AVSNITT III

Åtgärder beträffande den internationella handeln med rådiamanter

Varje deltagande part bör

- a) beträffande sändningar av rådiamanter som exporteras till en deltagande part kräva att varje sändning åtföljs av ett vederbörligen validerat certifikat,
- b) beträffande sändningar av rådiamanter som importeras från en deltagande part
 - kräva ett vederbörligen validerat certifikat,
 - se till att mottagningsbevis skyndsamt sänds till den berörda exportmyndigheten; på mottagningsbeviset bör åtminstone anges certifikatets nummer, antalet kollar, karatvikten samt importörens och exportörens namn och adress,
 - kräva att originalet av certifikatet är lätt tillgängligt under minst tre år,
- c) se till att inga sändningar av rådiamanter importeras från eller exporteras till en icke-deltagande part,
- d) erkänna att deltagande parter genom vilkas territorium sändningar transiteras inte behöver uppfylla kraven i a och b eller i avsnitt II a förutsatt att de myndigheter som utsetts i den deltagande part genom vars territorium en sändning transporteras ser till att sändningen lämnar dess territorium i samma skick som den infördes i (dvs. öppnad och utan återkan).

AVSNITT IV

Interna kontroller

Åtgärder från de deltagande parternas sida

Varje deltagande part bör

- a) upprätta ett system för intern kontroll avsett att förhindra att konfliktdiamanter ingår i sändningar av rådiamanter som importeras till och exporteras från dess territorium;
- b) utse en importmyndighet och en exportmyndighet;
- c) se till att rådiamanterna importeras och exporteras i överkanssäkra förpackningar;
- d) vid behov ändra eller anta lämpliga lagar eller andra författningar i syfte att genomföra och kontrollera efterlevnaden av certifieringssystemet och att tillämpa avskräckande och proportionella påföljder för överträdelser;
- e) samla in och lagra relevanta officiella uppgifter om produktion, import och export samt jämföra och utvärdera sådana uppgifter i enlighet med bestämmelserna i avsnitt V;
- f) vid upprättandet av ett system för intern kontroll vid behov beakta de ytterligare valmöjligheter och rekommendationer beträffande interna kontroller som anges i bilaga II.

Principer för självreglering inom industrin

De deltagande parterna inser att ett frivilligt system för självreglering inom industrin, såsom anges i ingressen, kommer att innebära införande av ett garantisystem som baseras på kontroller av oberoende revisorer inom enskilda företag och som stöds av interna påföljder som skall fastställas av industrin, vilket kommer att bidra till att underlätta för de statliga myndigheterna att helt och hållet spåra transaktioner som rör rådiamanter.

AVSNITT V

Samarbete och insyn

De deltagande parterna bör

- a) genom ordföranden förse varandra med information om de myndigheter och organ som utsetts att ansvara för genomförandet av bestämmelserna i detta certifieringssystem; varje deltagande part bör genom ordföranden förse övriga deltagande parter med information, helst i elektronisk form, om sina lagar, förordningar, regler och förfaranden samt sin praxis och vid behov uppdatera denna information; denna information bör innefatta ett sammanfattning av innehållet på engelska,
- b) sammanställa och genom ordföranden göra statistiska uppgifter tillgängliga för övriga deltagande parter enligt de principer som anges i bilaga III,

- c) regelbundet utbyta erfarenheter och annan relevant information, däribland bedömning av den egna verksamheten, för att bästa möjliga praxis skall kunna tillämpas under de aktuella omständigheterna,
- d) tillmötesgå andra deltagande parter förfrågningar om hjälp att förbättra certifieringssystemets sätt att fungera inom deras territorier,
- e) genom ordföranden informera en annan deltagande part om det anses att det med hjälp av dess lagar, förordningar, bestämmelser, förfaranden eller praxis inte går att säkerställa att konfliktdiamanter inte ingår i dess export,
- f) samarbeta med övriga deltagande parter i syfte att försöka lösa problem som kan uppstå genom oförutsedda omständigheter och som skulle kunna leda till att minimikraven för utfärdande eller godtagande av certifikaten inte uppfylls, och kortfattat informera alla övriga deltagande parter om de problem som uppstått och om de lösningar som funnits,
- g) genom de egna berörda myndigheterna uppmuntra till närmare samarbete mellan de deltagande parternas rättsvärdande organ och tullmyndigheter.

AVSNITT VI

Administrativa frågor

MÖTEN

1. De deltagande parterna och observatörerna skall varje år samlas till plenarmöten, och mötas vid andra tillfällen om de deltagande parterna anser det nödvändigt, för att diskutera om certifieringssystemet fungerar effektivt.
2. De deltagande parterna bör vid det första plenarmötet anta arbetsordningen för dessa möten.
3. Mötena skall äga rum i det land som innehar ordförandeskapet, om inte en deltagande part eller en internationell organisation erbjuder sig att stå som värd för ett möte och detta erbjudande godtas. Värderlandet bör underlätta inreseformalitetserna för dem som deltar i dessa möten.
4. I slutet av varje plenarmöte skall en ordförande väljas för att leda alla plenarmöten, och eventuella möten i särskilda arbetsgrupper och andra underställda organ som tillsätts, fram till dess att nästa årliga plenarmöte avslutas.
5. De deltagande parterna skall fatta enhälliga beslut. Om det visar sig att enhällighet inte kan uppnås skall ordföranden genomföra samråd.

ADMINISTRATIVT STÖD

6. För att certifieringssystemet skall kunna förvaltas på ett effektivt sätt kommer det att behövas administrativt stöd. De närmare bestämmelserna och formerna för stödet bör diskuteras vid det första plenarmötet efter det att FN:s generalförsamling har givit sitt bifall.
7. Det administrativa stödet skulle kunna bestå av följande:
 - a) Att fungera som en kanal för kommunikation, informationsutbyte och samråd mellan de deltagande parterna beträffande frågor som tas upp i detta dokument.
 - b) Att upprätthålla och för alla deltagande parter hålla tillgänglig en samling av de lagar, förordningar, regler och förfaranden samt den praxis och den statistik som meddelats enligt avsnitt V.
 - c) Att utarbeta dokument och lämna administrativt stöd i samband med plenarmöten och möten i arbetsgrupperna.
 - d) Att täcka ytterligare ansvarsområden som kan komma att anges vid plenarmöten eller av någon arbetsgrupp som tillsatts vid plenarmöten.

DELTAGANDE

8. Alla intresserade parter som vill och kan uppfylla systemets villkor har rätt att delta i certifieringssystemet på universella och icke-diskriminerande grunder.
9. De intresserade parter som önskar delta i certifieringssystemet bör genom diplomatiska kanaler anmäla sitt intresse till ordföranden. Anmälan bör innehålla den information som anges i avsnitt V.a och inom en månad tillställas samtliga deltagande parter.
10. De deltagande parterna avser att inbjuda företrädare för det civila samhället, diamantindustrin, icke-deltagande regeringar och internationella organisationer till att delta i plenarmötena i egenskap av observatörer.

ÅTGÄRDER FRÅN DE DELTAGANDE PARTERNAS SIDA

11. De deltagande parterna skall före de årliga plenarmötena inom ramen för Kimberleyprocessen sammanställa och för övriga deltagande parter tillgängliggöra den information som avses i avsnitt V.a, dvs. en kortfattad redogörelse för hur kraven enligt certifieringssystemet genomförs inom deras respektive myndighetsområden.
12. En översyn av den information som anges i avsnitt V.a och ett tillfälle för de deltagande parterna att på plenarmötets begäran lämna ytterligare upplysningar om deras respektive system skall finnas med som en punkt på dagordningen för de årliga plenarmötena.
13. Om det behövs ytterligare klargöranden kan de deltagande parterna under plenarmötena, på rekommendation av ordföranden, fastställa och besluta om ytterligare kontrollåtgärder som skall genomföras. Dessa åtgärder skall genomföras i överensstämmelse med gällande nationell och internationell lagstiftning. Åtgärderna skulle, utan att för den skull innebära någon begränsning, kunna innefatta exempelvis följande:
 - a) Begäran om ytterligare information och klargöranden från de deltagande parterna.
 - b) Granskningsuppdrag för andra deltagande parter eller deras företrädare om det finns tillförlitliga tecken på att certifieringssystemet i betydande avseenden inte följs.
14. Granskningsuppdragen skall, med det berörda deltagande partens samtycke, genomföras analytiskt, sakkunnigt och opartiskt. Granskningsgruppernas storlek, sammansättning, uppdragsbeskrivning och tidsplan bör bestämmas med hänsyn till omständigheterna och fastställas av ordföranden med den berörda deltagande partens samtycke och i samråd med alla deltagande parter.
15. En rapport om resultatet av kontrollåtgärderna skall inom tre veckor efter det att uppdraget slutförts vidarebefordras till ordföranden och den berörda deltagande parten. Eventuella synpunkter från den deltagande partens sida skall, liksom rapporten, senast tre veckor efter det att rapporten överlämnats till den berörda deltagande parten läggas ut på en webbsida med begränsad åtkomst på en officiell webbplats för certifieringssystemet. De deltagande parterna och observatörerna bör på alla sätt bemöda sig om att i ärendet, liksom i diskussionerna beträffande alla frågor om efterlevnad av systemet, iaktta absolut konfidentialitet.

EFTERLEVNING OCH FÖREBYGGANDE AV TVISTER

16. Om det uppstår ett problem beträffande en deltagande parts efterlevnad eller något annat problem beträffande genomförandet av certifieringssystemet får alla berörda deltagande parter underrätta ordföranden om detta, och denne skall utan dröjsmål underrätta alla deltagande parter om problemet samt inleda en dialog om hur man skall åtgärda det. De deltagande parterna och observatörerna skall på alla sätt bemöda sig om att i fråga om detta problem, liksom i diskussionerna beträffande alla frågor om efterlevnad av systemet, iaktta absolut konfidentialitet.

ÄNDRINGAR

17. Denna text får ändras efter enhälligt beslut av de deltagande parterna.
18. Alla deltagande parter får lämna förslag till ändringar. Dessa förslag bör inlämnas skriftligen till ordföranden minst 90 dagar före nästkommande plenarmöte såvida inte annat överenskommit.
19. Ordföranden skall snarast tillställa samtliga deltagande parter och observatörer alla ändringsförslag och föra upp dessa på dagordningen för nästkommande årliga plenarmöte.

ÖVERSYNSMEKANISMER

20. De deltagande parterna har för avsikt att periodvis se över certifieringssystemet så att de deltagande parterna kan genomföra en grundlig analys av systemets alla beståndsdelar. Vid översynen bör man också överväga om systemet fortfarande behövs med hänsyn till om de deltagande parterna och internationella organisationer, i synnerhet Förenta nationerna, anser att konfliktdiamanterna vid den tidpunkten fortfarande utgör ett hot. En första översyn av det slaget bör äga rum senast tre år efter det att certifieringssystemet faktiskt har börjat tillämpas. Översynsmötet bör normalt sett äga rum samtidigt som det årliga plenarmötet, såvida inte annat överenskommit.

NÄR SYSTEMET SKALL BÖRJA TILLÄMPAS

21. Certifieringssystemet bör inrättas vid ministermötet om Kimberleyprocessens certifieringssystem för rådiamanter i Interlaken den 5 november 2002.
-

*Bilaga I till BILAGA I***CERTIFIKAT****A. Minimikrav för certifikaten:**

Certifikaten skall uppfylla följande minimikrav:

- Varje certifikat bör ha rubriken "Kimberleyprocesscertifikat", vara försett med Kimberleyprocessens logotyp och följande text: "Rådiamanterna i denna sändning har hanterats i överensstämmelse med bestämmelserna i Kimberleyprocessens certifieringssystem för rådiamanter".
- Ursprungsland skall anges, om det rör sig om en sändning kollin med oblandat (dvs. samma) ursprung.
- Certifikaten får utfärdas på valfritt språk, förutsatt att en översättning till engelska ingår.
- Särskild numrering med alfa2-landkod enligt ISO 3166-1.
- Certifikatet skall vara åverkans- och förfalskningssäkert.
- Datum för utfärdande skall anges.
- Sista giltighetsdag skall anges.
- Utfärdande myndighet skall anges.
- Importörens och exportörens namn och adress skall anges.
- Karatvikt eller massa skall anges.
- Värde i US-dollar skall anges.
- Antal kollin i en sändning skall anges.
- Relevant harmoniserat system för varubeskrivning och kodning skall anges.
- Exportmyndigheten skall ha validerat certifikatet.

B. VALFRIA INSLAG I CERTIFIKATEN

Certifikaten får innehålla följande valfria särdrag:

- Certifikatets kännetecken (exempelvis i fråga om format, kompletterande uppgifter eller säkerhetsdetaljer).
- Kvalitetsmässiga kännetecken hos rådiamanterna i sändningen.
- Den del som avser importmottagningsbeviset rekommenderas innehålla följande uppgifter:
 - Mottagarland
 - Importörens namn och adress
 - Karatvikt och värde i US-dollar
 - Relevant harmoniserat system för varubeskrivning och kodning
 - Importmyndighetens mottagningsdatum
 - Importmyndighetens bestyrkande

C. VALFRIA FÖRFARANDEN

Rådiamanter får transporteras i genomskinliga säkerhetsväskor.

Det särskilda certifikatsnumret får även anges på förpackningen.

*Bilaga II till BILAGA I***Rekommendationer enligt avsnitt IV.f****Allmänna rekommendationer**

1. De deltagande parterna får utnämna en eller flera officiella samordnare för att handlägga genomförandet av certifieringssystemet.
2. De deltagande parterna kan finna det praktiskt att komplettera eller utöka insamlingen och offentliggörandet av den statistik som avses i bilaga III, på grundval av innehållet i Kimberleyprocesscertifikaten.
3. De deltagande parterna uppmanas att i en databas lagra den information och de uppgifter som krävs enligt avsnitt V.
4. De deltagande parterna uppmanas att sända och ta emot elektroniska meddelanden som stöd för certifieringssystemet.
5. De deltagande parter som producerar diamanter och inom vars territorium det finns rebellgrupper vilka misstänks utvinna diamanter uppmanas att fastställa i vilka områden rebellerna bedriver sin diamantutvinning och att lämna denna information till alla de övriga deltagande parterna. Denna information bör uppdateras med jämna mellanrum.
6. De deltagande parterna uppmanas att genom ordföranden till alla övriga deltagande parter vidarebefordra namnen på enskilda personer eller företag som dömts för verksamhet som är relevant för certifieringssystemet.
7. De deltagande parterna uppmanas sörja för att alla kontantköp av rådiamanter omleds via det officiella banksystemet och åtföljs av styrkande handlingar som kan kontrolleras.
8. De deltagande parter som producerar diamanter bör granska sin diamantproduktion med utgångspunkt från följande rubriker:
 - Diamanternas egenskaper
 - Faktisk produktion

Rekommendationer beträffande kontroll av diamantgruvor

9. De deltagande parterna uppmanas att sörja för att alla diamantgruvor har tillstånd för gruvbrytning och att endast de gruvor som har detta tillstånd får utvinna diamanter.
10. De deltagande parterna uppmanas att sörja för att prospekterings- och gruvföretag upprätthåller effektiva säkerhetsnormer så att det kan garanteras att konfliktdiamanter inte blandas med den lagliga produktionen.

Rekommendationer till deltagande parter med diamantutvinning i liten skala

11. Alla utvinnare av hantverksmässigt och informellt slag bör ha tillstånd och endast de personer som har tillstånd bör tillåtas utvinna diamanter.
12. Tillståndsregistren bör innehålla åtminstone följande uppgifter: namn, adress, nationalitet eller bosättningsstatus samt det område inom vilket diamantutvinning är tillåten.

Rekommendationer till köpare, säljare och exportörer av rådiamanter

13. Alla de köpare, säljare, exportörer, ombud och kurirföretag inom diamanthandeln som omfattas av rådiamanthandlingen bör registreras av och ha tillstånd från varje enskild deltagande parts behöriga myndigheter.
14. Tillståndsregistren bör innehålla åtminstone följande uppgifter: namn, adress, nationalitet eller bosättningsstatus.
15. Alla köpare, säljare och exportörer av rådiamanter bör enligt lag åläggas att bevara de fem senaste årens dagliga inköps-, försäljnings- och exportregister innehållande en förteckning över namnen på kunder som köpt eller sålt rådiamanter, deras tillståndsnummer samt mängd och värde på de diamanter som sålts, exporterats eller köpts.
16. De uppgifter som avses i punkt 14 bör lagras i en databas för att underlätta framtagningen av detaljerade uppgifter beträffande den verksamhet som bedrivs av enskilda köpare och säljare av rådiamanter.

Rekommendationer beträffande exportförfaranden

17. Exportören bör lämna sändningen med rådiamanter till den berörda exportmyndigheten.
18. Exportmyndigheten uppmanas att innan certifikatet valideras begära ett intyg från exportören om att de rådiamanter som skall exporteras inte är konfliktdiamanter.

19. Rådiamanterna bör tillsammans med certifikatet eller en vederbörligen bestyrkt kopia förpackas i en förseglad åverkanssaker förpackning. Exportmyndigheten bör därefter till den berörda importmyndigheten sända ett detaljerat e-postmeddelande med uppgifter om karatvikt, värde, ursprungs- eller avsändarland, importören och certifikatets löpnummer.
20. Exportmyndigheten bör lagra alla uppgifter om rådiamantsändningar i en databas.

Rekommendationer beträffande importförfaranden

21. Importmyndigheten bör få ett e-postmeddelande antingen före eller i anslutning till rådiamantsändningens ankomst. Meddelandet bör innehålla uppgifter om exempelvis karatvikt, värde, ursprungs- eller avsändarland, exportören och certifikatets löpnummer.
22. Importmyndigheten bör inspektera rådiamantsändningen för att kontrollera att förseglarna eller förpackningen inte har utsatts för åverkan och att exporten skett i överensstämmelse med certifieringssystemet.
23. Importmyndigheten bör öppna och inspektera innehållet i sändningen för att kontrollera uppgifterna på certifikatet.
24. I förekommande fall och när så begärs bör importmyndigheten till den berörda exportmyndigheten återsända svarsdelen eller importbekräftelsen.
25. Importmyndigheten bör lagra alla uppgifter om rådiamantsändningar i en databas.

Rekommendationer beträffande sändningar till och från frihandelszoner

26. Sändningar av rådiamanter till och från frihandelszoner bör behandlas av de därför utsedda myndigheterna.

Bilaga III till BILAGA I

Statistik

De deltagande parterna inser att tillförlitliga och jämförbara uppgifter om produktion och internationell handel med rådiamanter är ett väsentligt hjälpmedel för att certifieringssystemet skall kunna genomföras effektivt, särskilt för att upptäcka eventuella oegentligheter eller avvikelser, som skulle kunna tyda på förekomsten av konfliktdiamanter i den lagliga handeln, skall kunna upptäckas. Med beaktande av att ur handelssynpunkt känslig information måste skyddas uttrycker de deltagande parterna sitt starka stöd för följande principer:

- a) Att föra och inom två månader av referensperioden och i standardformat offentliggöra kvartalsvis sammanställd statistik över såväl export och import av rådiamanter som numren på de certifikat som validerats för export och över sändningar som åtföljda av certifikat har importerats.
- b) Att föra och offentliggöra statistik över export och import i möjligaste mån enligt ursprung eller avsändningsort samt enligt karatvikt och värde och enligt klassificering i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodning (HS-numren 7102 10, 7102 21 och 7102 31).
- c) Att halvårsvis föra och inom två månader under referensperioden offentliggöra statistik över produktionen av rådiamanter enligt karatvikt och värde. I den händelse en deltagande part inte kan offentliggöra denna statistik bör ordföranden omedelbart underrättas.
- d) Att samla in och offentliggöra denna statistik genom att i första hand tillämpa nationella förfaranden och metoder.
- e) Att göra denna statistik tillgänglig för ett mellanstatligt organ eller någon annan lämplig mekanism som de deltagande parterna utsett för 1) sammanställning och offentliggörande kvartalsvis av statistik över export och import och 2) halvårsvis över produktion. Denna statistik skall göras tillgänglig så att berörda parter och de deltagande parterna, enskilt eller kollektivt, kan analysera dem enligt den uppdragsbeskrivning som de deltagande parterna kan komma att fastställa.
- f) Att vid de årliga plenarmötena bedöma statistiska uppgifter beträffande den internationella handeln med och produktionen av rådiamanter, i avsikt att behandla närliggande frågor och att stödja ett verkligt genomförande av certifieringssystemet.

BILAGA II

Förteckning över deltagande parter i Kimberleyprocessens certifieringssystem och deras i vederbörlig ordning utsedda myndigheter enligt artiklarna 2, 3, 5, 8, 9, 12, 17, 18, 19 och 20.

BILAGA III

Förteckning över medlemsstaternas behöriga myndigheter och deras arbetsuppgifter enligt artiklarna 2 och 19.

BILAGA IV

Det gemenskapscertifikat som avses i artikel 2

1. Det gemenskapscertifikat som avses i artikel 2 skall
 - a) vara tryckt på vattenstämplat säkerhetspapper och försett med en kant i djuptryck
 - b) ha måtten 21x14 cm,
 - c) innehålla röd och grön UV-tryckfärg,
 - d) vara försett med särskild numrering med den alfa2-landkod som krävs enligt ISO 3166-1,
 - e) vara åverkans- och förfalskningssäker,
 - f) vara tryckt på engelska och, vid behov, på den berörda medlemsstatens språk.
2. Medlemsstaterna skall själva ansvara för tryckningen av formulären. Formulären får även tryckas av tryckerier som utsetts av den medlemsstat där de är etablerade. I det senare fallet måste det på varje formulär anges en hänvisning till medlemsstatens utnämning av tryckeriet. Varje formulär skall vara försett med tryckeriets namn och adress eller med ett märke genom vilket tryckeriet kan identifieras.

Lay out and finishing

Obligatory features

Slot perforated in 1 position, cut to singles A4 size. 1 at 70 mm from R -edge

a) vänstra sidan

EUROPEAN COMMUNITY
Unique Number: EC
KIMBERLY PROCESS CERTIFICATE

The rough diamonds in this shipment have been handled in accordance with the provisions of the Kimberly Process Certification Scheme for rough diamonds.

Country of Origin: Number of Parcels:

Country of Provenance

Name and address of exporter:

Name and address of importer:

	Carat	Value (USD)
7102.10		
7102.21		
7102.31		

THIS CERTIFICATE

Issued on Expires on

.....
Signature of Authorised Officer/Official Stamp

b) högra sidan

Unique Number: EC
 EUROPEAN COMMUNITY
 KIMBERLY PROCESS CERTIFICATE
 IMPORT CONFIRMATION

It is hereby certified that the rough diamonds in this shipment exported

From

Were accepted for import

Into

By

On

And that the import has been checked and verified in compliance with the provisions of the Kimberley Certification Scheme for rough diamonds.

	Carat	Value (USD)
7102.10		
7102.21		
7102.31		

.....

Signature of Authorised Officer

Stamp of Importing Authority

BILAGA V

Förteckning över diamantorganisationer som tillämpar det garantisystem och den självreglering som avses i artiklarna 13 och 17

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2369/2002

av den 20 december 2002

om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskesektorn

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 2792/1999 ⁽³⁾ innehåller bestämmelser om omstrukturering av gemenskapens fiskesektor.
- (2) Tillämpningsperioden för rådets beslut 97/413/EG av den 26 juni 1997 om mål och närmare bestämmelser för omstruktureringen av gemenskapens fiskerisektor under perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 2001 i syfte att uppnå bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa ⁽⁴⁾ har förlängts och upphör att gälla den 31 december 2002.
- (3) Lämpliga bestämmelser bör föreskrivas för den period som inleds den 1 januari 2003.
- (4) Politiken för omstrukturering av fiskesektorn bör garantera överensstämmelse med andra aspekter av den gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet målet att uppnå en stabil och varaktig balans mellan fiskeflottornas kapacitet och de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för dem i och utanför gemenskapens vatten.
- (5) Eftersom denna balans kan uppnås endast genom kapacitetsminskning bör det finansiella stödet från gemenskapen till fiskesektorn via Fonden för fiskets utveckling (FFU) huvudsakligen koncentreras till skrotning av fiskefartyg, och det bör inte beviljas offentligt stöd till förnyelse av flottan längre än till och med den 31 december 2004.
- (6) Av samma skäl bör åtgärder för att utrusta och modernisera fiskefartyg begränsas antingen till åtgärder för att förbättra säkerhet, navigering, hygien, produktkvalitet, produktsäkerhet och arbetsvillkor eller till åtgärder för att förbättra fiskeredskapens selektivitet, även i syfte att minska bifångsterna och inverkan på livsmiljön. Dessa åtgärder bör berättiga till stöd från FFU på villkor att de inte leder till ökad fiskeansträngning.
- (7) FFU-stöd bör beviljas till åtgärder till förmån för småskaligt kustfiske på villkor att åtgärderna inte ökar fiskeansträngningen i känsliga marina ekosystem vid kusterna, eller på villkor att de bidrar till att minska släpredskapens inverkan på havsbottens flora och fauna.
- (8) Offentligt stöd för överföring av gemenskapens fiskefartyg till tredje land, inbegripet överföringar som görs inom ramen för gemensamma företag, bör tillåtas endast till och med den 31 december 2004.
- (9) Socioekonomiska åtgärder syftar till att stödja omskolning av yrkesfiskare för att hjälpa dem att uppnå heltidsysselsättning utanför havsfisket. Sådana åtgärder kan också syfta till att stödja diversifieringen av deras verksamhet till annan verksamhet än havsfisket och därmed ge dem möjlighet att fortsätta fiska på deltid, förutsatt att detta bidrar till en minskning av deras fiskeansträngning.
- (10) Det bör införas närmare bestämmelser om beviljande av ersättning och tidsbegränsning av denna i de fall då rådet antar en återhämtnings- eller förvaltningsplan eller om kommissionen eller en eller flera medlemsstater vidtar nödåtgärder.
- (11) Artiklarna 87–89 i fördraget bör tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar fiske- och vattenbrukssektorn. För att påskynda kommissionens återbetalning av de belopp som medlemsstaterna förskottat, bör emellertid ett undantag medges från ovannämnda princip för medlemsstaternas obligatoriska finansiella bidrag till åtgärder som samfinansieras av gemenskapen och som omfattas av de utvecklingsplaner som avses i rådets förordning (EG) 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽⁵⁾.
- (12) Av formella skäl bör alla åtgärder som innebär offentlig finansiering som är mer omfattande än bestämmelserna om obligatoriska finansiella bidrag i rådets förordning (EG) nr 2792/1999 eller i rådets förordning (EG) nr 2370/2002 av den 20 december 2002 om införande av en nödåtgärd från gemenskapen för skrotning av fiskefartyg ⁽⁶⁾ behandlas som en helhet inom ramen för artiklarna 87–89 i fördraget.

⁽¹⁾ EGT C 203 E, 27.8.2002, s. 304.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 5 december 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 179/2002 (EGT L 31, 1.2.2002, s. 25).

⁽⁴⁾ EGT L 175, 3.7.1997, s. 27. Beslutet ändrat genom beslut 2002/70/EG (EGT L 31, 1.2.2002, s. 79).

⁽⁵⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1447/2001 (EGT L 198, 27.7.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Se sidan 57 i detta nummer av EGT.

(13) Förordning (EG) nr 2792/1999 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2792/1999 ändras härmed på följande sätt:

1. I artikel 1 skall följande punkt läggas till:

"3. Åtgärder som antas enligt punkterna 1 och 2 får inte öka fiskeansträngningen."

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

Medel

Fonden för fiskets utveckling, nedan kallad FFU, får, på de villkor som föreskrivs i artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (*) ge stöd till de åtgärder som anges i avdelningarna II, III och IV i denna förordning, inom de områden som täcks av den gemensamma fiskeripolitiken enligt artikel 1 i förordning (EG) nr 2371/2002.

(*) EGT L 358, 31.12.2002, s. 59."

3. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Programplaneringen, enligt artikel 9 a i förordning (EG) nr 1260/1999, skall vara förenlig med målen för den gemensamma fiskeripolitiken och särskilt med bestämmelserna i kapitel III i förordning (EG) nr 2371/2002. I detta syfte skall programplaneringen vid behov ses över, särskilt vid tillämpning av de begränsningar av fiskeansträngningen som beslutas enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2370/2002.

Programplaneringen skall täcka samtliga områden som avses i avdelningarna II, III och IV."

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. I utvecklingsplanerna enligt artikel 9 b i förordning (EG) nr 1260/1999, skall det påvisas att offentligt stöd är nödvändigt för de uppsatta målen, och särskilt att de berörda fiskefartygen utan offentligt stöd inte kan moderniseras samt att de planerade åtgärderna inte kommer att äventyra fiskets hållbarhet.

Planernas innehåll fastställs i bilaga I."

c) Punkt 4 skall utgå.

4. Artiklarna 4 och 5 skall utgå.

5. Avdelning II skall ersättas med följande:

"AVDELNING II

FISKEFLOTTAN"

6. Artikel 6 skall utgå.

7. Artikel 7 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att följa de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 2371/2002.

Om det är nödvändigt skall detta uppnås antingen genom att fartygens fiskeverksamhet definitivt stoppas, i enlighet med tillämpliga bestämmelser i bilaga III, eller genom att den begränsas eller genom en kombination av dessa båda åtgärder."

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. Det definitiva upphörandet av fiskefartygsverksamhet kan uppnås genom

a) skrotning av fartyget,

b) fram till och med den 31 december 2004 definitivt överförande av fartyget till ett tredje land, inbegripet inom ramen för ett gemensamt företag enligt definitionen i artikel 8 enligt överenskommelse med de behöriga myndigheterna i det berörda landet, förutsatt att samtliga av följande kriterier är uppfyllda:

i) Det finns ett fiskeavtal mellan Europeiska gemenskapen och det tredje landet för överföring samt lämpliga garantier att internationella lagar inte sannolikt kommer att överträdas, i synnerhet när det gäller bevarande och förvaltning av marina tillgångar eller andra mål i den gemensamma fiskeripolitiken och med hänsyn till yrkesfiskarnas arbetsvillkor.

Kommissionen får från fall till fall bevilja undantag för definitiva överföringar till tredje land inom ramen för gemensamma företag när gemenskapens intresse inte motiverar att ett fiskeavtal ingås och om de övriga villkoren för överföring är uppfyllda.

ii) Det tredje land till vilket fartyget skall överföras är inte ett kandidatland.

iii) Överföringen leder till en minskning av fiskeansträngningen när det gäller de resurser som det överförda fartyget tidigare utnyttjade; detta kriterium skall emellertid inte tillämpas när det överförda fartyget har förlorat fiskemöjligheter enligt ett fiskeavtal med gemenskapen eller ett annat avtal.

iv) Om det tredje land till vilket fartyget skall överföras inte är en avtalsslutande eller samarbetspart i relevanta och regionala fiskerierorganisationer har landet inte identifierats av sådana organisationer som ett land som tillåter fiske som äventyrar de internationella bevarandeåtgärdernas effektivitet. Kommissionen skall regelbundet i C-serien av Europeiska gemenskapernas offentliga tidning offentliggöra en förteckning över de berörda länderna.

c) definitiv omställning av fiskefartyg till andra icke-kommersiella syften än fiske.”

c) Punkt 4 skall utgå.

d) I punkt 5 skall b, c och d ersättas med följande:

”b) Bidrag för definitiv överföring inom ramen för ett gemensamt företag: de belopp som avses i artikel 8.3; dock kan inte offentligt stöd för detta ändamål ges till fartyg med ett tonnage på mindre än 20 brt eller 22 bt eller som är 30 år gamla eller äldre.

c) Bidrag för annan definitiv överföring till tredje land: de maximala beloppen för skrotningsbidrag enligt a minskade med 70 %. Dock får inte offentligt stöd för detta ändamål ges till fartyg med ett tonnage på mindre än 20 brt eller 22 bt eller som är 30 år gamla eller äldre.

d) Bidrag för annan definitiv omställning av fiskefartyg till andra icke-kommersiella syften än fiske: beloppen för skrotningsbidraget som avses i a.”

e) Punkterna 6 och 7 skall utgå.

8. Artikel 8.5 skall ersättas med följande:

”5. Varje år under fem på varandra följande år från och med den dag då det gemensamma företaget inrättades eller den dag då gemenskapspartnern förvärvade sitt innehav i företaget skall den sökande till förvaltningsmyndigheten överlämna en rapport om genomförandet av verksamhetsplanen, inklusive uppgifter om fångster och marknader för fiskeriprodukter, särskilt produkter som landats i eller exporterats till gemenskapen, med handlingar som styrker uppgifterna, åtföljd av företagets balansräkning samt en uppgift om dess nettotillgångar. Förvaltningsmyndigheten skall översända rapporten till kommissionen för kännedom.

Den resterande delen av bidraget skall betalas ut till den sökande efter fem års verksamhet och efter det att den femte rapporten har mottagits.”

9. Artikel 9 skall ersättas med följande:

”Artikel 9

Offentligt stöd till förnyelse av flottan och till utrustning eller modernisering av fiskefartygen

1. Offentligt stöd till förnyelse och utrustning av fiskefartygen, inbegripet för användning av mer selektiva fiskemetoder och satellitbaserade kontrollsystem eller för

modernisering av fiskefartygen, får beviljas endast på följande villkor och på de villkor som anges i artikel 3.3 andra stycket och i bilaga III:

a) Offentligt stöd till förnyelse av fiskefartygen får beviljas till och med den 31 december 2004.

b) Offentligt stöd till förnyelse av fiskefartygen får endast beviljas för fartyg under 400 bt.

c) Offentligt stöd får beviljas till utrustning av fiskefartygen, inbegripet för användning av mer selektiva fiskemetoder och satellitbaserade kontrollsystem, eller för modernisering av fiskefartygen på följande villkor:

i) Stödet berör inte kapacitet i fråga om tonnage eller maskinstyrka.

ii) Stödet är inte avsett att öka fiskeredskapens effektivitet.

d) Med avvikelse från c i får offentligt stöd beviljas till modernisering av fiskefartygen enligt artikel 11.5 i förordning (EG) nr 2371/2002.

2. Verkan av beviljande av offentligt stöd skall redovisas i den årliga genomföranderapport som avses i artikel 21.

3. Indikatorer avseende beviljandet av offentligt stöd till förnyelse av flottan och modernisering av fiskefartygen i planerna enligt bilaga I.2 d skall fastställas i enlighet med denna artikel.

4. De utgifter som berättigar till offentligt stöd enligt punkt 1 får inte överstiga följande belopp:

a) Byggnad av fiskefartyg: två gånger skalorna i tabell 1 i bilaga IV.

b) Utrustning och modernisering av fiskefartygen, inklusive eventuella kostnader till och med den 31 december 2003 för ommätning av tonnaget, i enlighet med bilaga I till 1969 års konvention om skeppsmätning: skalorna i tabell 1 i bilaga IV.”

10. Artikel 10 skall ändras enligt följande:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Offentligt stöd till förnyelse av fiskeflottan och för utrustning och modernisering av fiskefartygen får medges endast om medlemsstaten inom föreskriven tid har följt rådets förordning (EEG) nr 2930/86 av den 22 september 1986 om definition av fiskefartygs egenskaper (*).

(*) EGT L 274, 25.9.1986, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3259/97 (EGT L 339, 29.1.1994, s. 11).”

b) Punkt 2 skall utgå.

c) Punkterna 3 och 4 skall ersättas med följande:

"3. Följande bestämmelser skall tillämpas på kumulativ av offentligt stöd till fiskeflottan:

a) Utgifter för utrustning och modernisering skall inte vara berättigade till stöd under fem år efter det att offentligt stöd till byggnad av det berörda fartyget har beviljats, med undantag för utrustning med satellitbaserade kontrollsystem.

b) Bidrag för definitivt upphörande av verksamheten enligt artikel 7.5 och bidrag för skapande av gemensamma företag enligt artikel 8 får inte läggas till andra gemenskapsstöd som har beviljats enligt denna förordning eller förordningarna (EEG) nr 2908/83 (*), (EEG) nr 4028/86 (***) och (EG) nr 2468/98. Bidragen skall minskas

i) med en del av det belopp som tidigare erhållits för stöd till utrustning och modernisering; denna del skall beräknas tidsproportionellt för den femårsperiod som föregår ett definitivt upphörande eller skapandet av ett gemensamt företag,

ii) med hela det belopp som tidigare erhållits för stöd för tillfälligt upphörande av verksamheten enligt artikel 16.1 i denna förordning och enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 2468/98 som betalas ut under året före ett definitivt upphörande eller skapandet av ett gemensamt företag.

c) Stöd för utrustning med satellitbaserade kontrollsystem får inte läggas till stöd som beviljas enligt rådets beslut 2001/431/EG.

4. Offentligt stöd till förnyelse eller modernisering och utrustning enligt denna förordning skall återbetalas tidsproportionellt om det berörda fiskefartyget stryks från gemenskapens register för fiskefartyg inom tio år efter att det förnyats eller inom fem år från att moderniseringen utförts.

(*) Rådets förordning (EEG) nr 2908/83 av den 4 oktober 1983 om en gemensam åtgärd för omstrukturering, modernisering och utveckling av fiskerinäringen och vattenbruket (EGT L 290, 22.10.1983, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3733/85 (EGT L 361, 31.12.1985, s. 78).

(***) Rådets förordning (EEG) nr 4028/86 av den 18 december 1986 om gemenskapsåtgärder för att förbättra och anpassa strukturerna inom fiske- och vattenbruket (EGT L 376, 31.12.1986, s. 7). Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3946/92 (EGT L 401, 31.12.1992, s. 1)."

11. Artikel 11 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. I denna artikel skall med småskaligt kustfiske avses fiske som bedrivs av fiskefartyg med en total längd på under tolv meter, och som inte använder släpredskap enligt förteckningen i tabell 2, bilaga I i

kommissionens förordning (EG) nr 2090/98 av den 30 september 1998 om gemenskapens register över fiskefartyg (*).

(*) EGT L 266, 1.10.1998, s. 27. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 839/2002 (EGT L 134, 22.5.2002, s. 5)."

b) Punkt 4 skall ersättas med följande:

"4. Vid tillämpningen av punkt 3 kan bland annat följande projekt betraktas som integrerade, kollektiva projekt:

— Säkerhetsutrustning ombord och förbättring av sanitära förhållanden och arbetsförhållanden.

— Tekniska innovationer (tekniker för mer selektivt fiske) som inte ökar fiskeansträngningen.

— Organisation av produktions-, berednings- och saluföringskedjan (främjande och mervärde för produkterna).

— Omskolning eller yrkesutbildning."

12. Artikel 12 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 skall ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna får till förmån för fiskare vidta åtgärder av socioekonomisk art i samband med justering av fiskekapaciteten i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 2371/2002."

b) I punkt 3 skall c ersättas med följande:

"c) Beviljande av ej förnybara, individuella kompensationsbetalningar till fiskare som kan visa att de har arbetat minst fem år som fiskare, för

i) omskolning av dem till andra yrkesområden än havsfiske, inom ramen för en individuell eller kollektiv social plan på grundval av en bidragsberättigande kostnad på högst 50 000 euro per enskild förmånstagare. Förvaltningsmyndigheten skall fastställa det individuella beloppet beroende på storleken på omskolningsprojektet samt förmånstagarens finansiella åtagande,

ii) diversifiering av deras verksamhet till andra områden än havsfiske, inom ramen för ett individuellt eller kollektivt diversifieringsprojekt på grundval av en bidragsberättigande kostnad på högst 20 000 euro per enskild förmånstagare. Förvaltningsmyndigheten skall fastställa det individuella beloppet beroende på storleken på diversifieringsprojektet samt förmånstagarens investering."

c) I punkt 4 skall d ersättas med följande:

"d) i) att den ersättning som avses i punkt 3 c i för omställning återbetalas tidsproportionellt om förmånstagaren återupptar sin fiskeverksamhet inom mindre än fem år efter det att ersättningen betalats ut till honom och

ii) att den ersättning för diversifiering som avses i punkt 3 c ii bidrar till en minskning av fiskeansträngningen på de fiskefartyg där förmånstagaren är verksam."

d) Punkt 6 skall ersättas med följande:

"6. Medlemsstaterna får införa nationellt finansierade stödåtgärder för besättningsmedlemmar på de berörda fiskefartygen för att underlätta ett tillfälligt upphörande av fiskeverksamheten inom ramen för planerna för skydd av de akvatiska resurserna."

13. Artikel 16 ändras härmed på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ändras på följande sätt:

i) Punkt a skall ersättas med följande:

"a) Vid oförutsebara händelser, särskilt sådana som orsakas av biologiska omständigheter: Ersättningen får betalas ut under högst tre på varandra följande månader eller sex månader under perioden 2000–2006. Förvaltningsmyndigheten skall i förväg förse kommissionen med vetenskapligt underlag för dessa omständigheter."

ii) Punkt c skall ersättas med följande:

"c) När en återhämtnings- eller förvaltningsplan antas av rådet eller om kommissionen eller en eller flera medlemsstater beslutar om nödåtgärder: Ersättning får betalas ut av en medlemsstat under ett år och förlängas med ytterligare ett år."

b) Punkterna 3 och 4 skall ersättas med följande:

"3. Det finansiella bidraget från FFU till de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 får per medlemsstat och för hela perioden 2000–2006 inte överskrida den högsta av följande två trösklar: En miljon euro eller 4 % av det finansiella bidrag från gemenskapen som beviljas sektorn i den berörda medlemsstaten.

När det gäller en återhämtnings- eller förvaltningsplan som antagits av rådet eller nödåtgärder som kommissionen beslutat får emellertid dessa trösklar överskridas på villkor att åtgärderna omfattar ett system för att ta fartyg ur bruk som syftar till att inom två år efter det att åtgärden antagits dra in ett antal fiskefartyg med en fiskeansträngning som minst motsvarar ansträngningen för de fiskefartyg vars fiskeverksamhet upphör till följd av planen eller nödåtgärden.

För att kommissionen skall godkänna finansiering från FFU skall medlemsstaten anmäla åtgärden till kommissionen och översända en detaljerad beräkning av bidragen. Åtgärden skall träda i kraft efter det att kommissionen meddelat medlemsstaten sitt godkännande.

Förvaltningsmyndigheten skall fastställa det ersättningsbelopp som avses i punkterna 1 och 2 och som skall betalas ut i enskilda fall med hänsyn till relevanta parametrar, så som de faktiska förlusterna, omfattningen av omställningsåtgärderna, återhämtningsplanen, eller insatserna i fråga om teknisk anpassning.

4. Återkommande säsongsanknutet upphörande av fiskeverksamheten skall inte berättiga till ersättning enligt punkterna 1, 2 och 3."

14. Artikel 18 skall ersättas med följande:

"Artikel 18

Iakttagande av villkoren för intervention

Förvaltningsmyndigheten skall se till att de särskilda villkor för intervention som avses i bilaga III iakttas.

Den skall dessutom försäkra sig om att förmånstagarna har nödvändig teknisk kapacitet och att företagen är finansiellt bärkraftiga samt att de följer den gemensamma fiskeripolitikens samtliga bestämmelser innan stöd beviljas. Om det under stödperioden visar sig att förmånstagaren inte följer den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser skall stödet återbetalas i proportion till hur allvarlig överträdelserna är.

Tillämpningsföreskrifter för denna artikel får fastställas enligt artikel 23.2."

15. Artikel 19 skall ersättas med följande:

"Artikel 19

Obligatoriska finansiella bidrag och statligt stöd

1. Utan att det påverkar punkt 2 skall artiklarna 87–89 i fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar till fiske- och vattenbrukssektorn.

2. Artiklarna 87–89 i fördraget skall inte tillämpas på medlemsstaternas obligatoriska finansiella bidrag till åtgärder som samfinansieras av gemenskapen och som omfattas av de utvecklingsplaner som avses i artikel 3.3 i den här förordningen och som definieras i artikel 9 b i förordning (EG) 1260/1999 eller i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2370/2002 om en gemenskapsåtgärd för skrotning av fiskefartyg (*).

3. Åtgärder som innebär offentlig finansiering som är mer omfattande än enligt bestämmelserna i denna förordning eller i förordning (EG) nr 2370/2002 av den 20 december 2002 som gäller obligatoriska finansiella bidrag enligt punkt 2 skall behandlas som en helhet på grundval av punkt 1.

(* EGT L 358, 31.12.2002, s. 57."

16. Artikel 22 skall ersättas med följande:

"Artikel 22

Kommittéförfarande

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning och som rör de frågor som anges i artiklarna 8, 15, 18 och 21 skall antas i enlighet med förvaltningsförfarandet i artikel 23.2."

17. I artikel 23 skall a och b ersättas med följande:

Artikel 2

a) För att genomföra artiklarna 8, 15, 18 och 21, kommittén för fiskets och vattenbrukets struktur, som inrättades genom artikel 51 i förordning (EG) nr 1260/99, och

Bilagorna I–IV skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

b) för att genomföra artiklarna 9 och 10 genom Förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk, som inrättades genom artikel 30.1 i förordning (EG) nr 2371/2002.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2002.

På rådets vägnar

M. FISCHER BOEL

Ordförande

BILAGA

1. Bilaga I skall ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 1 c skall ersättas med följande:

"c) Behoven inom sektorn."
 - b) Punkt 2 d i skall ersättas med följande:

"i) Indikatorer avseende flottans utveckling i förhållande till målen för återhämtnings- eller förvaltningsplanerna."
2. Bilaga II skall utgå.
3. Bilaga III skall ändras på följande sätt:
 - a) Titeln på punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Genomförande av åtgärder avseende fiskeflottans verksamhet (avdelning II)."
 - b) Punkt 1.0 skall ersättas med följande:

"1.0 Fartygens ålder

Enligt denna förordning skall ett fartygs ålder anges i heltal som skillnaden mellan det år då förvaltningsmyndigheten beslutade att bevilja ett bidrag eller stöd och det år då fartyget togs i bruk enligt definitionen i förordning (EEG) nr 2930/86."
 - c) Punkterna 1.3 och 1.4 skall ersättas med följande:

"1.3 Förnyelse av flottan (artikel 9)

 - a) Fartygen måste konstrueras med hänsyn till förordningar och direktiv rörande hygien, säkerhet, hälsa, produktkvalitet och arbetsförhållanden samt till gemenskapsbestämmelserna om mätning av fartyg och övervakning av fiskeverksamheten.
 - b) Fartygen skall införas i gemenskapens register över fiskefartyg.
 - c) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12.3 d får överföring av äganderätten till ett fiskefartyg inte ge upphov till gemenskapsstöd.

1.4 Modernisering av fiskefartyg och utrustning (artikel 9)

 - a) Fartygen skall ha varit registrerade i gemenskapens fiskefartygsregister minst fem år med undantag för utrustning i det satellitbaserade kontrollsystemet. Ändringar i fartygens karakteristika skall meddelas till detta register och fartygen skall vid moderniseringsarbetet mätas i enlighet med gemenskapsbestämmelserna.
 - b) Investeringarna bör avse
 - i) rationalisering av fisket, särskilt genom mer selektiva fisketekniker eller fisketekniker med låg påverkan och metoder ombord, för att undvika icke önskvärda bifångster som inte anges i gemenskapslagstiftningen, och/eller
 - ii) förbättring av kvaliteten och säkerheten på de produkter som fångas och bereds ombord, användning av mer selektiva fisketekniker och bättre och beredningstekniker och tillämpning av de lagar och andra författningar som gäller hygien, och/eller
 - iii) förbättring av arbets- och säkerhetsvillkoren.Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 16.2, skall utbyte av fiskeredskap inte betraktas som bidragsberättigande kostnad."
 - d) Följande punkt 1.5 skall läggas till:

"1.5 Socioekonomiska åtgärder (artikel 12)

Åtgärder för stöd till utbildning av yrkesfiskare eller diversifiering av deras verksamhet utanför havsfisket måste leda till att stödmottagarna minskar sin fiskeansträngning även om de fortsätter att fiska på deltid."
4. I bilaga IV skall den text som föregår tabell 3 i punkt 2 ersättas med följande:

"2. Satsen för finansiellt deltagande

 - a) För alla åtgärder som avses i avdelningarna II, III och IV skall gemenskapens finansiella deltagande (A), det sammanlagda offentliga finansiella deltagandet (nationellt, regionalt och annat) från den berörda medlemsstaten (B) samt eventuellt finansiellt deltagande från privata stödmottagare (C) begränsas enligt följande, uttryckt i procent av stödberättigande kostnader.

Grupp 1:

Bidrag för definitivt upphörande av verksamheten (artikel 7), premier för skapande av gemensamma företag (artikel 8), småskaligt kustfiske (artikel 11), socioekonomiska åtgärder (artikel 12), skydd och utveckling av akvatiska resurser (artikel 13.1 a), anläggningar i fiskehamnar utan finansiellt deltagande av privata stödmottagare (artikel 13.1 c), åtgärder för att finna och främja nya avsättningsmöjligheter utan deltagande av privata stödmottagare (artikel 14), åtgärder som genomförs av branschen utan finansiellt deltagande av privata

stödmottagare (artikel 15), bidrag för tillfälligt upphörande med verksamhet och annan ekonomisk ersättning (artikel 16), nyskapande åtgärder samt tekniskt stöd, inklusive pilotprojekt som genomförs av offentliga organ (artikel 17).

Grupp 2:

Förnyelse av flotta och utrustning och modernisering av fiskefartyg (artikel 9).

Grupp 3:

Vattenbruk (artikel 13.1 b), anläggningar i fiskehamnar med finansiellt deltagande av privata stödmottagare (artikel 13.1 c), beredning och saluföring (artikel 13.1 d), inlandsfiske (artikel 13.1 e), åtgärder för att finna och främja nya avsättningsmöjligheter med finansiellt deltagande av privata stödmottagare (artikel 14), åtgärder som genomförs av branschen med finansiellt deltagande av privata stödmottagare (artikel 15.2).

Grupp 4:

Pilotprojekt som inte genomförs av offentliga organ (artikel 17).

b) Med avseende på operationer som rör skydd och utveckling av akvatiska resurser (artikel 13.1 a), utrustning i fiskehamnar (artikel 13.1 c), åtgärder för att finna och främja nya avsättningsmöjligheter (artikel 14) och åtgärder som genomförs av branschen (artikel 15), skall förvaltningsmyndigheten fastställa huruvida de skall inordnas under grupp 1 eller grupp 3, i synnerhet på grundval av följande överväganden:

- Kollektiva kontra individuella intressen.
 - Kollektiva kontra individuella stödmottagare (producentorganisationer, branschorganisationer).
 - Offentlig tillgång till resultaten av operationen kontra privat ägande och kontroll.
 - Finansiellt deltagande av kollektiva organ, forskningsinstitutioner.”
-

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2370/2002

av den 20 december 2002

om införande av en nödtåtgärd från gemenskapen för skrotning av fiskefartyg

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna [36 och] 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn ⁽³⁾ har det varit möjligt att ta fartyg ur bruk för att skapa balans mellan flottkapacitet och tillgängliga resurser på lång sikt.
- (2) Flera bestånd av mycket stor betydelse för gemenskapens fiske är nu starkt utfiskade. De ägare till fiskefartyg som har fått sina fiskemöjligheter kraftigt nedskurna till följd av en återhämtningsplan som rådet har antagit bör därför ges ytterligare incitament för att ta sina fartyg ur bruk utöver de som redan finns genom förordning (EG) nr 2792/1999. Medlemsstaterna bör också ges tillräckliga extra medel för detta ändamål.
- (3) Endast de fartygsägare som drabbas svårt av en återhämtningsplan bör få tillgång till det extra incitament för att skrota fartyg som ges genom denna förordning. En minskning på 25 % eller mer av fartygets fiskemöjligheter bör anses som en objektiv indikator på att fartyget drabbats hårt.
- (4) De högsta belopp för skrotningsbidrag som fastställs i artikel 7 i förordning (EG) nr 2792/1999 är inte tillräckliga för att betala ut de högre bidragsbeloppen.
- (5) För att bestånden skall kunna bevaras, bör gemenskapsåtgärden införas så fort som möjligt samt tidsbegränsas, så att flottan kan omstruktureras på lämpligt sätt utan dröjsmål.
- (6) Det är nödvändigt att säkerställa en flexibel fördelning av de extra skrotningsmedlen, så att de går till de medlemsstater som har störst behov.
- (7) Alla parter som sysslar med genomförandet av den finansiella åtgärden bör ha klart fastställda roller, och åtgärder bör vidtas för att garantera öppna och rättvisa förfaranden för förvaltning och övervakning av åtgärden.
- (8) Bestämmelser för de ekonomiska bidragen enligt denna förordning bör fastställas genom hänvisning till bestämmelserna i förordning (EG) nr 2792/1999.
- (9) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (10) Det är nödvändigt och lämpligt för att uppnå de grundläggande målen i denna förordning, nämligen bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna, att fastställa bestämmelser för skrotning av fiskefartyg. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Innehåll och rätt till stöd*Artikel 1***Innehåll**

Härmed införs en nödtåtgärd från gemenskapens sida under perioden 2003-2006 för att hjälpa medlemsstaterna att ytterligare minska fiskeansträngningen enligt de återhämtningsplaner som rådet har antagit. Åtgärden skall bestå av ett särskilt incitament, som gör medel tillgängliga för medlemsstaterna för att delfinansiera deras ytterligare behov i samband med skrotning av fiskefartyg som berörs av återhämtningsplaner.

*Artikel 2***Rätt till stöd**

Alla fiskefartyg som omfattas av en återhämtningsplan som antagits av rådet skall vara berättigade till ökat skrotningsbidrag enligt artikel 3 under förutsättning att

a) fiskefartyget också är berättigat till skrotningsbidrag enligt förordning (EG) nr 2792/1999,

och

b) fartygets fiskeansträngning har behövt minskas med minst 25 % till följd av en återhämtningsplan.

⁽¹⁾ EGT C 227 E, 24.9.2002, s. 333.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 5 december 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 179/2002 (EGT L 31, 1.2.2002, s. 25).

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

*Artikel 3***Högsta belopp för ökat skrotningsbidrag**

Fiskefartygsägare får beviljas offentligt stöd för stödberättigande fiskefartyg i den mening som avses i artikel 2 på grundval av de skalor som avses i artikel 7.5 a i förordning (EG) nr 2792/1999, ökat med 20 %.

AVDELNING II

År 2003*Artikel 4***Gemenskapens ekonomiska bidrag**

Gemenskapen får för år 2003 bevilja medlemsstaterna ett ekonomiskt bidrag (nedan kallat ekonomiskt bidrag) för de kostnader som de ådrar sig med tillämpning av artikel 3. Det ekonomiska bidraget skall beräknas enligt satserna i tabell 3, grupp 1, i bilaga IV till förordning (EG) nr 2792/1999.

*Artikel 5***Prognosprogram för årliga utgifter**

Medlemsstater som önskar få ett ekonomiskt bidrag skall till kommissionen senast den 30 juni 2003 lämna in en plan över föreslagna kostnader för att ta fartyg ur bruk för 2003 enligt denna åtgärd. Kommissionen kommer att göra åtaganden för det årliga belopp som totalt finns tillgängligt i budgeten för denna åtgärd.

*Artikel 6***Förfarande**

1. Medlemsstaterna skall lämna in sina ansökningar om betalning av kostnaderna senast den 30 juni 2004. På grundval av ansökningarna och situationen i varje medlemsstat när det gäller fleråriga återhämtnings- och förvaltningsplaners inverkan skall kommissionen fatta beslut om storleken på det ekonomiska bidraget till varje medlemsstat. Kommissionen skall betala upp till 50 % av bidraget då ansökan mottas och återstoden efter intygandet från myndigheterna enligt punkt 2 nedan.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2002.

På rådets vägnar

M. FISCHER BOEL

Ordförande

2. Ansvariga myndigheter för genomförandet av denna nödgärd från gemenskapen skall vara de förvaltningsmyndigheter och utbetalande myndigheter som sysslar med strukturfondsåtgärder på fiskeområdet i berörd medlemsstat. De skall utföra de uppgifter de åläggs enligt rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽¹⁾.

3. Om inte annat föreskrivs i den här förordningen, skall de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1260/1999, särskilt artiklarna 33–39, och föreskrifter som härrör från dessa, tillämpas.

AVDELNING III

Perioden 2004–2006*Artikel 7*

För perioden 2004–2006 skall de medel som krävs för att finansiera denna nödgärd från gemenskapen för skrotning av fiskefartyg göras tillgängliga genom en omprogrammering av de strukturfondsmedel som föreskrivs i artiklarna 41 och 44 i förordning (EG) nr 1260/1999 och programplaneras inom befintliga program för Fonden för fiskets utveckling.

AVDELNING IV

Genomförande och ikraftträdande*Artikel 8***Genomförande**

Närmare bestämmelser för tillämpning av denna förordning skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 30.2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾.

*Artikel 9***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1447/2001 (EGT L 198, 21.7.2001, s. 1).

⁽²⁾ Se sidan 59 i detta nummer av EGT.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2371/2002

av den 20 december 2002

om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EEG) nr 3760/92 ⁽³⁾ infördes ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk. I enlighet med den förordningen skall rådet, före den 31 december 2002, besluta om vilka anpassningar som måste göras.
- (2) Räckvidden för den gemensamma fiskeripolitiken är bevarande, förvaltning och utnyttjande av levande akvatiska resurser och vattenbruk samt beredning och avsättning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, när sådana verksamheter bedrivs inom medlemsstaternas territorier eller i gemenskapens fiskevatten eller av gemenskapens fiskefartyg eller medborgare i medlemsstaterna, med beaktande av bestämmelserna i artikel 117 i Förenta nationernas havsrättskonvention och utan att det påverkar flaggstatens primära ansvar.
- (3) Eftersom många fiskbestånd fortsätter att minska bör den gemensamma fiskeripolitiken förstärkas för att säkerställa fiskerinäringens livskraft på lång sikt genom hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser baserat på välgrundade vetenskapliga rön och på den försiktighetsmetod som grundar sig på samma överväganden som den försiktighetsprincip som avses i artikel 174 i fördraget.
- (4) Syftet med den gemensamma fiskeripolitiken bör därför vara att ge förutsättningar för ett hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser och vattenbruk i samband med en hållbar utveckling, med beaktande av miljömässiga, ekonomiska och sociala aspekter på ett väl avvägt sätt.
- (5) Det är viktigt att förvaltningen av den gemensamma fiskeripolitiken genomsyras av principen om gott styre och att de åtgärder som vidtas sinsemellan är förenliga och överensstämmer med annan gemenskapspolitik.
- (6) Målet hållbart utnyttjande uppnås mest effektivt genom en flerårig strategi för fiskeriförvaltningen, med fleråriga förvaltningsplaner för bestånd som befinner sig vid eller innanför säkra biologiska gränser. För bestånd som befinner sig utanför säkra biologiska gränser är antagandet av fleråriga återhämtningsplaner en absolut prioritet. I enlighet med vetenskapliga rön kan avsevärda minskningar av fiskeansträngningen komma att krävas för dessa bestånd.
- (7) I de fleråriga planerna bör det fastställas mål för hållbart utnyttjande av de berörda bestånden och planerna bör innehålla fångstbestämmelser om hur den årliga fångsten och/eller gränserna för fiskeansträngningen skall beräknas samt andra särskilda förvaltningsåtgärder, med beaktande även av inverkan på andra arter.
- (8) Innehållet i de fleråriga planerna bör överensstämma med beståndens bevarandestatus, det trängande återhämtningsbehovet och vad som kännetecknar dessa bestånd och de fiskevatten där de fångas.
- (9) Ett hållbart utnyttjande av de bestånd för vilka det inte har fastställts några fleråriga planer bör garanteras genom begränsningar av fångst och/eller ansträngning.
- (10) Det bör föreskrivas hur medlemsstaterna eller kommissionen skall vidta nödgärder vid allvarlig fara för bevarandet av resurserna eller för det marina ekosystemet som orsakats av fiskeverksamheten och som kräver omedelbara åtgärder.
- (11) Medlemsstaterna bör inom sin tolvmilsgrens ha rätt att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder som gäller för alla fiskefartyg, förutsatt att dessa åtgärder – när de gäller fiskefartyg från andra medlemsstater – inte är diskriminerande och har föregåtts av samråd, och att gemenskapen inte har antagit åtgärder som särskilt avser bevarandet och förvaltningen i detta område.
- (12) Gemenskapsflottan bör minska så att den motsvarar tillgängliga resurser, och särskilda åtgärder bör vidtas för att uppnå det målet, inbegripet fastställande av referensnivåer för fiskekapacitet som inte får överskridas, en särskild gemenskapsbestämmelse som främjar skrotning av fiskefartyg och nationella system för in- och utträde.
- (13) Varje medlemsstat bör föra ett nationellt register över fiskefartyg vars uppgifter bör vara tillgängliga för kommissionen för kontroll av storleken på medlemsstaternas flottor.

⁽¹⁾ EGT C 203 E, 27.8.2002, s. 284.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 5 december 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/98 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).

- (14) De bestämmelser om ett begränsat tillträde till resurserna inom medlemsstaternas tolvmilsgrenser har fungerat tillfredsställande och gynnat bevarandet genom att inskränka fiskeansträngningen i den känsligaste delen av gemenskapens vatten och bevara den traditionella fiskeverksamhet som den sociala och ekonomiska utvecklingen av vissa kustsamhällen är starkt beroende av. De bör därför fortsätta att gälla till och med den 31 december 2012.
- (15) Även om andra tillträdesrestriktioner i gemenskapslagstiftningen bör behållas för tillfället bör de ses över för en utvärdering av om de behövs för att trygga hållbart fiske.
- (16) Mot bakgrund av att fiskerinäringen befinner sig i ett svårt ekonomiskt läge och att vissa kustområden är beroende av fisket bör man se till att fiskeverksamheten förblir relativt stabil, genom att fiskemöjligheterna fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av en förutsebar andel av bestånden för varje medlemsstat.
- (17) I andra avseenden bör denna stabilitet med tanke på den tillfälliga biologiska situationen för bestånden tillvarata de särskilda behoven i regioner där lokalbefolkningen är särskilt beroende av fiske och närliggande verksamheter enligt rådets resolution av den 3 november 1976 ⁽¹⁾, och särskilt i bilaga VII till denna.
- (18) På detta sätt skall därför den relativa stabilitet som eftersträvas uppfattas.
- (19) För att den gemensamma fiskeripolitiken skall kunna genomföras effektivt bör gemenskapens kontroll- och tillsynssystem för fisket förstärkas och ansvarsfördelningen mellan medlemsstaternas myndigheter och kommissionen ytterligare förtydligas. I detta syfte är det lämpligt att i den här förordningen införa de viktigaste bestämmelserna om kontroll, inspektion och tillsyn av den gemensamma fiskeripolitiken, vilka delvis redan ingår i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken. ⁽²⁾ Den förordningen måste fortsätta att gälla tills alla nödvändiga genomförandebestämmelser har antagits.
- (20) Bestämmelserna om kontroll, inspektion och tillsyn omfattar dels skyldigheterna för fiskefartygens befälhavare och aktörerna i försäljningskedjan, dels de olika ansvarsområdena för medlemsstaterna och kommissionen.
- (21) Gemenskapen bör ha möjlighet att göra fiskemöjlighetsavdrag från en medlemsstat när en medlemsstat har överskridit sina fiskemöjligheter. Om fiskemöjlighetsavdrag inte är möjligt, kan kompensationen utgöras av ett motsvarande värde. Om det kan fastställas att en annan medlemsstat har lidit skada på grund av att en medlemsstat har överskridit sina fiskemöjligheter, skall avdraget helt eller delvis tilldelas den medlemsstaten.
- (22) Medlemsstaterna bör vara skyldiga att omedelbart vidta åtgärder för att förhindra fortsatta allvarliga överträdelser av den typ som definieras i rådets förordning (EG) nr 1447/1999 av den 24 juni 1999 om att upprätta en förteckning över sådana beteenden som utgör allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser ⁽³⁾.
- (23) Kommissionen bör omedelbart kunna vidta preventiva åtgärder om det finns tecken på att det föreligger en risk för att fisket medför ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser.
- (24) Kommissionen bör få tillräckliga befogenheter för att kunna kontrollera och utvärdera hur medlemsstaterna genomför den gemensamma fiskeripolitiken.
- (25) Samarbetet och samordningen mellan alla berörda myndigheter måste intensifieras så att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, vilket särskilt bör ske genom utbyte av nationella inspektörer, genom att det krävs att medlemsstaterna skall behandla inspektionsrapporter från gemenskapsinspektörer, inspektörer från en annan medlemsstat eller kommissionens inspektörer på samma sätt som de behandlar sina egna inspektionsrapporter när de fastställer fakta.
- (26) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (27) För att den gemensamma fiskeripolitikens mål lättare skall kunna uppnås bör regionala rådgivande nämnder inrättas så att den gemensamma fiskeripolitiken kan dra nytta av berörda fiskares och andra aktörers kunskap och erfarenhet och ta hänsyn till de olika förhållanden som råder i gemenskapens vatten.
- (28) För att säkerställa att den gemensamma fiskeripolitiken får nytta av de främsta vetenskapliga, tekniska och ekonomiska rönen bör kommissionen bistås av en lämplig kommitté.

⁽¹⁾ EGT C 105, 7.5.1981, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1965/2001 (EGT L 268, 9.10.2001, s. 23).

⁽³⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (29) För att det grundläggande målet med en hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser skall kunna uppnås är det nödvändigt och lämpligt att fastställa bestämmelser om bevarande och utnyttjande av dessa resurser. I enlighet med artikel 5 i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (30) På grund av ändringarnas antal och omfattning bör förordning (EEG) nr 3760/92 upphöra att gälla. Rådets förordning (EEG) nr 101/76 av den 19 januari 1976 om fastställande av en gemensam strukturpolitik för fiskerieringen⁽¹⁾ bör också upphöra att gälla, eftersom den uttöms på alla viktigare bestämmelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Räckvidd och mål

Artikel 1

Räckvidd

1. Den gemensamma fiskeripolitiken skall omfatta bevarande, förvaltning och utnyttjande av levande akvatiska resurser, vattenbruk samt beredning och avsättning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, när sådana verksamheter bedrivs inom medlemsstaternas territorier eller i gemenskapens fiskevatten eller av gemenskapens fiskefartyg eller medborgare i medlemsstaterna, utan att det påverkar flaggstatens primära ansvar.

2. Den gemensamma fiskeripolitiken skall tillhandahålla samordnade åtgärder för

- bevarande, förvaltning och utnyttjande av de levande akvatiska resurserna,
- begränsning av fiskets inverkan på miljön,
- villkor för tillträde till fiskevatten och resurser,
- strukturpolitik och förvaltning av flottkapacitet,
- kontroll och tillsyn,
- vattenbruk,
- den gemensamma organisationen av marknaderna och
- internationella förbindelser.

Artikel 2

Mål

1. Den gemensamma fiskeripolitiken skall säkerställa att levande akvatiska resurser utnyttjas på ett hållbart sätt i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende.

I detta syfte skall gemenskapen tillämpa försiktighetsmetoden genom att vidta åtgärder för att skydda och bevara levande akvatiska resurser, arbeta för ett hållbart utnyttjande av dem samt minimera fiskeverksamhetens påverkan på de marina

ekosystemen. Den skall sträva efter att gradvis genomföra ett synsätt i fiskeriförvaltningen som grundar sig på ekosystemen. Den skall bidra till en effektiv fiskeverksamhet inom ramen för en ekonomiskt lönsam och konkurrenskraftig fiske- och vattenbruksnäring som ger en rimlig levnadsstandard till dem som är beroende av fisket samt ta hänsyn till konsumenternas intressen.

2. Ledstjärnan för den gemensamma fiskeripolitiken skall vara följande principer om gott styre:

- En tydlig definition av ansvaret på gemenskapsnivå samt på nationell och lokal nivå.
- En beslutsprocess som bygger på välgrundade vetenskapliga rön som ger snabba resultat.
- Ett brett deltagande av aktörer i alla stadier av politiken från begreppsbildningen till genomförandet.
- Överensstämmelse med annan gemenskapspolitik, särskilt miljö-, social-, regional-, utvecklings-, hälso- och konsumentskyddspolitik.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- gemenskapens vatten*: de vatten som omfattas av medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, med undantag för vatten som gränsar till de territorier som anges i bilaga II till fördraget.
- levande akvatiska resurser*: tillgängliga och åtkomliga levande marina akvatiska arter, inklusive anadroma och katadroma arter under deras marina liv.
- fiskefartyg*: varje fartyg som är utrustat för att yrkesmässigt utnyttja levande akvatiska resurser.
- gemenskapens fiskefartyg*: varje fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i gemenskapen.
- hållbart utnyttjande*: utnyttjande av ett bestånd på ett sådant sätt att det framtida utnyttjandet av beståndet inte kommer att hotas och inte får en negativ inverkan på de marina ekosystemen.
- fiskedödlighet*: fångsterna av ett bestånd under en given period i förhållande till det genomsnittliga bestånd som är tillgängligt för fiske under den perioden.
- bestånd*: levande akvatisk resurs i ett visst förvaltningsområde.
- fiskeansträngning*: produkten av ett fiskefartygs kapacitet och aktivitet. För en grupp av fartyg är fiskeansträngningen summan av fiskeansträngningen för alla fartyg i gruppen.
- försiktighetsmetoden i fiskeriförvaltningen*: avsaknaden av tillförlitliga vetenskapliga rön får inte tas som intäkt till att skjuta upp eller avstå från att vidta förvaltningsåtgärder för att bevara målarter, därmed förbundna arter eller arter som är beroende av dessa samt deras livsmiljö.

⁽¹⁾ EGT L 20, 28.1.1976, s. 19.

- j) *gränsreferenspunkter*: sådana värden på parametrar för fiskbeståndspopulationer (t.ex. biomassa eller fiskedödlighet) som bör undvikas eftersom de är förenade med okänd beståndsdynamik, med utfiskning eller med försvarad rekrytering.
- k) *referenspunkter för bevarande*: sådana värden på parametrar för fiskbeståndspopulationer (t.ex. biomassa eller fiskedödlighet) som används i fiskeriförvaltningen, t.ex. med avseende på en godtagbar biologisk risknivå eller en önskvärd avkastningsnivå.
- l) *säkra biologiska gränser*: indikatorer för situationen för ett bestånd eller dess utnyttjande, inom vilka risken för att vissa gränsreferenspunkter överskrids är låg.
- m) *fångstbegränsning*: en kvantitativ begränsning av landningarna av ett bestånd eller en grupp av bestånd under en viss tid, såvida inget annat föreskrivs i gemenskapsrätten.
- n) *fiskekapacitet*: ett fartygs dräktighet i bruttoton och dess maskinstyrka i kW i enlighet med artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 2930/86⁽¹⁾. För vissa typer av fiskeverksamhet får kapaciteten definieras av rådet, t.ex. med hjälp av omfattningen av och/eller storleken på fartygets fiskeredskap.
- o) *utträde ur flottan*: borttagande av ett fiskefartyg från en medlemsstats register över fiskefartyg, under förutsättning att artikel 15.1 följs.
- p) *inträde i flottan*: registrering av ett fiskefartyg i en medlemsstats register över fiskefartyg.
- q) *fiskemöjlighet*: en kvantifierad laglig rätt att fiska.
- r) *gemenskapens fiskemöjligheter*: de fiskemöjligheter som står gemenskapen till buds i gemenskapens vatten plus gemenskapens totala fiskemöjligheter utanför gemenskapens vatten, minus de totala fiskemöjligheter som tilldelats tredje land.

Kapitel II

Bevarande och hållbarhet

Artikel 4

Typer av åtgärder

1. För att uppnå de mål som nämns i artikel 2.1 skall rådet införa gemenskapsbestämmelser för tillträde till vatten och resurser och för hållbar fiskeverksamhet.
2. De bestämmelser som avses i punkt 1 skall fastställas med beaktande av tillgängliga vetenskapliga, tekniska och ekonomiska rön, särskilt de rapporter som utarbetats av den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommitté för fiskerinäringen (STECF) som inrättas genom artikel 33.1, och på grundval av råd från de regionala rådgivande nämnderna som inrättas genom artikel 31. Dessa bestämmelser kan för varje

bestånd eller grupper av bestånd omfatta åtgärder för att begränsa fiskedödligheten och fiskeriverksamhetens miljöpåverkan, särskilt för att

- a) anta återhämningsplaner enligt artikel 5,
- b) anta förvaltningsplaner enligt artikel 6,
- c) upprätta mål för ett hållbart utnyttjande av bestånden,
- d) begränsa fångsterna,
- e) fastställa antal och slag av fiskefartyg som har rätt att fiska,
- f) begränsa fiskeansträngningen,
- g) anta tekniska bestämmelser, bl.a. följande:
 - i) Bestämmelser om fiskeredskapens struktur, antal och storlek för fiskeredskapen ombord, fångstmetoder och den sammansättning av fångster som får behållas ombord vid fiske med sådana redskap.
 - ii) Zoner eller perioder inom vilka fiskeaktiviteter är förbjudna eller begränsade, inklusive för att skydda för lek- och uppväxtområden.
 - iii) Minsta fiskstorlek som får behållas ombord eller landas.
 - iv) Särskilda åtgärder för att minska fiskeverksamhetens inverkan på de marina ekosystemen och icke-målarter.
- h) införa incitament, även ekonomiska, för att främja ett mer selektivt eller skonsamt fiske,
- i) bedriva pilotprojekt om alternativa typer av fiskeriförvaltningsmetoder.

Artikel 5

Återhämningsplaner

1. Rådet skall som en prioritet anta återhämningsplaner för fiske som utnyttjar bestånd som ligger utanför säkra biologiska gränser.
2. Syftet med återhämningsplanerna skall vara att trygga beståndens återhämtning till att ligga inom säkra biologiska gränser.

De skall omfatta referenspunkter för bevarande, t.ex. mål mot vilka beståndens återhämtning till att ligga inom säkra biologiska gränser skall bedömas.

Målen skall uttryckas i

- a) populationsstorlek, och/eller
- b) avkastning på lång sikt, och/eller
- c) fiskedödlighet, och/eller
- d) stabila fångster.

I återhämningsplanerna kan ingå mål avseende andra levande akvatiska resurser och bibehållande eller förbättring av bevarandestatus för marina ekosystem.

⁽¹⁾ EGT L 274, 25.9.1986, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3259/94 (EGT L 339, 29.12.1994, s. 11).

Om mer än ett mål fastställs skall prioriteringsordningen för dessa mål anges i återhämtningsplanerna.

3. Återhämtningsplanerna skall utarbetas på grundval av försiktighetsmetoden i fiskeriförvaltningen och med hänsyn till de gränsreferenspunkter som rekommenderas av relevanta vetenskapliga organ. De skall trygga ett hållbart utnyttjande av bestånden och att fiskeverksamhetens påverkan på de marina ekosystemen hålls på hållbara nivåer.

De kan omfatta antingen fiske av enstaka bestånd eller fiske som utnyttjar en blandning av bestånd, och i dessa bör vederbörlig hänsyn tas till växelverkan mellan bestånd och fisket.

Återhämtningsplanerna skall vara fleråriga och ange en förväntad tidsram för att nå de uppställda målen.

4. Återhämtningsplanerna kan omfatta alla åtgärder som avses i artikel 4.2 c-h samt fångstbestämmelser som består av en förutbestämd uppsättning biologiska parametrar för att reglera fångstbegränsningar.

Begränsningar av fiskeansträngningen skall ingå i återhämtningsplanerna om detta är nödvändigt för att uppnå planens syfte. De åtgärder som ingår i återhämtningsplanerna skall vara proportionella mot syftena, målen och den förväntade tidsramen samt skall beslutas av rådet med hänsyn till

- a) beståndets eller beståndens bevarandestatus,
- b) beståndets eller beståndens biologiska egenskaper,
- c) kännetecknen för de fiskevatten där bestånden fångas,
- d) åtgärdernas ekonomiska konsekvenser för det berörda fisket.

5. Kommissionen skall avlägga rapport om hur effektiva återhämtningsplanerna är när det gäller att uppnå målen.

Artikel 6

Förvaltningsplaner

1. Rådet skall anta förvaltningsplaner i den utsträckning som krävs för att bevara bestånden inom säkra biologiska gränser för fiske som utnyttjar bestånd vid eller inom säkra biologiska gränser.

2. Förvaltningsplanerna skall omfatta referenspunkter för bevarande, t.ex. mål mot vilka beståndens bevarande inom säkra biologiska gränser skall bedömas. Artikel 5.2 a-d skall tillämpas.

I förvaltningsplanerna kan ingå mål avseende andra levande akvatiska resurser och bibehållande eller förbättring av bevarandestatus för marina ekosystem.

Om mer än ett mål fastställs skall prioriteringsordningen för dessa mål anges i förvaltningsplanerna.

3. Förvaltningsplanerna skall utarbetas på grundval av försiktighetsmetoden i fiskeriförvaltningen och med hänsyn till de gränsreferenspunkter som rekommenderas av relevanta vetenskapliga organ. De skall trygga ett hållbart utnyttjande av bestånden och att fiskeverksamhetens påverkan på de marina ekosystemen hålls på hållbara nivåer.

De kan omfatta antingen fiske av enstaka bestånd eller fiske som utnyttjar en blandning av bestånd, och i dessa bör vederbörlig hänsyn tas till växelverkan mellan bestånd och fiske.

De skall vara fleråriga, och den förväntade tidsramen för att uppnå de fastställda målen skall anges.

4. Förvaltningsplanerna kan omfatta alla åtgärder som avses i artikel 4.2 d-i samt fångstbestämmelser som består av en förutbestämd uppsättning biologiska parametrar för att reglera fångstbegränsningar.

De åtgärder som ingår i förvaltningsplanerna skall vara proportionella mot syftena, målen och den förväntade tidsramen samt skall beslutas av rådet med hänsyn till

- a) beståndets eller beståndens bevarandestatus,
- b) beståndets eller beståndens biologiska egenskaper,
- c) kännetecknen för de fiskevatten där bestånden fångas,
- d) åtgärdernas ekonomiska konsekvenser för det berörda fisket.

5. Kommissionen skall avlägga rapport om hur effektiva förvaltningsplanerna är när det gäller att uppnå målen.

Artikel 7

Kommissionens nödatgärder

1. Om det finns tecken på ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller det marina ekosystemet på grund av fiskeverksamhet och detta kräver omedelbara åtgärder får kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödatgärder som får tillämpas under högst 6 månader. Kommissionen får fatta ett nytt beslut för att förlänga nödatgärderna i högst 6 månader.

2. Medlemsstaten skall översända begäran samtidigt till kommissionen, till de övriga medlemsstaterna och till de berörda regionala rådgivande nämnderna. De får översända sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom fem arbetsdagar efter mottagandet av begäran.

Kommissionen skall fatta beslut inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av den begäran som avses i punkt 1.

3. Nödatgärderna skall ha omedelbar verkan. De skall anmälas till de berörda medlemsstaterna och offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tio arbetsdagar efter mottagandet av anmälan.

5. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom en månad från den dag då hänskjutandet mottogs.

Artikel 8

Medlemsstaternas nödgärder

1. Om det finns tecken på ett allvarligt och oförutsett hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller mot det marina ekosystemet på grund av fiskeriverksamhet i vatten under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion, och då onödigt dröjsmål skulle leda till skador som skulle vara svåra att avhjälpa, får den medlemsstaten vidta nödgärder som får tillämpas under högst tre månader.

2. Medlemsstater som avser att vidta nödgärder skall anmäla detta till kommissionen, de övriga medlemsstaterna och de berörda regionala rådgivande nämnderna om sin avsikt genom att översända ett utkast till åtgärderna tillsammans med en motivering, innan de vidtas.

3. Medlemsstaterna och de berörda regionala rådgivande nämnderna får lämna in sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom fem arbetsdagar från och med den dag de mottog anmälan om åtgärderna. Kommissionen skall godkänna, upphäva eller ändra åtgärden inom 15 arbetsdagar från den dag den meddelades åtgärden.

4. Kommissionens beslut skall anmälas till de berörda medlemsstaterna. Det skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

5. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tio arbetsdagar från den dag de mottog anmälan om beslutet.

6. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom en månad från den dag då hänskjutandet mottogs.

Artikel 9

Medlemsstaters åtgärder inom tolvmilgränsen

1. En medlemsstat får vidta icke-diskriminerande åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeriresurserna och för att minimera fiskets inverkan på bevarandet av de marina ekosystemen inom en gräns på 12 sjömil från dess baslinjer, förutsatt att gemenskapen inte har antagit åtgärder för bevarande och förvaltning särskilt för detta område. Medlemsstatens åtgärder skall vara förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 och får inte vara mindre stränga än gällande gemenskapslagstiftning.

Om de åtgärder som en medlemsstat skall vidta kan påverka en annan medlemsstats fartyg får inte de vidtas förrän efter samråd med kommissionen, medlemsstaterna och de berörda regionala rådgivande nämnderna om ett utkast till åtgärderna tillsammans med en motivering.

2. Åtgärder som gäller fiskefartyg från andra medlemsstater skall omfattas av förfarandena i artikel 8.3–6.

Artikel 10

Medlemsstaternas åtgärder som endast gäller fiskefartyg som för deras flagg

Medlemsstaterna får vidta åtgärder för bevarande och förvaltning av bestånd i vatten under deras överhöghet eller jurisdiktion under förutsättning att

- de endast tillämpas på fiskefartyg som för den berörda medlemsstatens flagg och är registrerade i gemenskapen eller, om det gäller fiskeverksamhet som inte bedrivs av ett fiskefartyg, på personer som är etablerade i den berörda medlemsstaten, och
- de är förenliga med de mål som fastställs i artikel 2.1 och inte är mindre stränga än den gällande gemenskapslagstiftning.

Kapitel III

Anpassning av fiskekapaciteten

Artikel 11

Anpassning av fiskekapaciteten

1. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att anpassa fiskekapaciteten för sina flottor så att en stabil och varaktig balans uppnås mellan denna fiskekapacitet och deras fiskemöjligheter.

2. Medlemsstaterna skall se till att referensnivåerna, uttryckta i bruttoton och kW, för den fiskekapacitet som avses i artikel 12 och i punkt 4 i den här artikeln inte överskrids.

3. Utträde ur flottan med offentligt stöd skall endast tillåtas om fiskelicensen enligt förordning (EG) nr 3690/93⁽¹⁾ och, i förekommande fall, fisketillstånden enligt relevanta förordningar, har dragits in. Den kapacitet som motsvarar licensen, och om nödvändigt fisketillstånden för det berörda fisket, får inte ersättas.

4. Om offentligt stöd beviljas för indragning av fiskekapacitet utöver den kapacitetsminskning som krävs för att uppfylla referensnivåerna i artikel 12.1, skall den indragna kapaciteten automatiskt dras av från referensnivåerna. Dessa referensnivåer som uppnås på detta sätt skall bli nya referensnivåer.

⁽¹⁾ EGT L 341, 31.12.1993, s. 93.

5. På fiskefartyg som är fem år gamla eller äldre får modernisering över huvuddäcket för att förbättra säkerheten ombord, arbetsförhållanden, hygien och produktkvalitet öka fartygets tonnage under förutsättning att denna modernisering inte ökar fartygets fångstmöjligheter. Referensnivåerna enligt denna artikel och artikel 12 skall anpassas därefter. Motsvarande kapacitet behöver inte beaktas vid medlemsstaternas upprättande av jämvikt mellan in- och utträde enligt artikel 13.

Detaljerade bestämmelser och villkor för dessa åtgärder får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

Artikel 12

Referensnivåer för fiskeflottor

1. För varje medlemsstat skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 30.2 upprätta referensnivåer uttryckta i bruttoton och kW för den totala fiskekapaciteten för de av gemenskapens fiskefartyg som för den medlemsstatens flagg.

Referensnivåerna skall motsvara summan av målen i det fleråriga utvecklingsprogrammet för 1997-2002 för varje segment som fastställts för den 31 december 2002 i enlighet med rådets beslut 97/413/EG. ⁽¹⁾

2. Genomförandebestämmelser för tillämpning av denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

Artikel 13

System för inträde/utträde och total kapacitetsminskning

1. Medlemsstaterna skall förvalta inträden i flottan och utträden ur flottan på ett sådant sätt att från och med den 1 januari 2003

- a) inträde av ny kapacitet i flottan utan offentligt stöd kompenseras av ett tidigare tillbakadragande utan offentligt stöd av minst samma kapacitet,
- b) inträde av ny kapacitet i flottan med offentligt stöd som har beviljats efter den 1 januari 2003 kompenseras av tidigare tillbakadragande utan offentligt stöd av
 - i) minst lika stor kapacitet för inträde av nya fartyg på mindre än eller lika med 100 GT,
 - ii) minst 1,35 gånger denna kapacitet för inträde av nya fartyg på mer än 100 GT.

2. Från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2004 skall varje medlemsstat som väljer att ingå nya förpliktelser med offentligt stöd om förnyelse av flottan efter den 31 december 2002 uppnå en minskning av dess flottas totala kapacitet på 3 % för hela perioden jämfört med de referensnivåer som anges i artikel 12.

3. Genomförandebestämmelser för tillämpning av denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

⁽¹⁾ EGT L 175, 3.7.1997, s. 27. Beslutet ändrat genom beslut 2002/70/EG (EGT L 31, 1.2.2002, s. 77).

Artikel 14

Utbyte av information

1. Kommissionen skall varje år lägga fram en sammanfattning av resultaten av medlemsstaternas ansträngningar att uppnå en hållbar balans mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter. Denna sammanfattning skall bygga på en årlig rapport från varje medlemsstat som skall översändas till kommissionen senast den 30 april följande år.

Kommissionens sammanfattning, där medlemsstaternas rapporter bifogas, skall före utgången av året översändas till Europaparlamentet och rådet tillsammans med yttrandena från STECF och den kommitté för fiske och vattenbruk som inrättas genom artikel 30.1.

2. Genomförandebestämmelser för dessa utbyten av information får antas i enlighet med förfarandet i artikel 31.2.

Artikel 15

Register över fiskefartyg

1. Varje medlemsstat skall föra ett register över de av gemenskapens fiskefartyg som för dess flagg, och registret skall innehålla minst de uppgifter om fartygens egenskaper och verksamhet som krävs för förvaltningen av de åtgärder som fastställts på gemenskapsnivå.

2. Varje medlemsstat skall göra de uppgifter som avses i punkt 1 tillgängliga för kommissionen.

3. Kommissionen skall upprätta ett register över gemenskapens fiskeflotta som innehåller de uppgifter den erhåller enligt punkt 2 och skall göra detta register tillgängligt för medlemsstaterna. Den skall följa gemenskapens bestämmelser om skydd av personuppgifter.

4. De uppgifter som avses i punkt 1 och förfarandena för hur de skall överföras enligt punkterna 2 och 3 får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

Artikel 16

Villkor för gemenskapens finansiella stöd i samband med en minskning av fiskeansträngningen

1. Finansiellt stöd enligt rådets förordningar (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn ⁽²⁾, med undantag av medel för skrotning av fartyg, kan beviljas endast om medlemsstaten har följt artiklarna 11, 13 och 15 i den här förordningen samt har lämnat de uppgifter som krävs enligt rådets förordning (EG) nr 2792/99 och kommissionens förordning (EG) nr 366/2001. ⁽³⁾

⁽²⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 179/2002 (EGT L 31, 1.2.2002, s. 25).

⁽³⁾ EGT L 55, 24.2.2001, s. 3.

I detta sammanhang skall kommissionen, efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att yttra sig och om det står i rimligt förhållande till graden av överträdelse, tillfälligt avstänga den berörda medlemsstaten från finansiellt stöd enligt rådets förordning (EG) nr 2792/1999.

2. Om kommissionen på grundval av tillgängliga uppgifter finner att fiskekapaciteten för en medlemsstats flotta överstiger den kapacitet medlemsstaten måste respektera enligt artiklarna 11, 13 och 15, skall den underrätta medlemsstaten om detta. Denna medlemsstat skall omedelbart minska sin fiskeansträngning till den nivå som skulle ha förelegat om artiklarna 11, 13 och 15 hade följts, utan att skyldigheterna enligt dessa artiklar påverkas. Den berörda medlemsstaten skall förelägga kommissionen sin minskningsplan för verifiering i enlighet med förordandet i artikel 30.2, vare sig minskningen är lika stor som kapacitetsöverskridandet eller ej.

Kapitel IV

Bestämmelser om tillträde till farvatten och fiskeresurser

Artikel 17

Allmänna bestämmelser

1. Gemenskapens fiskefartyg skall ha lika tillträde till vatten och resurser i alla gemenskapens vatten utom de som avses i punkt 2, med förbehåll för de åtgärder som vidtas enligt kapitel II.

2. Medlemsstaterna skall, från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2012, ha rätt att begränsa fisket i vatten upp till 12 sjömil från baslinjerna under deras överhöghet eller jurisdiktion till fiskefartyg som traditionellt fiskar i dessa vatten från hamnar vid den angränsande kusten, utan att det påverkar tillämpningen av arrangemangen för de av gemenskapens fiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg, enligt befintliga grannförbindelser mellan medlemsstater samt arrangemangen i bilaga I i vilka för varje medlemsstat fastställs geografiska områden inom andra medlemsstaters kustband där fiskeverksamhet bedrivs samt berörda arter.

Kommissionen skall senast den 31 december 2011 överlämna en rapport om arrangemangen enligt denna punkt till Europaparlamentet och rådet. Rådet skall före den 31 december 2012 besluta om vilka bestämmelser som skall efterfölja ovan nämnda arrangemang.

Artikel 18

Shetlandsboxen

1. I det område som definieras i bilaga II och vad gäller arter av särskild betydelse i det området som är biologiskt känsliga beroende på deras utnyttjandeegenskaper, skall fiskeverksamhet

som bedrivs av gemenskapens fiskefartyg med en längd mellan perpendiklarna på minst 26 meter som fiskar efter bottenlevande arter, med undantag av vitinglyra och blåviting, regleras genom ett system med förhandsgodkännande i enlighet med villkoren i denna förordning, särskilt bilaga II.

2. Närmare föreskrifter för tillämpningen och förfaranden för genomförande av punkt 1 får antas i enlighet med förordandet i artikel 30.2.

Artikel 19

Översyn av bestämmelser om tillträde

1. Senast den 31 december 2003 skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen om tillträde till vatten och resurser än de som avses i artikel 17.2, med en bedömning av om dessa bestämmelser är motiverade mot bakgrund av målen för bevarande och hållbart utnyttjande.

2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 och med beaktande av den princip som fastställs i artikel 17.1 skall rådet före den 31 december 2004 besluta om de anpassningar av bestämmelserna som kan behövas.

Artikel 20

Tilldelning av fiskemöjligheter

1. Beslut om fångstbegränsningar och/eller begränsningar av fiskeansträngningen och tilldelning av fiskemöjligheter bland medlemsstaterna samt villkor i samband med dessa begränsningar skall fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Fiskemöjligheterna skall fördelas bland medlemsstaterna på ett sådant sätt att varje medlemsstat garanteras relativ stabilitet i fiskeverksamheten för varje bestånd eller fiske.

2. När gemenskapen fastställer nya fiskemöjligheter skall rådet, med beaktande av varje medlemsstats intresse, besluta om fördelningen av dessa möjligheter.

3. Varje medlemsstat skall, för de fartyg som för deras flagg, i enlighet med gemenskapsrätten besluta om vilken metod som skall användas för att fördela de fiskemöjligheter som tilldelats den medlemsstaten. Den skall underrätta kommissionen om fördelningsmetoden.

4. Rådet skall fastställa de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för tredje land i gemenskapens vatten samt fördela möjligheterna till varje tredje land.

5. Medlemsstaterna får, efter att ha underrättat kommissionen, sinsemellan helt eller delvis byta de fiskemöjligheter som tilldelats dem.

Kapitel V

Gemenskapens system för kontroll och tillsyn

Artikel 21

Mål

Genom gemenskapens system för kontroll och tillsyn skall tillträdet till vatten och resurser och den verksamhet som avses i artikel 1 kontrolleras och efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken säkerställas.

Artikel 22

Villkor för tillträde till vatten och resurser och för saluföring av fiskeriprodukter

1. Verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken får endast bedrivas om följande krav är uppfyllda:

- a) Fartyget skall förvara licensen och, i förekommande fall, fisketillstånden ombord.
- b) Fartyget skall vara utrustat med ett fungerande system som gör det möjligt att spåra och identifiera det med hjälp av fjärrövervakning. Detta krav gäller från och med den 1 januari 2004 för fartyg vars största längd överstiger 18 meter och från och med den 1 januari 2005 för fartyg vars största längd överskrider 15 meter.
- c) Befälhavaren skall utan dröjsmål registrera och rapportera uppgifter om fiskeverksamhet, inbegripet landningar och omlastningar. Kopior skall finnas tillgängliga för myndigheterna. Rådet skall 2004 besluta om skyldigheten att överföra sådana uppgifter elektroniskt. För att avgöra vilken teknik som skall användas, skall medlemsstaterna i samarbete med kommissionen genomföra pilotprojekt före den 1 juni 2004.
- d) Befälhavaren skall ta emot inspektörer ombord och samarbeta med dem. När ett observatörssystem tillämpas skall befälhavaren även ta emot observatörer ombord och samarbeta med dem.
- e) Befälhavaren skall respektera villkor och begränsningar avseende landningar, omlastningar, gemensam fiskeverksamhet, fiskeredskap, nät samt märkning och identifiering av fartyg.

2. För saluföring av fiskeriprodukter gäller följande krav:

- a) Fiskeriprodukter får endast säljas från ett fiskefartyg till registrerade köpare eller på registrerade auktioner.
- b) Köparen av fiskeriprodukter från ett fiskefartyg vid första försäljningen skall vara registrerad hos myndigheterna.

c) Köparen av fiskeriprodukter vid första försäljningen skall lämna in fakturor eller avräkningsnotor till myndigheterna, utom i de fall försäljningen äger rum på en registrerad auktion som själv har denna skyldighet.

d) Alla fiskeriprodukter som landas eller importerats till gemenskapen och för vilka varken fakturor eller avräkningsnotor har skickats in till myndigheterna och som transporteras till en annan plats än platsen för landning eller import skall åtföljas av ett dokument som upprättats av transportören till dess första försäljningen har ägt rum.

e) De personer som ansvarar för lokaler eller transportfordon skall ta emot inspektörer och samarbeta med dem.

f) Om en minimistorlek har fastställts för en viss art skall de aktörer som ansvarar för försäljning, lagring eller transport kunna bevisa produkternas geografiska ursprung.

En köpare som köper produkter som därefter inte släpps ut på marknaden utan endast används för privat konsumtion skall undantas från kraven i detta stycke.

3. För genomförandet av punkterna 1 och 2 kan närmare föreskrifter antas enligt förfarandet i artikel 30.2.

Dessa föreskrifter kan särskilt omfatta sådana skyldigheter avseende dokumentation, registrering, rapportering och information som gäller för medlemsstater, befälhavare samt alla andra juridiska och fysiska personer som bedriver verksamhet som omfattas av artikel 1.

Föreskrifterna kan också omfatta undantag från skyldigheterna i punkterna 1 och 2 om detta kan motiveras av försumbara effekter på levande akvatiska resurser eller av att skyldigheterna skulle innebära en oproportionerligt stor arbetsbörda jämfört med verksamhetens ekonomiska betydelse.

Artikel 23

Medlemsstaternas skyldigheter

1. Om inte annat sägs i gemenskapsrätten skall medlemsstaterna sörja för effektiv kontroll, inspektion och tillsyn av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Medlemsstaterna skall kontrollera den verksamhet som faller under den gemensamma fiskeripolitiken på deras territorium eller i vatten som omfattas av deras överhöghet eller jurisdiktion. De skall också kontrollera tillträdet till vatten och resurser och fiskeverksamhet utanför gemenskapens vatten som bedrivs av gemenskapens fiskefartyg som för deras flagg och, utan att det påverkar flaggstatens primära ansvar, av deras medborgare. De skall ansvara för att skicka ombord observatörer på fiskefartyg och fatta lämpliga beslut, även om förbud mot fiskeverksamhet.

3. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder, tilldela de ekonomiska och mänskliga resurser samt fastställa den administrativa och tekniska struktur som krävs för att sörja för en effektiv kontroll, inspektion och tillsyn, inbegripet satellitövervaknings-system. Rådet skall 2004 fatta beslut om skyldigheten att inrätta ett system för fjärranalys. För att avgöra vilken teknik som skall användas, skall medlemsstaterna i samarbete med kommissionen genomföra pilotprojekt före den 1 juni 2004. I varje medlemsstat skall en enda myndighet ansvara för att samordna insamlingen och kontrollen av uppgifter om fiskeverksamhet samt för att rapportera till och samarbeta med kommissionen.

4. Om kommissionen har konstaterat att en medlemsstat har överskridit de fiskemöjligheter som den har fått sig tilldelade, skall kommissionen göra avdrag från denna medlemsstats framtida fiskemöjligheter.

Om, som ett direkt resultat av att en medlemsstat har överskridit de fiskemöjligheter som den har fått sig tilldelade, en annan medlemsstat inte har kunnat uttömma sina fiskemöjligheter, kan fiskemöjligheter motsvarande dem som avdragits enligt punkt 1, helt eller delvis åter tilldelas denna medlemsstat. Sådan omfördelning skall beslutas med beaktande av intresset att bevara resurserna, samt intressena av kompensation i de två berörda medlemsstaterna.

Kommissionen skall fatta beslut i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

5. Genomförandebestämmelser för denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2, inbegripet när det gäller hur medlemsstaterna skall utse den myndighet som avses i punkt 3 i denna artikel och bestämmelserna om utplacering av observatörer, deras ansvar och uppgifter samt kostnaderna för dessa.

Artikel 24

Inspektion och tillsyn

Medlemsstaterna skall vidta de inspektions- och tillsynsåtgärder som krävs för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs på deras territorium eller i de vatten som faller under deras överhöghet eller jurisdiktion. De skall också vidta tillsynsåtgärder för den fiskeverksamhet utanför gemenskapens vatten som bedrivs av gemenskapens fiskefartyg som för deras flagg och av deras medborgare.

Dessa åtgärder skall innefatta följande:

- Stickprovskontroller och inspektioner på fiskefartyg, hos företag och hos andra organ med verksamhet som har anknytning till den gemensamma fiskeripolitiken.
- Iakttagelser av fiskefartyg.
- Undersökning, rättslig uppföljning av överträdelser och påföljder i enlighet med artikel 25.
- Förebyggande åtgärder i enlighet med artikel 25.5.
- Åtgärder för att förhindra att deras medborgare deltar i fiskeverksamhet där gällande bevarande- och förvaltningsåtgärder inte respekteras, utan att det påverkar flaggstatens primära ansvar.

Dessa åtgärder skall noga dokumenteras. De skall vara effektiva, avskräckande och proportionella.

Genomförandebestämmelser, inbegripet jämförelsevärden, för denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.3.

Artikel 25

Uppföljning av överträdelser

1. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, inbegripet sådana förvaltningsåtgärder eller straffrättsliga åtgärder som överensstämmer med nationell lagstiftning, när det står klart att den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser inte har följts.

2. De rättsliga åtgärder som vidtas med stöd av punkt 1 skall vara av sådan art att de i enlighet med tillämpliga bestämmelser i nationell lagstiftning effektivt berövar de ansvariga det ekonomiska utbytet av överträdelsen och framkallar effekter som står i proportion till överträdelsens allvar, i syfte att avskräcka från ytterligare överträdelser av samma slag.

3. Påföljderna av de rättsliga åtgärder som avses i punkt 2 får beroende på brottets allvar omfatta

- böter,
- beslag av förbjudna fiskeredskap och fångster,
- beslag av fartyget,
- tillfälligt stillaliggande för fartyget,
- tillfällig indragning av licensen,
- återkallande av licensen.

4. Utöver de skyldigheter som avses i punkterna 1, 2 och 3 skall rådet, på grundval av förteckningen i punkt 3, upprätta en katalog över åtgärder som medlemsstaterna skall vidta vid allvarliga överträdelser enligt definitioner i förordning (EG) nr 1447/1999. Katalogen skall inte påverka medlemsstaternas val av om dessa åtgärder skall vidtas genom förvaltningsåtgärder eller straffrättsliga åtgärder i enlighet med deras nationella lagstiftning, enligt punkt 1.

5. Medlemsstaterna skall vidta omedelbara åtgärder för att förhindra att fartyg, fysiska eller juridiska personer som tagits på bar gärning med att begå en allvarlig överträdelse, enligt definitionen i förordning (EG) nr 1447/1999, fortsätter med detta.

Artikel 26

Kommissionens ansvar

1. Utan att det påverkar kommissionens ansvar enligt fördraget skall kommissionen utvärdera och kontrollera hur medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och underlätta samordningen och samarbetet mellan dem.

2. Om det finns bevis om att bestämmelserna om bevarande, kontroll, inspektion eller tillsyn inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken inte följs och att detta kan leda till ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller genomförandet av gemenskapens system för kontroll och tillsyn samt att denna situation kräver brådskande åtgärd, skall kommissionen skriftligen underrätta den berörda medlemsstaten om vad den funnit och ge den en tidsfrist på minst femton arbetsdagar för att visa att bestämmelserna efterlevs samt ge sina synpunkter. Kommissionen skall beakta medlemsstaternas synpunkter när den vidtar åtgärder enligt punkt 3.

3. Om det finns bevis om att fiskeverksamhet i ett visst geografiskt område riskerar att leda till ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser, får kommissionen vidta förebyggande åtgärder.

Dessa åtgärder skall vara proportionerliga mot risken för ett allvarligt hot mot bevarandet av de levande akvatiska resurserna.

De får inte pågå i mer än tre veckor. De får förlängas till högst sex månader, såvitt det är nödvändigt för bevarandet av levande akvatiska resurser, genom ett beslut som skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

Åtgärderna skall hävas omedelbart när kommissionen finner att det inte längre föreligger någon risk.

4. Om en medlemsstats kvot, tilldelning eller tillgängliga andel anses uttömd, får kommissionen omedelbart stoppa fiskeverksamheten på grundval av tillgänglig information.

5. Utan hinder av artikel 23.2 skall kommissionen kontrollera sådan fiskeverksamhet i gemenskapens vatten som bedrivs av fiskefartyg som för tredjelandets flagg, om så föreskrivs i gemenskapsrätten. I detta syfte skall kommissionen och berörda medlemsstater samarbeta och samordna sina insatser.

6. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

Artikel 27

Kommissionens utvärdering och kontroll

1. För att utvärdera och kontrollera medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken får kommissionen, på eget initiativ och med egna medel, inleda och genomföra revisioner, utfrågningar, kontroller och inspektioner rörande medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Den får särskilt kontrollera

- a) att medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter genomför och tillämpar bestämmelserna,
- b) att nationella förvaltningsrutiner samt inspektions- och övervakningsverksamhet överensstämmer med bestämmelserna,

c) att de handlingar som krävs finns och att de överensstämmer med tillämpliga bestämmelser,

d) de förhållanden under vilka medlemsstaterna genomför kontroll- och tillsynsverksamheten.

I detta syfte får kommissionen genomföra inspektioner på fiskefartyg samt hos företag och andra organ med verksamhet som har anknytning till den gemensamma fiskeripolitiken och skall ha tillgång till alla uppgifter och handlingar som krävs för att utöva sitt ansvar. De av kommissionens inspektioner som utförs på dess eget initiativ och utan stöd av den berörda medlemsstatens inspektörer skall endast utföras på fartyg och platser där första landning och första försäljning äger rum och skall begränsas till områden eller bestånd som är föremål för särskilda kontrollprogram enligt artikel 34c i förordning (EEG) nr 2847/93.

Kommissionens inspektörer skall kunna styrka sin identitet och behörighet skriftligen. De skall inte ha någon behörighet som går utöver de nationella inspektörernas och de skall inte ha några polisiära eller verkställande befogenheter. I synnerhet får en kommissionsinspektion utan stöd av den berörda medlemsstatens inspektörer inte genomföras om den som skall inspekteras motsätter sig detta.

Medlemsstaterna skall vara kommissionen behjälpliga på det sätt som krävs för att dessa uppgifter skall kunna utföras.

2. Inspektionsrapporterna skall göras tillgängliga för den berörda medlemsstaten.

Kommissionen skall ge den berörda medlemsstaten möjlighet att kommentera uppgifterna i rapporten. Den skall följa gemenskapens bestämmelser om skydd av personuppgifter.

När kommissionen utför en inspektion på eget initiativ och utan medverkan av nationella inspektörer från den berörda medlemsstaten, skall den underrätta den berörda medlemsstaten om detta dagen efter avslutad inspektion och göra en rapport över inspektionens resultat tillgänglig inom en månad.

Medlemsstaterna skall inte åläggas att vidta åtgärder mot enskilda på grundval av resultaten i den ovan nämnda rapporten.

3. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

4. Vart tredje år skall kommissionen utarbeta en utvärderingsrapport, som skall läggas fram för Europaparlamentet och rådet, om sina åtgärder inom ramen för punkt 1 och om hur medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Medlemsstaterna skall varje år informeras om antalet inspektioner enligt punkt 1 som kommissionen utfört i varje medlemsstat, fördelat på typer av inspektion.

Artikel 28

Samarbete och samordning

1. Medlemsstaterna skall samarbeta med varandra och med tredje land för att se till att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs. I detta syfte skall medlemsstaterna bistå andra medlemsstater och tredje land på det sätt som krävs för att bestämmelserna skall efterlevas.

2. Vid kontroll och inspektion av gränsöverskridande fiskeverksamhet skall medlemsstaterna se till att deras insatser enligt detta kapitel samordnas. I detta syfte skall medlemsstaterna utväxla inspektörer med varandra.

3. Utan att det påverkar kustmedlemsstatens primära ansvar skall medlemsstaterna ges tillstånd att inspektera de av gemenskapens fiskefartyg som för deras flagg i alla gemenskapens vatten utanför vatten som faller under en annan medlemsstats överhöghet.

Medlemsstaterna skall även ges tillstånd att genomföra inspektioner på fiskefartyg i enlighet med de bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken som rör fiskeverksamhet i alla gemenskapens vatten utanför vatten som faller under deras överhöghet men endast

- a) efter tillstånd från den berörda kustmedlemsstaten, eller
- b) om ett särskilt kontrollprogram har antagits i enlighet med artikel 34c i förordning (EEG) nr 2847/93.

Medlemsstaterna skall ges tillstånd att på internationellt vatten inspektera gemenskapens fiskefartyg som för en annan medlemsstats flagg.

I andra fall än de som anges i denna punkt får medlemsstaterna ges tillstånd till varandra att genomföra inspektioner i enlighet med bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

4. På grundval av de utnämningar som medlemsstaterna meddelat kommissionen skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 30.2, upprätta en förteckning över de av gemenskapens inspektörer, inspektionsfartyg och inspektionsflygplan samt andra inspektionsmedel som har tillstånd att genomföra inspektioner inom ramen för detta kapitel i gemenskapens vatten och på gemenskapens fiskefartyg.

5. Inspektions- och övervakningsrapporter som utarbetats av gemenskapens inspektörer eller inspektörer från en annan medlemsstat eller kommissionens inspektörer skall vara godtagbara som bevis i varje medlemsstats administrativa eller rättsliga förfaranden. För att fastställa fakta skall de behandlas på samma sätt som medlemsstaternas egna inspektions- och övervakningsrapporter.

6. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

Punkterna 3 och 4 i denna artikel skall inte gälla förrän genomförandebestämmelser har utarbetats.

Kapitel VI

Beslutsfattande och samråd

Artikel 29

Beslutsförfarande

Utom i de fall annat föreskrivs i den här förordningen skall rådet handla i enlighet med förfarandet i artikel 37 i fördraget.

Artikel 30

Kommittén för fiske och vattenbruk

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för fiske och vattenbruk.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara 20 arbetsdagar.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara 60 arbetsdagar.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 31

Regionala rådgivande nämnder

1. Det skall inrättas regionala rådgivande nämnder som skall bidra till att målen i artikel 2.1 uppnås och särskilt skall ge kommissionen råd i frågor om fiskeförvaltning i vissa havsområden eller fiskezoner.

2. De regionala rådgivande nämnderna skall huvudsakligen bestå av representanter för fiskare och andra representanter för intressen som påverkas av den gemensamma fiskeripolitiken, t.ex. representanter för fiske- och vattenbrukssektorerna, för miljö- och konsumentintressen samt vetenskapliga experter från alla medlemsstater som har fiskeriintressen i havsområdet eller fiskezonen i fråga.

3. Representanter för nationella och regionala förvaltningar som har fiskeintressen i havsområdet eller fiskezonen i fråga skall ha rätt att delta i de regionala rådgivande nämnderna som medlemmar eller observatörer. Kommissionen får närvara vid mötena.

4. De regionala rådgivande nämnderna kan rådfrågas av kommissionen när det gäller förslag till åtgärder som skall antas på grundval av artikel 37 i fördraget, t.ex. fleråriga återhämtnings- eller förvaltningsplaner, och som särskilt avser fisket i området i fråga. De kan också rådfrågas av kommissionen och av medlemsstaterna när det gäller andra åtgärder. Rådfrågningarna skall inte påverka samrådet med STECF och med kommittén för fiske och vattenbruk.

5. De regionala rådgivande nämnderna får
- för kommissionen eller berörd medlemsstat lägga fram rekommendationer och förslag på eget initiativ eller på kommissionens eller en medlemsstats begäran i frågor om fiskeförvaltning,
 - underrätta kommissionen eller den berörda medlemsstaten om problem med genomförandet av gemenskapsbestämmelser samt lägga fram rekommendationer och förslag till kommissionen eller den berörda medlemsstaten om hur problemen bör lösas,
 - bedriva annan verksamhet som krävs för att fullgöra sina uppgifter.

De regionala rådgivande nämnderna skall underrätta kommittén för fiske och vattenbruk om sin verksamhet.

Artikel 32

Förfarande för inrättande av regionala rådgivande nämnder

Rådet skall besluta om inrättandet av en regional rådgivande nämnd. En regional rådgivande nämnd skall omfatta havsområden som omfattas av minst två medlemsstaters jurisdiktion. En regional rådgivande nämnd skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 33

Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen

- Det ska inrättas en vetenskaplig, teknisk och ekonomisk kommitté för fiskerinäringen (STECF). Den skall med jämna mellanrum rådfrågas i frågor som gäller bevarande och förvaltning av levande akvatiska resurser, även biologiska, ekonomiska, miljömässiga, sociala och tekniska överväganden.

- Kommissionen skall beakta STECF:s utlåtande när den lägger fram förslag om fiskeförvaltning enligt den här förordningen.

Kapitel VII

Slutbestämmelser

Artikel 34

Upphävande

- Förordningarna (EEG) nr 3760/92 och (EEG) nr 101/76 upphör härmed att gälla.

- Hänvisningar till bestämmelser i de genom punkt 1 upphävda förordningarna skall betraktas som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i den här förordningen.

Artikel 35

Översyn

Kommissionen skall före utgången av 2012 rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur den gemensamma fiskeripolitiken fungerar med avseende på kapitlen II och III.

Artikel 36

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2002.

På rådets vägnar
M. FISCHER BOEL
Ordförande

BILAGA I

TILLTRÄDE TILL KUSTVATTEN ENLIGT DEFINITIONEN I ARTIKEL 17.2

1. FÖRENADE KUNGARIKETS KUSTVATTEN

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquet Island österut	Sill	Obegränsad
2. Flamborough Head österut Spurn Head österut	Sill	Obegränsad
3. Lowestoft österut Lyme Regis söderut	Alla arter	Obegränsad
4. Eddystone söderut Longships åt sydväst	Bottenlevande	Obegränsad
5. Longships åt sydväst Eddystone söderut	Bottenlevande Kammusslor Hummer Languster	Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad
6. Longships åt sydväst Hartland Point åt nordväst	Bottenlevande Languster Hummer	Obegränsad Obegränsad Obegränsad
7. Från Hartland Point till en linje dragen från nordspetsen på Lundy Island	Bottenlevande	Obegränsad
8. Från en linje väst om Lundy Island till Cardigan Harbour	Alla arter	Obegränsad
9. Point Lynas norrut Morecambe Light Vessel österut	Alla arter	Obegränsad
10. County Down	Bottenlevande	Obegränsad
11. New Island åt nordost Sanda Island åt sydväst	Alla arter	Obegränsad
12. Port Stewart norrut Barra Head västerut	Alla arter	Obegränsad
13. Latitud 57° 40' N Butt of Lewis västerut	Alla arter utom skaldjur	Obegränsad
14. St Kilda, Flannan Islands	Alla arter	Obegränsad
15. Väster om en linje som förbinder Butt of Lewis fyr med punkten 59° 30' N, 5° 45' V	Alla arter	Obegränsad

B. TILLTRÄDE FÖR IRLAND

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Point Lynas norrut Mull of Galloway söderut	Bottenlevande Havskräfta	Obegränsad Obegränsad
2. Mull of Oa västerut Barra Head västerut	Bottenlevande Havskräfta	Obegränsad Obegränsad

C. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsad
2. Berwick-upon-Tweed österut Whitby High fyr österut	Sill	Obegränsad
3. North Forelands fyr österut Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsad
4. Zonen omkring St Kilda	Sill	Obegränsad
	Makrill	Obegränsad
5. Butt of Lewis fyr västerut till den linje där Butt of Lewis fyr går samman med punkten 59° 30' N–5° 45' V	Sill	Obegränsad
6. Zonen omkring North Rona och Sulisker (Sulasgeir)	Sill	Obegränsad

D. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsad
2. Berwick-upon-Tweed österut Flamborough Head österut	Sill	Obegränsad
3. North Foreland österut Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsad

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquer Island österut	Sill	Obegränsad
2. Cromer norrut North Foreland österut	Bottenlevande	Obegränsad
3. North Foreland österut Dungeness nya fyr söderut	Bottenlevande	Obegränsad
	Sill	Obegränsad
4. Dungeness nya fyr söderut Selsey Bill söderut	Bottenlevande	Obegränsad
5. Straight Point åt sydost South Bishop åt nordväst	Bottenlevande	Obegränsad

2. IRLANDS KUSTVATTEN

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Erris Head åt nordväst Sybil Point västerut	Bottenlevande Havskräfta	Obegränsad Obegränsad
2. Mizen Head söderut Stags söderut	Bottenlevande Havskräfta Makrill	Obegränsad Obegränsad Obegränsad
3. Stags söderut Cork söderut	Bottenlevande Havskräfta Makrill Sill	Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad
4. Cork söderut Carnsore Point söderut	Alla arter	Obegränsad
5. Carnsore Point söderut Haulbowline åt sydost	Alla arter utom skaldjur	Obegränsad

B. TILLTRÄDE FÖR FÖRENADE KUNGARIKET

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Mine Head söderut Hook Point	Bottenlevande Sill Makrill	Obegränsad Obegränsad Obegränsad
2. Hook Point Carlingford Lough	Bottenlevande Sill Makrill Halvskräfta Kammusslor	Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad

C. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Stags söderut Carnsore Point söderut	Sill Makrill	Obegränsad Obegränsad

D. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Old Head of Kinsale söderut Carnsore Point söderut	Sill	Obegränsad
2. Cork söderut Carnsore Point söderut	Makrill	Obegränsad

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Cork söderut Carnsore Point söderut	Bottenlevande	Obergränsad
2. Wicklow Head österut Carlingford Lough åt sydost	Bottenlevande	Obergränsad

3. BELGIENS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
3–12 sjömil	Nederländerna	Alla arter	Obegränsad
	Frankrike	Sill	Obegränsad

4. DANMARKS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Nordsjökusten (Dansk-tyska gränsen till Hanstholm) (6–12 sjömil)	Tyskland	Plattfisk	Obegränsad
		Räkor	Obegränsad
Dansk-tyska gränsen till Blåvands Huk	Nederländerna	Plattfisk	Obegränsad
		Rundfisk	Obegränsad
Blåvands Huk till Bovbjerg	Belgien	Torsk	Obegränsad endast under juni och juli
		Kolja	Obegränsad endast under juni och juli
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsad
	Nederländerna	Rödspätta	Obegränsad
		Tunga	Obegränsad

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Thyborøn till Hanstholm	Belgien	Vitling	Obegränsad
		Rödspätta	Obegränsad endast under juni och juli
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsad endast under juni och juli
		Skarpsill	Obegränsad
		Torsk	Obegränsad
		Gråsej	Obegränsad
		Kolja	Obegränsad
		Makrill	Obegränsad
		Sill	Obegränsad
	Nederländerna	Vitling	Obegränsad
		Torsk	Obegränsad
		Rödspätta	Obegränsad
		Tunga	Obegränsad
Skagerrak (Hanstholm till Skagen) (4–12 sjömil)	Belgien	Rödspätta	Obegränsad endast under
		Plattfisk	Obegränsad
	Tyskland	Skarpsill	Obegränsad
		Torsk	Obegränsad
		Gråsej	Obegränsad
		Kolja	Obegränsad
		Makrill	Obegränsad
		Sill	Obegränsad
		Vitling	Obegränsad
	Nederländerna	Torsk	Obegränsad
		Rödspätta	Obegränsad
		Tunga	Obegränsad
		Torsk	Obegränsad
Kattegatt (3–12 sjömil)	Tyskland	Plattfisk	Obegränsad
		Havskräfta	Obegränsad
	Nederländerna	Sill	Obegränsad
		Skarpsill	Obegränsad
		Torsk	Obegränsad
Norr om Själland till parallellt med latituden genom Forsnaes fyr	Tyskland	Skarpsill	Obegränsad
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsad
Torsk		Obegränsad	
Sill		Obegränsad	
Skarpsill		Obegränsad	
Ål		Obegränsad	
Lax		Obegränsad	
Vitling		Obegränsad	
Östersjön (inklusive Stora och Lilla Bält, Öresund och Bornholm) 3–12 sjömil	Tyskland	Makrill	Obegränsad

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Skagerrak (4–12 sjömil)	Sverige	Alla arter	Obegränsad
Kattegatt (3 ⁽¹⁾ –12 sjömil)	Sverige	Alla arter	Obegränsad
Östersjön (3–12 sjömil)	Sverige	Alla arter	Obegränsad

(¹) Mätt från kustlinjen.

5. TYSKLANDS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Nordsjökusten (3 till 12 sjömil) alla kuster	Danmark	Bottenlevande	Obegränsad
		Skarpsill	Obegränsad
		Tobisar	Obegränsad
Dansk-tyska gränsen till den norra änden av Amrum vid 54°43'N	Danmark	Bottenlevande	Obegränsad
		Räkor	Obegränsad
		Räkor	Obegränsad
Zonen omkring Helgoland	Förenade kungariket	Torsk	Obegränsad
Östersjökusten (3–12 sjömil)	Danmark	Rödspätta	Obegränsad
		Torsk	Obegränsad
		Rödspätta	Obegränsad
		Sill/strömning	Obegränsad
		Skarpsill	Obegränsad
		Ål	Obegränsad
		Vitling	Obegränsad
Makrill	Obegränsad		

6. FRANKRIKES OCH DE UTOMEUROPEISKA FRANSKA DEPARTEMENTENS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Nordöstra Atlantkusten (6–12 sjömil)			
Belgisk-franska gränsen till öster om departementet Manche (Vire-Grandcamp les Bains mynning 49° 23' 30"N-1° 2'V i riktning NNO)	Belgien	Bottenlevande	Obegränsad
		Kammusslor	Obegränsad
Dunkerque (2° 20' O) till Cap d'Antifer (0° 10' O)	Nederländerna	Alla arter	Obegränsad
		Tyskland	Sill
Belgisk-franska gränsen till Cap d'Alprech västerut (50° 42' 30" N – 1° 33' 30" O)	Förenade kungariket	Alla arter	Obegränsad

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Atlantkusten (6–12 sjömil) Spansk-franska gränsen till 46° 08' N	Spanien	Ansjovis Sardin	Riktat fiske, Obegränsad endast fr.o.m. mars till 30 juni Fiske med levande bete endast 1 juli–31 oktober Obegränsad endast fr.o.m. 1 januari t.o.m. 28 februari och fr.o.m. 1 juli t.o.m. 31 december, Dessutom skall verksamhet som gäller ovannämnda arter bedrivas i enlighet med och inom de begränsningar som gällde under 1984.
Medelhavskusten (6–12 sjömil) Spanska gränsen Cap Leucate	Spanien	Alla arter	Obegränsad

7. SPANIENS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Medlemsstat	Omfattning eller särskilda villkor
Atlantkusten (6–12 sjömil) Fransk-spanska gränsen till Cap Mayors fyr (3° 47' V)	Frankrike	Pelagiska arter	Obegränsad i enlighet med och inom de begränsningar för verksamheten som gällde 1984
Medelhavskusten (6–12 sjömil) Franska gränsen/Cap Creus	Frankrike	Alla arter	Obegränsad

8. NEDERLÄNDERNAS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
(3–12 sjömil) hela kusten	Belgien	Alla arter	Obegränsad
	Danmark	Bottenlevande	Obegränsad
		Skarpsill	Obegränsad
		Tobisar	Obegränsad
		Taggmakrill	Obegränsad
	Tyskland	Torsk	Obegränsad
		Räkor	Obegränsad
(6–12 sjömil) hela kusten	Frankrike	Alla arter	Obegränsad
Texels sydpunkt västerut till gränsen mellan Nederländerna och Tyskland	Förenade kungariket	Bottenlevande	Obegränsad

9. FINLANDS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Östersjön (4–12 sjömil) (*)	Sverige	Alla arter	Obegränsad

(*) 3–12 sjömil runt Bogskär.

10. SVERIGES KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Skagerrak (4–12 sjömil)	Danmark	Alla arter	Obegränsad
Kattegat (3 (*)—12 sjömil)	Danmark	Alla arter	Obegränsad
Östersjön (4–12 sjömil)	Danmark	Alla arter	Obegränsad
	Finland	Alla arter	Obegränsad

(*) Mätt från kustlinjen.

BILAGA II

SHETLANDSBOXEN

A. Geografisk avgränsning

Från en punkt på Skottlands västra kust vid lat. 58°30'N till 59°30'N- 6°15'V

Från 58°30' N – 6°15' V till 59°30' N – 5°45' V

Från 59°30' N – 5°45' V till 59°30' N – 3°45' V

längs en 12 sjömil lång linje norr om Orkneyöarna

Från 59°30' N – 3°00' V till 61°00' N – 3°00' V

Från 61°00' N – 3°00' V till 59°30' N – 3°45' V

längs en 12 sjömil lång linje norr om Shetlandsöarna

Från 59°30' N – 3°00' V till 59°30' N – 0°00' V

Från 59°30' N – 0°00' V till 59°30' N – 1°00' V

Från 59°30' N – 1°00' V till 59°00' N – 1°00' V

Från 59°00' N – 1°00' V till 59°00' N – 2°00' V

Från 59°00' N – 2°00' V till 58°30' N – 2°00' V

Från 58°30' N – 2°00' V till 58°30' N – 3°00' V

Från 58°30' N – 3°00' V till Skottlands östra kust vid latitud 58°30' N.

B. Tillåten fiskeansträngning

Högsta tillåtna antal fartyg med en längd mellan perpendiklarna på minst 26 m som får fiska efter bottenlevande arter, med undantag av vitlinglyra och blåvitling:

Medlemsstat	Antal tillåtna fiskefartyg
Frankrike	52
Förenade kungariket	62
Tyskland	12
Belgien	2

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2372/2002

av den 20 december 2002

om särskilda åtgärder för kompensation till fiskeri-, skaldjurs- och vattenbrukssektorerna i Spanien som drabbats av oljeläckaget från fartyget Prestige

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén, och

av följande skäl:

- (1) Tankfartyget Prestige förläste utanför Galiciens kust i november 2002. Fartyget fraktade 77 000 ton tung eldningsolja, och oljeutsläpp från vraket nådde den spanska kusten den 16 november 2002.
- (2) På grund av de miljökonsekvenser som följer av oljeföroreningen har utöver fisket all skaldjursproduktion och viss vattenbruksverksamhet stoppats längs med stora delar av Spaniens Atlantkust. Oljeläckaget har vidare skadat vissa vattenbruksanläggningar i de drabbade spanska kustregionerna.
- (3) I rådets förordning (EG) nr 2792/1999 ⁽³⁾ fastställs detaljerade föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn. I artikel 13.1 och särskilt i de mer specifika reglerna i bilaga III till förordningen, fastställs vilka kostnader som är stödberättigande inom vattenbruket och när det gäller bevarande och utveckling av marina resurser genom samfinansiering från Fonden för fiskets utveckling. I artikel 16 i den förordningen fastställs enligt vilka villkor medlemsstaterna kan få stöd från FFU för att bevilja ersättning till fiskare och fartygsägare för tillfälligt upphörande med verksamheten vid oväntade händelser.
- (4) Kriterierna för stöd genom samfinansiering via FFU för utgifter av detta slag är emellertid inte avpassade för den typ av åtgärder som krävs för att klara av konsekvenserna av förorening genom olja.
- (5) Dessutom får för närvarande stöd för tillfälligt upphörande med verksamheten endast beviljas sjömän och fartygsägare, men inte andra personer eller företag inom skaldjursindustrin eller vattenbruket. Vidare begränsas användningen av det finansiella bidraget från FFU till sådana åtgärder genom den ovannämnda artikel 16.
- (6) Det är därför nödvändigt att vidta åtgärder för att underlätta att ersättning ges för tillfälligt upphörande med verksamheter som fiske, skaldjursproduktion och vattenbruk och som drabbats av den oljeförorening som anges ovan. Det är även nödvändigt att vidta åtgärder för att möjliggöra rengöring, reparation och återuppbyggnad av skaldjursodlingar och vattenbruksanläggningar och för förnyelse av skaldjursbestånden så att produktionskapaciteten kan återställas, samt utbyte av fiskeredskap som skadats av oljeutsläppet.
- (7) Undantag måste således göras från de ovannämnda bestämmelserna i förordning (EG) nr 2792/1999.
- (8) Under förutsättningen att andra delar av åtgärden kommer att behöva finansieras via FFU skall de kompletterande anslag som krävs göras tillgängliga inom ramen för rådets förordning (EG) nr 2561/2001 av den 17 december 2001 om främjande av omställning av de fartyg och fiskare som fram till och med 1999 var beroende av fiskeavtalet med Marocko ⁽⁴⁾, särskilt artikel 5.1 i denna.
- (9) De kompletterande anslag som görs tillgängliga bör användas för de specifika särskilda åtgärderna, dvs. dels ersättning till personer och företag inom fiskeri-, skaldjurs- och vattenbrukssektorerna för tillfälligt upphörande med verksamheten, dels stöd till återställande av nämnda verksamheter som drabbats av oljeföroreningen.
- (10) Den särskilda åtgärden måste överensstämma med strukturpolitikens allmänna principer för fiskerisektorn.
- (11) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. ⁽⁵⁾
- (12) Nödvändigheten av att omedelbart vidta åtgärder för att avhjälpa den situation som uppstått till följd av fartyget Prestiges förlisning gör det nödvändigt att medge undantag från tidsfristen i punkt I.3 i protokollet om de nationella parlamentens roll.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 19 december 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 344, 28.12.2001, s. 17.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Räckvidd

I denna förordning fastställs exceptionella stödåtgärder till förmån för personer och företag inom fiskeri-, skaldjurs- och vattenbrukssektorerna i de kustområden i Spanien som drabbats av oljeföroreningen från det förlista fartyget Prestige, samt villkor och begränsningar för stödet.

Artikel 2

Särskilda åtgärder

1. Spanien får vidta följande särskilda åtgärder till förmån för de personer och företag som avses i artikel 1:

- Ersättning till personer och företagsägare för tillfälligt upphörande med verksamheten.
- Åtgärder för utbyte av fiskeredskap, annan hjälputrustning samt reparation av de drabbade båtarna och ersättning av deras skadade delar.
- Åtgärder för rengöring, reparation och återuppbyggnad av skaldjursodlingar och vattenbruksanläggningar.
- Kompensation för skaldjursbestånd som måste ersättas.

2. Utgifterna inom ramen för de särskilda åtgärderna skall vara stödberättigande på villkor att det tillfälliga upphörandet med verksamheten enligt punkt a, och att de skador på redskap och anläggningar som avses i punkt b, c och d beror på oljeläckaget från fartyget Prestige.

3. Stödnivåerna för de olika särskilda åtgärderna skall vara de som fastställs i bilagan.

Artikel 3

Undantag från förordning (EG) nr 2792/1999

1. Genom undantag från bestämmelserna i förordning (EG) nr 2792/1999, skall de särskilda åtgärder som avses i artikel 2 beviljas i enlighet med punkterna 2–6 i denna artikel.

2. De ersättningar vid tillfälligt upphörande med verksamheten, som avses i artikel 16.1 a i förordning (EG) nr 2792/1999, får beviljas även för personer och företagsägare som är verksamma inom skaldjursindustrin och vattenbruket i Spanien.

3. De begränsningar på två och sex månader per år som anges i artikel 16.1 a i förordning (EEG) nr 2792/1999 skall inte tillämpas.

4. Det finansiella bidraget från FFU till de ersättningar som avses i punkterna 1 och 2 skall inte beaktas vid beräkningen av huruvida de trösklar har överskridits som anges i artikel 16.3 första stycket i förordning (EEG) nr 2792/1999.

5. De restriktioner som anges i sista stycket i punkt 1.4 i bilaga III till förordning (EEG) nr 2792/1999 skall inte tillämpas när det gäller utbyte av fiskeredskap som skadats genom oljeföroreningen från det förlista fartyget Prestige.

6. Följande kostnader skall vara bidragsberättigande enligt artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2792/1999:

- Kostnader för rengöring, reparation och återuppbyggnad i syfte att återställa produktionskapaciteten i skaldjursbestånd och vattenbruksanläggningar som har påverkats av den aktuella oljeföroreningen.
- Kostnader för den utsättning som krävs för att återställa skaldjursbestånden i de vattenbruksanläggningar som påverkats av den aktuella oljeföroreningen.

Artikel 4

Tillämpning av allmänna bestämmelser

Förordningarna (EG) nr 1260/1999 ⁽¹⁾ och 2792/1999 ⁽²⁾ skall tillämpas för genomförandet av de särskilda åtgärder som definieras i artikel 2 enligt de bestämmelser och undantag som fastställs i den här förordningen.

Artikel 5

Kompletterande gemenskapsbidrag

1. Utöver stödet i form av anslag från FFU, skall ett kompletterande gemenskapsbidrag på 30 miljoner euro avsättas för de ändamål som avses i denna förordning.

2. Detta kompletterande belopp skall göras tillgängligt från de medel som tidigare avsatts för de ändamål som avses i förordning (EG) nr 2561/2001.

Artikel 6

Ändring av förordning (EG) nr 2561/2001

I artikel 5.1 i förordning (EG) nr 2561/2001 skall följande stycke läggas till:

"Inom anslaget för Spanien skall ett belopp på högst 30 miljoner euro reserveras för de åtgärder som definieras i rådets förordning (EG) nr 2372."

Artikel 7

Genomföranderapporter

Spanien skall för kommissionen lägga fram en konsoliderad rapport om genomförandet av de särskilda åtgärder som avses i artikel 2, för varje år de genomförs, senast den 31 mars följande år. Den första rapporten skall vara klar den 31 mars 2004.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, 26.6.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn (EGT L 337, 30.12.1999, s. 10).

*Artikel 8***Föreskrifter**

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning skall antas enligt det förvaltningsförfarande som avses i artikel 9.2.

Artikel 9

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté för fiskets och vattenbrukets struktur som inrättas genom artikel 51 i förordning (EG) nr 1260/1999.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

*Artikel 10***Slutbestämmelser**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2002.

På rådets vägnar

M. FISCHER BOEL

Ordförande

*BILAGA***STÖDNIVÅER**

Stödnivåerna för de särskilda åtgärder som avses i artikel 2 skall fastställas enligt de grupper som anges i bilaga IV.2 i förordning (EG) nr 2792/1999 och de stödnivåer som anges i tabell 3 i samma bilaga, i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1451/2001 och enligt följande:

1. Tillfälligt upphörande av skaldjursodling eller vattenbruk	Grupp 1
2. Utbyte av fiskeredskap	Grupp 2
3. Rengöring, reparation och återuppbyggnad av skaldjursodlingar och vattenbruksanläggningar	
— som görs av offentliga myndigheter	Grupp 1
— som görs av privata företag	Grupp 3
4. Ersättning av skaldjursbestånd	Grupp 1
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2373/2002**av den 30 december 2002****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 december 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 december 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	60,2
	204	40,0
	608	29,7
	999	43,3
0707 00 05	052	121,7
	999	121,7
0709 90 70	052	119,7
	204	64,0
	999	91,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	61,9
	204	59,1
	999	60,5
0805 20 10	204	72,4
	999	72,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	50,4
	999	50,4
0805 50 10	052	52,7
	600	72,2
	999	62,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	36,1
	400	92,0
	404	101,2
	720	68,3
	999	74,4
0808 20 50	400	114,5
	999	114,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2374/2002

av den 30 december 2002

om ändring av förordning (EG) nr 668/2001 och om höjning till 3 499 978 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det tyska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1630/2000 ⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 668/2001 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1095/2002 ⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 3 000 055 ton korn som innehas av det tyska interventionsorganet. Tyskland underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 499 923 ton. Den totala mängden korn som innehas av det tyska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 3 499 978 ton.

(3) Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 668/2001 måste därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 668/2001 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 3 499 978 ton korn som skall exporteras till tredje land med undantag av Förenta staterna, Kanada och Mexiko.

2. Lagringsorterna för 3 499 978 ton korn anges i bilaga I till denna förordning."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 187, 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 93, 3.4.2001, s. 20.

⁽⁶⁾ EGT L 166, 25.6.2002, s. 4.

BILAGA

"BILAGA I

(ton)

Lagringsorter	Mängd
Schleswig-Holstein/Hamburg/Niedersachsen/ Bremen/Mecklenburg-Vorpommern	1 222 009
Nordrhein-Westfalen/Hessen/Rheinland-Pfalz/ Saarland/Baden-Württemberg/Bayern	321 864
Berlin/Brandenburg/Sachsen-Anhalt/Sachsen/ Thüringen	1 956 105"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2375/2002

av den 27 december 2002

om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för vanligt vete av annan kvalitet än hög från tredje länder och om undantag från rådets förordning (EEG) nr 1766/92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 12.1 i denna,

med beaktande av rådets beslut av den 19 december 2002 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater, för att ändra de medgivanden inom spannmålssektorn som föreskrivs i den till Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) fogade bindningslistan CXL⁽³⁾, särskilt artikel 2 i detta,

med beaktande av rådets beslut av den 19 december 2002 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Kanada, i enlighet med artikel XXVIII i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), för att ändra de medgivanden inom spannmålssektorn som föreskrivs i den till GATT-avtalet fogade bindningslistan CXL⁽⁴⁾, särskilt artikel 2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Efter handelsförhandlingar har gemenskapen ändrat villkoren för import av vanligt vete av låg och medelhög kvalitet, dvs. vanligt vete av annan kvalitet än hög, enligt definitionen i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1900/2002⁽⁶⁾, genom att införa en importkvot från och med den 1 januari 2003.
- (2) Denna tullkvot gäller en högsta årlig kvantitet på 2 981 600 ton, varav 572 000 ton för import från Förenta staterna och 38 000 ton för import från Kanada.
- (3) Öppnandet av denna kvot gör det nödvändigt att anpassa förordning (EEG) nr 1766/92. För att göra det möjligt att öppna denna kvot den 1 januari 2003 bör det göras undantag från förordning (EEG) nr 1766/92 under en övergångsperiod som löper ut det datum då ändringen av nämnda förordning träder i kraft, dock senast den 30 juni 2003.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Ännu ej publicerat i EGT.

⁽⁴⁾ Ännu ej publicerat i EGT.

⁽⁵⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁶⁾ EGT L 287, 25.10.2002, s. 15.

- (4) För att importen av vanligt vete som omfattas av denna tullkvot skall skötas rätt och inte ske i spekulativt syfte bör importlicenser utfärdas för denna import. Dessa licenser bör inom ramen för fastställda kvantiteter utfärdas efter ansökan av de berörda aktörerna, och om så blir nödvändigt, efter fastställande av en nedsättningskoefficient för de kvantiteter som angetts i ansökan.
- (5) För att säkra en god förvaltning av kvoterna är det lämpligt att utfärda föreskrifter om tidsfrister för inlämnande av ansökningar om licens liksom om de uppgifter som skall ingå i ansökan och i licenserna.
- (6) För att ta hänsyn till leveransvillkoren bör det finnas möjlighet att göra undantag när det gäller licensernas giltighetstid.
- (7) För att säkra en effektiv förvaltning av kvoterna är det lämpligt att utfärda föreskrifter om undantag från kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelicenser för jordbruksprodukter⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2299/2001⁽⁸⁾, vad gäller möjligheterna att överlåta licenser och den tolerans som kan tillåtas för kvantiteter som övergår till fri omsättning.
- (8) För att möjliggöra en god förvaltning av kvoterna är det nödvändigt att den säkerhet som skall ställas för importlicenserna fastställs på en relativt hög nivå, genom undantag från artikel 10 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 av den 23 maj 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1322/2002⁽¹⁰⁾.
- (9) Det är viktigt med ett snabbt och ömsesidigt informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna om vilka kvantiteter som omfattas av ansökningar och vilka kvantiteter som importeras.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

⁽⁷⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 308, 27.11.2001, s. 19.

⁽⁹⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽¹⁰⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 22.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 5

Artikel 1

Genom undantag från artikel 10.1 och 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall importtullen för vanligt vete med KN-nummer 1001 90 99, av annan kvalitet än hög enligt definitionen i bilaga I till förordning (EG) nr 1249/96, fastställas inom ramen för den kvot som öppnas genom den här förordningen.

För de produkter som avses i den här förordningen och som importeras utöver de kvantiteter som anges i artikel 3 i den här förordningen, skall artikel 10.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 gälla.

Artikel 2

1. En tullkvot på 2 981 600 ton för vanligt vete med KN-nummer 1001 90 99, av annan kvalitet än hög, skall öppnas från och med den 1 januari 2003.

2. Tullkvoten skall öppnas den 1 januari varje år. Importtullen inom tullkvoten fastställs till 12 euro per ton.

Artikel 3

1. Den årliga tullkvoten skall fördelas på följande tre delkvoter:

- Delkvot I: 572 000 ton för Förenta staterna.
- Delkvot II: 38 000 ton för Kanada.
- Delkvot III: 2 371 600 ton för övriga tredje länder.

2. Om det under ett år konstateras ett betydande underutnyttjande av delkvot I eller II, kan kommissionen, efter godkännande av de berörda tredjeländerna, anta bestämmelser för att överföra icke utnyttjade kvantiteter till de andra delkvoterna, i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

3. Delkvot III skall fördelas på fyra kvartalsvisa trancher på vardera 592 900 ton för följande perioder:

- Tranch nr 1: 1 januari till 31 mars.
- Tranch nr 2: 1 april till 30 juni.
- Tranch nr 3: 1 juli till 30 september.
- Tranch nr 4: 1 oktober till 31 december.

4. Med undantag för tranch nr 4 enligt punkt 3 d, skall de kvantiteter som inte utnyttjats för en tranch automatiskt föras över till följande tranch. Om en tranch blir uttömd kan kommissionen besluta att öppna följande tranch i förtid, i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EG) nr 1766/92.

Artikel 4

För all import inom den kvot som anges i artikel 2.1 skall en importlicens utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1291/2000 uppvisas, om inget annat anges i den här förordningen.

1. Ansökningarna om importlicens skall inlämnas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna senast kl. 13.00 (Brysselstid) varje måndag.

Varje licensansökan skall avse en kvantitet som inte får överstiga den kvantitet inom varje delkvot som är tillgänglig för import av produkten i fråga under den berörda perioden.

2. Samma dag skall de behöriga myndigheterna via fax överföra ett meddelande till kommissionen, enligt förslaget i bilagan, samt den totala summan av de kvantiteter som angetts i ansökningarna om importlicens, senast kl. 18.00 Brysselstid. Om den dag då ett meddelande skall lämnas är en nationell helgdag, skall den berörda medlemsstaten sända meddelandet arbetsdagen före den nationella helgdagen, senast kl. 18.00 Brysselstid.

Denna anmälan skall göras separat från den som görs för andra ansökningar om importlicenser för spannmål.

3. Om summan av de kvantiteter som beviljats sedan periodens början och de kvantiteter som avses i punkt 2 överstiger delkvoten för den berörda perioden, skall kommissionen fastställa enhetliga nedsättningskoefficienter för de kvantiteter som omfattas av ansökningar, senast den tredje arbetsdagen efter det att ansökningarna lämnades in.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, skall licenserna utfärdas den fjärde arbetsdagen efter den dag då ansökan lämnades in. Senast klockan 18.00 Brysselstid samma dag som licenserna utfärdas skall de behöriga myndigheterna, via fax till det nummer som anges i bilagan, meddela kommissionen summan av de kvantiteter för vilka importlicens utfärdats den dagen.

Artikel 6

Importlicenserna skall vara giltiga under en period på 60 dagar efter den dag då de utfärdas. Licensens giltighetstid skall räknas från och med dagen för det faktiska utfärdandet, i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000.

Artikel 7

Genom undantag från artikel 9 i förordning (EG) nr 1291/2000 får de rättigheter som följer med importlicenser inte överlåtas.

Artikel 8

Genom undantag från artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1291/2000 får den kvantitet som övergår till fri omsättning inte överstiga den som anges i fälten 17 och 18 i importlicensen. Siffran "0" skall därför anges i fält 19 i licensen.

Artikel 9

Ansökningarna om importlicens och importlicenserna skall innehålla följande:

- a) I fält 8, ursprungslandets namn.
- b) I fält 20, någon av följande uppgifter:
- Reglamento (CE) n° 2375/2002
 - Forordning (EF) nr. 2375/2002
 - Verordnung (EG) Nr. 2375/2002
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2375/2002
 - Regulation (EC) No 2375/2002
 - Règlement (CE) n° 2375/2002
 - Regolamento (CE) n. 2375/2002
 - Verordening (EG) nr. 2375/2002
 - Regulamento (CE) n.º 2375/2002
 - Asetus (EY) N:o 2375/2002
 - Förordning (EG) nr 2375/2002
- c) I fält 24, uppgiften "12 euro per ton".

Artikel 10

Genom undantag från artikel 10 a och b i förordning (EG) nr 1162/95 skall säkerheten vara 30 euro per ton för de importlicenser som avses i den här förordningen.

Artikel 11

Inom ramen för tullkvoten, skall det vid all övergång till fri omsättning inom gemenskapen av vanligt vete av annan kvalitet än hög från tredjeländer uppvisas ett ursprungsintyg utfärdat av de nationella behöriga myndigheterna i dessa länder, i enlighet med artiklarna 55–65 i förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁾.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.

Den skall tillämpas till och med det datum då förordningen om ändring av artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 träder i kraft, dock längst till och med den 30 juni 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

BILAGA

FÖRLAGA TILL DET MEDDELANDE SOM AVSES I ARTIKEL 5.2 (*)
Importkvot för vanligt vete öppnad genom förordning (EG) nr 2375/2002

Vecka fr.o.m. ... t.o.m. ...

Kvot/Produkt	Importör nr	Ansökt kvantitet (ton)	Ursprung

(*) Meddelande att överföra via fax till nummer (00-32) 2 295 25 15.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2376/2002

av den 27 december 2002

om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för import av korn från tredje länder och om undantag från rådets förordning (EEG) nr 1766/92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 12.1 i denna,

med beaktande av rådets beslut av den 19 december 2002 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater, för att ändra de medgivanden inom spannmålssektorn som föreskrivs i den till Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) fogade bindningslistan CXL⁽³⁾, särskilt artikel 2 i detta,

med beaktande av rådets beslut av den 19 december 2002 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Kanada, i enlighet med artikel XXVIII i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), för att ändra de medgivanden inom spannmålssektorn som föreskrivs i den till GATT-avtalet fogade bindningslistan CXL⁽⁴⁾, särskilt artikel 2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Efter handelsförhandlingar har gemenskapen ändrat villkoren för import av vanligt vete av medelhög och låg kvalitet och av korn genom att införa importkvoter från och med den 1 januari 2003. När det gäller korn har gemenskapen beslutat att ersätta preferensmarginalsystemet med två tullkvoter: en tullkvot på 50 000 ton för malkorn och en tullkvot på 300 000 ton för korn, vilken är föremål för denna förordning.
- (2) Öppnandet av denna kvot gör det nödvändigt att anpassa förordning (EEG) nr 1766/92. För att göra det möjligt att öppna denna kvot den 1 januari 2003 bör det göras undantag från förordning (EEG) nr 1766/92 under en övergångsperiod som löper ut det datum då ändringen av nämnda förordning träder i kraft, dock senast den 30 juni 2003.
- (3) För att importen av korn som omfattas av denna tullkvot skall skötas rätt och inte ske i spekulativt syfte bör importlicenser utfärdas för denna import. Dessa licenser bör inom ramen för fastställda kvantiteter utfärdas efter

ansökan av de berörda aktörerna, och om så blir nödvändigt, efter fastställande av en nedsättningskoefficient för de kvantiteter som angetts i ansökan.

- (4) För att säkra en god förvaltning av denna kvot är det lämpligt att utfärda föreskrifter om tidsfrister för inlämnande av ansökningar om licens liksom om de uppgifter som skall ingå i ansökan och i licenserna.
- (5) För att ta hänsyn till leveransvillkoren bör det finnas möjlighet att göra undantag när det gäller licensernas giltighetstid.
- (6) För att säkra en effektiv förvaltning av kvoten bör det vara möjligt att göra undantag från kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2299/2001⁽⁶⁾, vad gäller möjligheterna att överlåta licenser och den tolerans som kan tillåtas för kvantiteter som övergår till fri omsättning.
- (7) För att möjliggöra en god förvaltning av kvoterna är det nödvändigt att den säkerhet som skall ställas för importlicenserna fastställs på en relativt hög nivå, genom undantag från artikel 10 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 av den 23 maj 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1322/2002⁽⁸⁾.
- (8) Det är viktigt med ett snabbt och ömsesidigt informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna om vilka kvantiteter som omfattas av ansökningar och vilka kvantiteter som importeras.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från artikel 10.1 och 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall importtullen för korn med KN-nummer 1003 00 fastställas inom ramen för den kvot som öppnas genom den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.

⁽⁴⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.

⁽⁵⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 308, 27.11.2001, s. 19.

⁽⁷⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁸⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 22.

För de produkter som avses i den här förordningen och som importeras utöver den kvantitet som anges i artikel 2 i den här förordningen, skall artikel 10.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 gälla.

Artikel 2

1. En tullkvot på 300 000 ton för import av korn med KN-nummer 1003 00 skall öppnas.
2. Tullkvoten skall öppnas den 1 januari varje år. Importtullen inom tullkvoten fastställs till 16 euro per ton.

Artikel 3

För all import inom den kvot som anges i artikel 2.1 skall en importlicens utfärdad i enlighet med förordning (EG) nr 1291/2000 uppvisas, om inget annat anges i den här förordningen.

Artikel 4

1. Ansökningarna om importlicens skall inlämnas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna senast kl. 13.00 (Brysseltid) varje måndag.

Varje licensansökan skall avse en kvantitet som inte får överstiga den kvantitet som under det berörda året är tillgänglig för import av produkten i fråga.

2. Samma dag skall de behöriga myndigheterna via fax överföra ett meddelande till kommissionen, enligt förlagan i bilagan, samt den totala summan av de kvantiteter som angetts i ansökningarna om importlicens, senast kl. 18.00 Brysseltid. Om den dag då ett meddelande skall lämnas är en nationell helgdag, skall den berörda medlemsstaten sända meddelandet arbetsdagen före den nationella helgdagen, senast kl. 18.00 Brysseltid.

Denna anmälan skall göras separat från den som görs för andra ansökningar om importlicenser för spannmål.

3. Om summan av de kvantiteter som beviljats sedan årets början och de kvantiteter som avses i punkt 2 överstiger kvoten för det berörda året, skall kommissionen fastställa en enhetlig nedsättningskoefficient för de kvantiteter som omfattas av ansökningar, senast den tredje arbetsdagen efter det att ansökningarna lämnades in.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, skall licenserna utfärdas den fjärde arbetsdagen efter den dag då ansökan lämnades in. Senast klockan 18.00 Brysseltid samma dag som licenserna utfärdas skall de behöriga myndigheterna, via fax till det nummer som anges i bilagan, meddela kommissionen summan av de kvantiteter för vilka importlicens utfärdats den dagen.

Artikel 5

Importlicenserna skall vara giltiga under en period på 60 dagar efter den dag då de utfärdas. Licensens giltighetstid skall räknas från och med dagen för det faktiska utfärdandet, i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000.

Artikel 6

Genom undantag från artikel 9 i förordning (EG) nr 1291/2000 får de rättigheter som följer med importlicenser inte överlätas.

Artikel 7

Genom undantag från artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1291/2000 får den kvantitet som övergår till fri omsättning inte överstiga den som anges i fälten 17 och 18 i importlicensen. Siffran "0" skall därför anges i fält 19 i licensen.

Artikel 8

Ansökningarna om importlicens och importlicenserna skall innehålla följande:

- a) I fält 20, någon av följande uppgifter:

- Reglamento (CE) n° 2376/2002
- Forordning (EF) nr. 2376/2002
- Verordnung (EG) Nr. 2376/2002
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2376/2002
- Regulation (EC) No 2376/2002
- Règlement (CE) n° 2376/2002
- Regolamento (CE) n. 2376/2002
- Verordening (EG) nr. 2376/2002
- Regulamento (CE) n.º 2376/2002
- Asetus (EY) N:o 2376/2002
- Förordning (EG) nr 2376/2002

- b) I fält 24, uppgiften "16 euro per ton".

Artikel 9

Genom undantag från artikel 10 a och b i förordning (EG) nr 1162/95 skall säkerheten vara 30 euro per ton för de importlicenser som avses i den här förordningen.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.

Den skall tillämpas till och med det datum då förordningen om ändring av artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 träder i kraft, dock längst till och med den 30 juni 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

FÖRLAGA TILL DET MEDDELANDE SOM AVSES I ARTIKEL 4.2 (*)

Importkvot för korn öppnad genom förordning (EG) nr 2376/2002

Vecka fr.o.m. ... t.o.m. ...

Kvot/Produkt	Importör nr	Ansökt kvantitet (ton)	Ursprung

(*) Meddelande att överföra via fax till nummer (32-2) 295 25 15.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2377/2002

av den 27 december 2002

om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för import av malkorn från tredje länder och om undantag från rådets förordning (EEG) nr 1766/92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 12.1 i denna,

med beaktande av rådets beslut av den 19 december 2002 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ändring av de medgivanden för spannmål som anges i bindningslista CXL som bifogas GATT 1994⁽³⁾, särskilt artikel 2 i detta,

med beaktande av rådets beslut av den 19 december 2002 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Kanada i enlighet med artikel XXVIII i GATT 1994 om ändring av de medgivanden för spannmål som anges i EG:s bindningslista CXL som bifogas GATT 1994⁽⁴⁾, särskilt artikel 2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Efter handelsförhandlingar har gemenskapen ändrat villkoren för import av vanligt vete av medelhög och låg kvalitet och av korn genom att införa importkvoter från och med den 1 januari 2003. När det gäller korn har gemenskapen beslutat att ersätta preferensmarginalsystemet med två tullkvoter: en tullkvot på 50 000 ton för malkorn och en tullkvot på 300 000 ton för korn. Tullkvoten på 50 000 ton för malkorn är föremål för denna förordning.
- (2) Enligt gemenskapens internationella åtaganden måste malkorn som importerats vara avsett för framställning av öl som lagras i behållare innehållande boktrå. Det är i detta sammanhang lämpligt att anta bestämmelser angående kvalitetskriterier för korn och krav på bearbetningen liknande dem som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 1234/2001 av den 22 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 822/2001 och om partiell återbetalning av de importtullar som uttagits på kvoter av malkorn⁽⁵⁾.
- (3) Öppnandet av denna kvot gör det nödvändigt att anpassa förordning (EEG) nr 1766/92. För att göra det möjligt att öppna denna kvot den 1 januari 2003 bör det göras undantag från förordning (EEG) nr 1766/92 under en övergångsperiod som löper ut det datum då ändringen av nämnda förordning träder i kraft, dock senast den 30 juni 2003.
- (4) För att importen av korn som omfattas av denna tullkvot skall skötas rätt och inte ske i spekulativt syfte bör importlicenser utfärdas för denna import. Dessa licenser bör inom ramen för fastställda kvantiteter utfärdas efter ansökan av de berörda aktörerna, och om så blir nödvändigt, efter fastställande av en nedsättningskoefficient för de kvantiteter som angetts i ansökan.
- (5) För att säkra en god förvaltning av denna kvot är det lämpligt att utfärda föreskrifter om tidsfrister för inlämnande av ansökningar om licens liksom om de uppgifter som skall ingå i ansökan och i licenserna.
- (6) För att ta hänsyn till leveransvillkoren bör det finnas möjlighet att göra undantag när det gäller licensernas giltighetstid.
- (7) Med hänsyn till att det är nödvändigt att ha en hög nivå på säkerheten för att få ett tillfredsställande utnyttjande av kvoten och att denna säkerhet måste kvarstå under hela bearbetningsperioden, är det lämpligt att undanta de importörer vilkas sändningar av malkorn åtföljs av ett intyg om överensstämmelse som godkänts av Amerikas förenta staters regering i enlighet med det förfarande för administrativt samarbete som anges i artiklarna 63–65 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽⁶⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 444/2002⁽⁷⁾.
- (8) För att få en god förvaltning av kvoten är det lämpligt att utfärda föreskrifter om undantag från kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelicenser för jordbruksprodukter⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2299/2001⁽⁹⁾, vad gäller möjligheterna att överlåta licenser och den tolerans som kan tillåtas för kvantiteter som övergår till fri omsättning.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.

⁽⁴⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.

⁽⁵⁾ EGT L 168, 23.6.2001, s. 12.

⁽⁶⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 68, 12.3.2002, s. 11.

⁽⁸⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 308, 27.11.2001, s. 19.

- (9) För att få en god förvaltning av denna kvot är det nödvändigt att den säkerhet som skall ställas för importlicenserna fastställs på en relativt hög nivå, genom undantag från artikel 10 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 av den 23 maj 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1322/2002 ⁽²⁾.
- (10) Det är viktigt med ett snabbt och ömsesidigt informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna om vilka kvantiteter som omfattas av ansökningar och vilka kvantiteter som importeras.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från artikel 10.1 och 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall importtullen för malkorn med KN-nummer 1003 00 fastställas inom ramen för den kvot som öppnas genom den här förordningen.

För de produkter som avses i den här förordningen och som importeras utöver den kvantitet som anges i artikel 2 i den här förordningen, skall artikel 10.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 gälla.

Artikel 2

1. En tullkvot på 50 000 ton skall öppnas för import av malkorn med KN-nummer 1003 00 50 avsett för framställning av öl som lagras i behållare innehållande bokträ.
2. Tullkvoten skall öppnas den 1 januari varje år. Importtullen inom tullkvoten fastställs till 8 euro per ton.

Artikel 3

För all import inom den kvot som anges i artikel 2.1 skall en importlicens utfärdad i enlighet med förordning (EG) nr 1291/2000 uppvisas, om inget annat anges i den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.
⁽²⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 22.

Artikel 4

I denna förordning avses med

- a) *skadade kärnor*: kärnor av korn, annan spannmål eller av flyghavre, som uppvisar skador inklusive försämrad kvalitet på grund av sjukdomar, frost, värme, insekts- eller svampangrepp, oväder och alla andra materiella skador,
- b) *korn av sund och marknadsmässig kvalitet*: hela kornkärnor eller bitar av kornkärnor som inte är skadade kärnor enligt definitionen i a, med undantag av dem som skadats av frost eller svampangrepp.

Artikel 5

1. Tillträde till denna tullkvot skall beviljas om det importerade kornet uppfyller följande kriterier:

- a) Rymdvikt: 60,5 kg/hl eller mer.
 - b) Skadade kärnor: 1 % eller mindre.
 - c) Vattenhalt: 13,5 % eller mindre.
 - d) Korn av sund och marknadsmässig kvalitet: 96 % eller mer.
2. De kvalitetskriterier som anges i punkt 1 skall styrkas med hjälp av
- a) ett intyg från en analys som på importörens begäran gjorts av det tullkontor där sändningen övergår till fri omsättning, eller
 - b) ett intyg om överensstämmelse för det importerade kornet som utfärdats av ett statligt organ i ursprungslandet och som erkänns av kommissionen.

Artikel 6

1. Tillträde till denna kvot skall beviljas om följande villkor är uppfyllda:

- a) Det importerade kornet skall ha bearbetats till malt inom sex månader räknat från dagen för övergång till fri omsättning.
- b) Det på detta sätt framställda maltet skall ha bearbetats till öl som lagras i behållare som innehåller bokträ inom högst 150 dagar räknat från dagen då kornet bearbetades till malt.

2. Ansökan om importlicens inom denna tullkvot godtas endast om följande bifogas:

- a) Bevis på att sökanden är en fysisk eller juridisk person som har bedrivit handel med spannmål i minst tolv månader och som är registrerad i den medlemsstat där ansökan lämnas in.
- b) Bevis på att sökanden till behörigt organ i den medlemsstat där varorna övergår till fri omsättning har ställt en säkerhet på 85 euro per ton. Om sändningar av malkorn åtföljs av ett intyg om överensstämmelse utfärdat av Federal Grain Inspection Service (FGIS) i enlighet med artikel 8, skall säkerheten minskas till 10 euro per ton.

c) Ett skriftligt åtagande från sökanden om att allt importerat gods inom sex månader räknat från och med dagen för godkännande av övergången till fri omsättning skall bearbetas till malt avsett att, inom 150 dagar räknat från dagen för bearbetningen till malt, användas vid framställning av öl som lagras i behållare som innehåller bokträ. Den sökande skall ange platsen för bearbetning antingen genom att uppge ett bearbetningsföretag och en medlemsstat eller högst fem bearbetningsanläggningar. Innan godset sänds för bearbetning skall kontrollexemplar T5 utfärdas av tullkontoret i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93. De uppgifter som krävs enligt första delen av c samt namn och plats för bearbetningsanläggningen skall anges i fält 104 på kontrollexemplar T5.

3. Bearbetningen av importerat korn till malt skall anses ha skett då maltkornet har genomgått stöpning. Dessutom skall behörig myndighet kontrollera att maltet inom 150 dagar bearbetas till öl som lagras i behållare som innehåller bokträ.

Artikel 7

1. Den säkerhet som avses i artikel 6.2 b skall frisläppas om följande villkor uppfylls:

- a) Kornets kvalitet, fastställd genom intyg om överensstämmelse eller analysintyg, uppfyller de kriterier som anges i artikel 5.1.
- b) Den som söker licens visar upp bevis på den specifika slutanvändningen enligt artikel 5.1 enligt vilket denna användning verkligen ägt rum inom den frist som föreskrivs i det skriftliga åtagandet enligt artikel 6.2 c. Detta bevis, eventuellt i form av kontrollexemplar T5, skall, på ett sätt som godtas av de behöriga myndigheterna i den importerande medlemsstaten, visa att alla importerade kvantiteter har bearbetats till den produkt som avses i artikel 6.2 c.

2. Om de kvalitetskriterier och/eller villkor för bearbetning som anges i artiklarna 5 och 6 i den här förordningen inte uppfylls, skall säkerheten för importlicensen enligt artikel 10 a i förordning (EG) nr 1162/95 och den ytterligare säkerheten enligt artikel 6.2 b i den här förordningen vara förverkade om importören inte kan lämna in en ny importlicens inom den kvot som förvaltas genom kommissionens förordning (EG) nr 2376/2002 ⁽¹⁾. I detta fall skall endast 22 euro av säkerheten på 30 euro för denna licens frisläppas.

Artikel 8

Ett förlaga till de intyg som skall utfärdas av Federal Grain Inspection Service (FGIS) återfinns i bilaga 1. Intyg som utfärdas av Federal Grain Inspection Service (FGIS) för maltkorn som är avsett att användas för framställning av öl som lagras i behållare innehållande bokträ skall vara officiellt erkända av kommissionen inom det förfarande för administrativt samar-

⁽¹⁾ Se sidan 92 i detta nummer av EGT.

bete som anges i artiklarna 63–65 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93. Om de analytiska parametrar som anges i det intyg om överensstämmelse som är utfärdat av Federal Grain Inspection Service (FGIS) visar överensstämmelse med de kvalitetskriterier för maltkorn som fastställs i artikel 5, skall prov tas på minst 3 % av de sändningar som anländer till varje införselplats under regleringsåret. Reproduktioner av den stämpel och de underskrifter som är godkända av Amerikas förenta staters regering skall offentliggöras i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 9

1. Ansökningarna om importlicens skall inlämnas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna senast kl. 13.00 (Brysseltid) den andra måndagen varje månad.

Varje licensansökan skall avse en kvantitet som inte får överstiga den kvantitet som under det berörda året är tillgänglig för import av produkten i fråga.

2. Samma dag skall de behöriga myndigheterna via fax överföra ett meddelande till kommissionen, enligt den förlaga som fastställs i bilaga II, samt den totala summan av de kvantiteter som angetts i ansökningarna om importlicens, senast kl. 18.00 Brysseltid. Om den dag då ett meddelande skall lämnas är en nationell helgdag, skall den berörda medlemsstaten sända meddelandet arbetsdagen före den nationella helgdagen, senast kl. 18.00 Brysseltid.

Denna anmälan skall göras separat från den som görs för andra ansökningar om importlicenser för spannmål.

3. Om summan av de kvantiteter som beviljats sedan årets början och de kvantiteter som avses i punkt 2 överstiger kvoten för det berörda året, skall kommissionen fastställa en enhetlig nedsättningskoefficient för de kvantiteter som omfattas av ansökningar, senast den tredje arbetsdagen efter det att ansökningarna lämnades in.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, skall licenserna utfärdas den fjärde arbetsdagen efter den dag då ansökan lämnades in. Senast klockan 18.00 Brysseltid samma dag som licenserna utfärdas skall de behöriga myndigheterna, via fax till det nummer som anges i bilaga II, meddela kommissionen summan av de kvantiteter för vilka importlicens utfärdats den dagen.

Artikel 10

Importlicenserna skall vara giltiga under en period på 60 dagar efter den dag då de utfärdas. Licensens giltighetstid skall räknas från och med dagen för det faktiska utfärdandet, i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000.

Artikel 11

Genom undantag från artikel 9 i förordning (EG) nr 1291/2000 får de rättigheter som följer med importlicenser inte överlåtas.

Artikel 12

Genom undantag från artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 1291/2000 får den kvantitet som övergår till fri omsättning inte överstiga den som anges i fälten 17 och 18 i importlicensen. Siffran "0" skall därför anges i fält 19 i licensen.

Artikel 13

Ansökningarna om importlicens och importlicenserna skall innehålla följande:

a) I fält 20, uppgift om den bearbetade produkt som skall framställas från spannmålen samt någon av följande uppgifter:

- Reglamento (CE) n° 2377/2002
- Forordning (EF) nr. 2377/2002
- Verordning (EG) Nr. 2377/2002

- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2377/2002
- Regulation (EC) No 2377/2002
- Règlement (CE) n° 2377/2002
- Regolamento (CE) n. 2377/2002
- Verordening (EG) nr. 2377/2002
- Regulamento (CE) n.º 2377/2002
- Asetus (EY) N:o 2377/2002
- Förordning (EG) nr 2377/2002

b) I fält 24, uppgiften "8 euro per ton".

Artikel 14

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.

Den skall tillämpas till och med det datum då förordningen om ändring av artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 träder i kraft, dock längst till och med den 30 juni 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Förlaga till intyg om överensstämmelse godkänt av Amerikas förenta staters regering för malkorn som är avsett att användas för framställning av öl som lagras i behållare innehållande bokträ.

FGIS FORM 909-L
FEB 90

APPROVED OMB NO. 0580-0013
ORIGINAL
NOT NEGOTIABLE

UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE
FEDERAL GRAIN INSPECTION SERVICE

U.S. GRAIN STANDARDS ACT
OFFICIAL EXPORT GRAIN INSPECTION CERTIFICATE

ISSUED AT _____ DATE OF SERVICE _____

I certify that I am licensed or authorized under the United States Grain Standards Act (7 U.S.C. 71 et seq.) to inspect the kind of grain covered by this certificate and that on the above date the following identified grain was inspected under the Act, with the following results:

Original Inspection **Reinspection** **Appeal Inspection** **Board Appeal Inspection**

QUANTITY (This is NOT a Weight Certificate)

LOCATION _____ IDENTIFICATION OF CARRIER _____

GRADE AND KIND (in accordance with the Official Grain Standards of the United States)

STOWAGE _____

REMARKS

Damaged Grains:
Sound and fair merchantable barley:
Test weight (kg/hl):
Moisture:

APPEAL NO. (if applicable) _____ APPLICANT _____ NAME AND SIGNATURE _____

This certificate is issued under the authority of the United States Grain Standards Act, as amended (7 U.S.C. 71 et seq.), and the regulations thereunder (7 CFR 800.0 et seq.). It is issued to show the kind, class, grade, quality, condition, or quantity of grain, or the condition of a carrier or container for the storage or transportation of grain, or other facts relating to grain as ascertained by official personnel. The statements on the certificate are considered true at the time and place the inspection or weighing service was performed. The certificate is not considered representative of the lot if the grain is transhipped or is otherwise transferred from the identified carrier or container or if grain or other material is added to or removed from the total lot. If this certificate is not canceled by a superseding certificate, it is receivable by all officers and all courts of the United States as prima facie evidence of the truth of the facts stated therein. This certificate does not excuse failure to comply with the provisions of the Federal Food, Drug, and Cosmetic Act, or other Federal law.

WARNING: Any person who shall knowingly falsely make, issue, alter, forge, or counterfeit this certificate, or participate in any such actions, or otherwise violate provisions in the U.S. Grain Standards Act, the U.S. Warehouse Act, or related Federal laws is subject to criminal, civil, and administrative penalties.

The conduct of all services and the licensing of personnel under the regulations governing such services shall be accomplished without discrimination on the basis of race, color, religion, sex, national origin, age, or handicap.

EXPORT

BILAGA II

**FÖRLAGA TILL DET MEDDELANDE SOM AVSES I ARTIKEL 9.2 ⁽¹⁾
Importkvot för malkorn öppnad genom förordning (EG) nr. 2377/2002**

Månad: ...

Kvot/Produkt	Importör nr	Ansökt kvantitet (ton)

⁽¹⁾ Meddelande att överföra till faxnummer (32-2) 295 25 15.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2378/2002

av den 27 december 2002

om undantag från förordning (EG) nr 1249/96 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Rådet har genom beslut av den 19 december 2002 ⁽³⁾ och beslut av den 19 december 2002 ⁽⁴⁾ godkänt ingående av avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater respektive Kanada om ändring av de medgivanden för spannmålssektorn som anges i bindningslista CXL som bifogas GATT-avtalet. I dessa avtal ändras villkoren för import av vanligt vete av låg och medelhög kvalitet samt för import av korn, genom att det införs importkvoter för dessa produkter från och med den 1 januari 2003.
- (2) Genom ovannämnda beslut har rådet bemyndigat kommissionen att göra tillfälliga undantag för dessa produkter från den ordning för importtullar som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 i väntan på godkännandet av en formell ändring av denna förordning. För att fullt ut kunna tillämpa de avtal som har godkänts av rådet bör det göras en tillfällig anpassning av tillämpningsföreskrifterna vad beträffar de importtullar inom spannmålssektorn som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1900/2002 ⁽⁶⁾.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Artikel 2, artikel 4.1 och artikel 5 i förordning (EG) nr 1249/96 skall inte gälla följande produkter:

- a) Vanligt vete med KN-nummer ex 1001 90 99 av annan kvalitet än hög enligt definitionen i bilaga I till nämnda förordning.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.⁽³⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.⁽⁴⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.⁽⁵⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.⁽⁶⁾ EGT L 287, 25.10.2002, s. 15.

- b) Korn med KN-nummer 1003 00 10 och 1003 00 90.

2. Artikel 4.2 och 4.3, artikel 6.1 och bilagorna I och II till förordning (EG) nr 1249/96 skall inte gälla den produkt som tas upp under punkt 1 a i denna artikel.

Artikel 2

Utbetalningen av den nedsättning av importtullen med ett schablonbelopp på 14 euro för vanligt vete av hög kvalitet som avses i artikel 2.5 första stycket första strecksatsen i förordning (EG) nr 1249/96 skall inte längre vara underställd de villkor som anges i artikel 2.5 andra stycket i samma förordning.

Artikel 3

Utöver vad som fastställs i artikel 4.1 andra stycket andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1249/96, skall ett negativt bidrag (avdrag) på 30 euro per ton kvarhållas när det gäller durumvete av låg kvalitet inom ramen för de handelsbidrag som avses i artikel 4.1 b i samma förordning.

Artikel 4

Bestämmelsen om att importtullen för vanligt vete av låg kvalitet skall användas för durumvete av låg kvalitet, som anges i artikel 6.1 femte stycket andra mening i förordning (EG) nr 1249/96, skall inte längre tillämpas.

*Artikel 5*1. Genom undantag från artikel 5 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1249/96 skall ansökan om importlicens för vanligt vete av hög kvalitet tas emot endast efter uppvisande av ett skriftligt åtagande från den sökande att till det berörda behöriga organet, samma dag som deklARATIONEN om övergång till fri omsättning godkänns, ställa en särskild säkerhet utöver de säkerheter som avses i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 ⁽⁷⁾. Denna ytterligare säkerhet skall uppgå till 95 euro per ton. Om ansökningar om importlicens åtföljs av intyg om överensstämmelse utfärdade av Federal Grain Inspection Service (FGIS) eller Canadian Grain Commission (CGC) i enlighet med artikel 6, skall den ytterligare säkerheten dock uppgå till 5 euro per ton.⁽⁷⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

2. Artikel 5 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1249/96 skall inte tillämpas för ansökningar om importlicens för durumvete om ansökningarna åtföljs av intyg om överensstämmelse utfärdade av Federal Grain Inspection Service (FGIS) eller Canadian Grain Commission (CGC) i enlighet med artikel 6. I detta fall skall den ytterligare säkerheten uppgå till 5 euro per ton.

Artikel 6

Utöver vad som fastställs i artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1249/96 skall intyg om överensstämmelse utfärdade av Federal Grain Inspection Service (FGIS) och Canadian Grain Commission (CGC) för vanligt vete och durumvete vara officiellt erkända av kommissionen inom det förfarande för administrativt samarbete som anges i artiklarna 63–65 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽¹⁾. Om de analytiska parametrar som anges i intyg om överensstämmelse som är utfärdade av Federal Grain Inspection Service (FGIS) eller Canadian Grain Commission (CGC) visar överensstämmelse med de kvalitetskriterier för vanligt vete och durumvete som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 1249/96, skall prov tas på minst 3 % av de sändningar som anländer till varje införselplats under regleringsåret.

Förslagor till erkända intyg om överensstämmelse för vanligt vete och durumvete återfinns i bilagorna I, II och III. Reproduktioner av de stämplat och underskrifter som är godkända av Amerikas förenta stater och Kanadas regeringar skall offentliggöras i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

Artikel 7

Genom undantag från artikel 6.3 i förordning (EG) nr 1249/96 skall, om analysresultatet för vanligt vete av hög kvalitet visar att de kriterier som anges i bilaga I inte är uppfyllda, den säkerhet för importlicensen som avses i artikel 10 a i förordning (EG) nr 1162/95 och den ytterligare säkerhet som avses i artikel 3 i denna förordning vara förverkade om importören inte kan lämna in en ny importlicens inom den kvot som förvaltas genom kommissionens förordning (EG) nr 2375/2002⁽²⁾. I detta fall skall endast 22 euro av säkerheten på 30 euro för denna licens frisläppas.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2003, dock längst till och med den 30 juni 2003.

De importlicenser som är utfärdade före den 1 januari 2003, och som används efter detta datum, omfattas av bestämmelserna i denna förordning. Aktörer som inte avser att utnyttja dessa importlicenser efter den 1 januari 2003 kan dock få licenserna annullerade, på begäran av den berörda parten inlämnad före den 15 januari 2003. I detta fall skall säkerheten frisläppas i proportion till de kvantiteter som inte har utnyttjats.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ Se sidan 88 i detta nummer av EGT.

BILAGA I

Förlaga till intyg om överensstämmelse godkänt av Amerikas förenta stater regering för vanligt vete

FGIS FORM 909-L FEB 00	UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE FEDERAL GRAIN INSPECTION SERVICE U.S. GRAIN STANDARDS ACT OFFICIAL EXPORT GRAIN INSPECTION CERTIFICATE	APPROVED OMB NO. 0580-0013 ORIGINAL NOT NEGOTIABLE US- _____ _____ DATE OF SERVICE				
ISSUED AT _____						
I certify that I am licensed or authorized under the United States Grain Standards Act (7 U.S.C. 71 <i>et seq.</i>) to inspect the kind of grain covered by this certificate and that on the above date the following identified grain was inspected under the Act, with the following results:						
<table style="width:100%; border: none;"> <tr> <td style="text-align: center; width: 25%;">☐ Original Inspection</td> <td style="text-align: center; width: 25%;">☐ <i>Reinspection</i></td> <td style="text-align: center; width: 25%;">☐ <i>Appeal Inspection</i></td> <td style="text-align: center; width: 25%;">☐ <i>Board Appeal Inspection</i></td> </tr> </table>			☐ Original Inspection	☐ <i>Reinspection</i>	☐ <i>Appeal Inspection</i>	☐ <i>Board Appeal Inspection</i>
☐ Original Inspection	☐ <i>Reinspection</i>	☐ <i>Appeal Inspection</i>	☐ <i>Board Appeal Inspection</i>			
QUANTITY (This is NOT a Weight Certificate)						
LOCATION	IDENTIFICATION OF CARRIER					
GRADE AND KIND (in accordance with the Official Grain Standards of the United States)						
STOWAGE						
REMARKS Protein: Test weight (kg/hl): Impurities:						
APPEAL NO (if applicable)	APPLICANT	NAME AND SIGNATURE				
<p style="font-size: small;">This certificate is issued under the authority of the United States Grain Standards Act, as amended (7 U.S.C. 71 <i>et seq.</i>), and the regulations thereunder (7 CFR 800.0 <i>et seq.</i>). It is issued to show the kind, class, grade, quality, condition, or quantity of grain, or the condition of a carrier or container for the storage or transportation of grain, or other facts relating to grain as determined by official personnel. The statements on the certificate are considered true at the time and place the inspection or weighing service was performed. The certificate is not considered representative of the lot if the grain is transhipped or is otherwise transferred from the identified carrier or container or if grain or other material is added to or removed from the total lot. If this certificate is not canceled by a superseding certificate, it is receivable by all officers and all courts of the United States as prima facie evidence of the truth of the facts stated therein. This certificate does not excuse failure to comply with the provisions of the Federal Food, Drug, and Cosmetic Act, or other Federal law.</p> <p style="font-size: x-small;">WARNING: Any person who shall knowingly falsely make, issue, alter, forge, or counterfeit this certificate, or participate in any such actions, or otherwise violate provisions in the U.S. Grain Standards Act, the U.S. Warehouse Act, or related Federal laws is subject to criminal, civil, and administrative penalties.</p> <p style="font-size: x-small;">The conduct of all services and the licensing of personnel under the regulations governing such services shall be accomplished without discrimination as to race, color, religion, sex, national origin, age, or handicap.</p>						
EXPORT						

BILAGA II

Förlaga till intyg om överensstämmelse godkänt av Amerikas förenta staters regering för durumvete

FGIS FORM 909-L FEB 00	UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE FEDERAL GRAIN INSPECTION SERVICE U.S. GRAIN STANDARDS ACT OFFICIAL EXPORT GRAIN INSPECTION CERTIFICATE	APPROVED OMB NO. 0580-0013 ORIGINAL NOT NEGOTIABLE US-
	ISSUED AT _____	DATE OF SERVICE _____
I certify that I am licensed or authorized under the United States Grain Standards Act (7 U.S.C. 71 et seq.) to inspect the kind of grain covered by this certificate and that on the above date the following identified grain was inspected under the Act, with the following results:		
☐ Original Inspection	☐ Reinspection	☐ Appeal Inspection
☐ Board Appeal Inspection		
QUANTITY (This is NOT a Weight Certificate)		
LOCATION	IDENTIFICATION OF CARRIER	
GRADE AND KIND (In accordance with the Official Grain Standards of the United States)		
STOWAGE		
REMARKS		
Protein: Test weight (kg/hl): Impurities: Hard Vitreous Amber Color:		
APPEAL NO (if applicable)	APPLICANT	NAME AND SIGNATURE
This certificate is issued under the authority of the United States Grain Standards Act, as amended (7 U.S.C. 71 et seq.), and the regulations thereunder (7 CFR 800.0 et seq.). It is issued to show the kind, class, grade, quality, condition, or quantity of grain, or the condition of a carrier or container for the storage or transportation of grain, or other facts relating to grain as determined by official personnel. The statements on the certificate are considered true at the time and place the inspection or weighing service was performed. The certificate is not considered representative of the lot if the grain is transhipped or is otherwise transferred from the identified carrier or container or if grain or other material is added to or removed from the total lot. If this certificate is not canceled by a superseding certificate, it is receivable by all officers and all courts of the United States as prima facie evidence of the truth of the facts stated therein. This certificate does not excuse failure to comply with the provisions of the Federal Food, Drug, and Cosmetic Act, or other Federal law. WARNING: Any person who shall knowingly falsely make, issue, alter, forge, or counterfeit this certificate, or participate in any such actions, or otherwise violate provisions in the U.S. Grain Standards Act, the U.S. Warehouse Act, or related Federal laws is subject to criminal, civil, and administrative penalties. The conduct of all services and the licensing of personnel under the regulations governing such services shall be accomplished without discrimination as to race, color, religion, sex, national origin, age, or handicap.		
EXPORT		

BILAGA III

Förlaga till intyg om överensstämmelse godkänt av Kanadas regering för vanligt vete och durumvete samt för klassindelning vid export

 Canadian Grain Commission		 Commission canadienne des grains	
CERTIFICATE FINAL FROM CANADIAN GRAIN EXPORT CARGO INSPECTION		CERTIFICAT FINAL DE GRAIN CANADIEN INSPECTION D'UNE CARGAISON DESTINEE A L'EXPORTATION	
CERTIFICATE NO. A 44084		No DE CERTIFICAT	
REGISTRATION NO.	PORT	DATE	DATE
GRADE	MOISTURE %	IMPURITIES	WEIGHT IN TONNES/POIDS EN TONNES METRIQUES
STORAGE/STOCKAGE	DATE		

VOID

FOR ACCOUNT OF FOUR LE COMPTÉ DE

Canada
 CERTIFICATION AS TO GRADE AND WEIGHT ONLY
 CERTIFICATION DU GRADE ET DU POIDS SEULEMENT

INSPECTEUR RESPONSABLE _____ WEIGHMASTER _____ VERIFIED BY/VERIFIE PAR _____
 ADDRESS (POUR) _____

1-201

Klassindelning vid export för kanadensiskt vanligt vete och durumvete

VANLIGT VETE

Canada western red spring (CWRS)	Provvikt	Summa främmande material inklusive korn av andra sädeslag
Nr 1 CWRS	(Minimum) 79,0 kg/hl	(Maximum) 0,4 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 2 CWRS	(Minimum) 77,5 kg/hl	(Maximum) 0,75 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 3 CWRS	(Minimum) 76,5 kg/hl	(Maximum) 1,25 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
<hr/>		
Canada western extra strong red spring (CWES)	Provvikt	Summa främmande material inklusive korn av andra sädeslag
Nr 1 CWES	(Minimum) 78,0 kg/hl	(Maximum) 0,75 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 2 CWES	(Minimum) 76,0 kg/hl	(Maximum) 1,5 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
<hr/>		
Canada prairie spring red (CPSR)	Provvikt	Summa främmande material inklusive korn av andra sädeslag
Nr 1 CPSR	(Minimum) 77,0 kg/hl	(Maximum) 0,75 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 2 CPSR	(Minimum) 75,0 kg/hl	(Maximum) 1,5 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
<hr/>		
Canada prairie spring white (CPSW)	Provvikt	Summa främmande material inklusive korn av andra sädeslag
Nr 1 CPSW	(Minimum) 77,0 kg/hl	(Maximum) 0,75 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 2 CPSW	(Minimum) 75,0 kg/hl	(Maximum) 1,5 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
<hr/>		
Canada western red winter (CWRW)	Provvikt	Summa främmande material inklusive korn av andra sädeslag
Nr 1 CWRW	(Minimum) 78,0 kg/hl	(Maximum) 1,0 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 2 CWRW	(Minimum) 74,0 kg/hl	(Maximum) 2,0 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
<hr/>		
Canada western soft white spring (CWSWS)	Provvikt	Summa främmande material inklusive korn av andra sädeslag
Nr 1 CWSWS	(Minimum) 78,0 kg/hl	(Maximum) 0,75 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 2 CWSWS	(Minimum) 75,5 kg/hl	(Maximum) 1,0 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 3 CWSWS	(Minimum) 75,0 kg/hl	(Maximum) 1,5 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag

DURUMVETE

Canada western amber durum (CWAD)	Provvikt	Summa främmande material inklusive korn av andra sädeslag
Nr 1 CWAD	(Minimum) 80,0 kg/hl	(Maximum) 0,5 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 2 CWAD	(Minimum) 79,5 kg/hl	(Maximum) 0,8 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 3 CWAD	(Minimum) 78,0 kg/hl	(Maximum) 1,0 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag
Nr 4 CWAD	(Minimum) 75,0 kg/hl	(Maximum) 3,0 % inklusive 0,2 % korn av andra sädeslag

ANMÄRKNINGAR: Korn av andra sädeslag: I dessa klasser endast havre, korn, råg och rågvete

Vanligt vete: För export av vanligt vete kommer Canadian Grain Commission att tillsammans med intyget lämna dokumentation med uppgift om proteininnehåll i procent för den aktuella sändningen.

Durumvete: För export av durumvete kommer Canadian Grain Commission att tillsammans med intyget lämna dokumentation med uppgift om procentandel glasartade kärnor och rymdvikt för den aktuella sändningen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2379/2002

av den 30 december 2002

om godkännande av de kontroller som görs i Slovakien av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 545/2002⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 7 i kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001 av den 12 juni 2001 om kontroll av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2379/2001⁽⁴⁾, anges villkoren för godkännande av överensstämmelsekontroller som före import till gemenskapen har utförts av tredjeländer som ansöker om ett sådant godkännande.
- (2) Den 10 oktober 2002 lämnade de slovakiska myndigheterna in en begäran till kommissionen om godkännande av kontroller som har utförts av nationella, regionala och lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheter i Slovakien (SVPS, KVPS, RVPS) under den statliga myndighetens (SVPS) ansvar. Uppgifterna i ansökan tyder på att myndigheten har den personal, den materiel och de anordningar som krävs för att genomföra kontrollerna, att de metoder som används motsvarar dem som föreskrivs i artikel 9 i förordning (EG) nr 1148/2001 och att färsk frukt och färska grönsaker som exporteras från Slovakien till gemenskapen sannolikt uppfyller gemenskapens handelsnormer.
- (3) Enligt de uppgifter från medlemsstaterna som kommissionen har tillgång till inträffade det oftare än för genomsnittet av övriga tredje länder under perioden 1997–2002 att färsk frukt och färska grönsaker som importerades från Slovakien inte uppfyllde handelsnormerna. Det har emellertid stått klart, dels att antalet fall där färsk frukt och färska grönsaker inte har uppfyllt handelsnormerna under den senare delen av perioden (1999–2002) har sjunkit till nivåer som är jämförbara med nivåerna för tredje länder som redan har fått sådant godkännande, dels att lagstiftning som infördes den 1 oktober 2002 har gjort exportkontroller obligatoriska. Ett besök på plats i juni 2002 gav vid handen att det efter förändringen av lagstiftningen inte längre är nödvändigt att behålla de särskilda åtgärder som vidtogs för att minska antalet fall där färsk frukt och färska grönsaker inte uppfyller handelsnormerna.

- (4) Företrädare för den slovakiska kontrollmyndigheten har regelbundet deltagit i det internationella arbetet för att upprätta handelsnormer för frukt och grönsaker i arbetsgruppen för standardisering av lättfördärliga livsmedel och kvalitetsförbättring vid FN:s ekonomiska kommission för Europa (ECE). Dessutom deltar Slovakien i OECD:s system för tillämpning av internationella normer på frukt och grönsaker. Slutligen har de slovakiska kontrollmyndigheterna sedan många år deltagit i de seminarier och kurser som har organiserats av olika medlemsstater.
- (5) Det är därför lämpligt att godkänna de överensstämmelsekontroller som utförs av Slovakien, med verkan från och med det datum då förfarandet för förvaltningssamarbete i artikel 7.8 i förordning (EG) nr 1148/2001 införs.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Sådana kontroller av överensstämmelsen med handelsnormerna inom sektorn för färsk frukt och färska grönsaker som Slovakien gör före import till gemenskapen, godkänns härmed i enlighet med villkoren i artikel 7 i förordning (EG) nr 1148/2001.

Artikel 2

De officiella adresserna och telefonnumren i Slovakien till den officiella kontaktperson och de kontrollmyndigheter som avses i artikel 7.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1148/2001 anges i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 3

1. De intyg som avses i artikel 7.3 andra stycket i förordning (EG) nr 1148/2001 och som utfärdas efter de kontroller som avses i artikel 1 i den här förordningen skall utfärdas på blanketter som överensstämmer med blankettmallen i bilaga II till den här förordningen.

2. Genom undantag från bestämmelserna i artikel 7.3 sjätte stycket i förordning (EG) nr 1148/2001 kan fält 3 i det formulär som avses i punkt 1 av den här artikeln tryckas delvis på slovakiska.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 84, 28.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 156, 13.6.2001, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 321, 6.12.2001, s. 15.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med dagen för offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C-serien, av ett meddelande om att ett förvaltnings­samarbete enligt artikel 7.8 i förordning (EG) nr 1148/2001 har inletts mellan gemenskapen och Slovakien.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Officiell kontaktperson enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1148/2001:

Republiken Slovakien
statliga veterinär- och livsmedelsmyndighet (Štátna Veterinárna a Potravinová Správa SR)
Avdelningen för livsmedelssäkerhet och hygien
Enheten för speciella kulturer
Botanicka 17
842 13 Bratislava
Slovakien
Tfn (421-2) 60257412 eller 419
Fax (421-2) 60257450
E-post: fvcontrol@svssr.sk

Kontrollmyndighet enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1148/2001:

Republiken Slovakien
statliga veterinär- och livsmedelsmyndighet (Štátna Veterinárna a Potravinová Správa SR)
Avdelningen för livsmedelssäkerhet och hygien
Enheten för speciella kulturer
Botanicka 17
842 13 Bratislava
Slovakien
Tfn (421-2) 60257412 eller 419
Fax (421-2) 60257450
E-post: fvcontrol@svssr.sk

Regionala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Bratislava (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Bratislava)
Botanicka 17
842 13 Bratislava
Slovakien
Tfn (421-2) 65423487
Fax (421-2) 65423487
E-post: kvsba@svssr.sk

Regionala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Trnava (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Trnava)
Zavarska 11
918 21 Trnava
Slovakien
Tfn (421-33) 5501618
Fax (421-33) 5503541
E-post: kvstt@svssr.sk

Regionala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Nitra (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Nitra)
Akademicka 1
949 80 Nitra
Slovakien
Tfn (421-37) 6525473
Fax (421-37) 6531657
E-post: kvsnr@svssr.sk

Regionala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Trenčín (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Trenčín)
Sudna 22
Trenčín
Slovakien
Tfn (421-32) 6522122
Fax (421-32) 6521266
E-post: kvstn@svssr.sk

Regionala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Banská Bystrica (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Banská Bystrica)
Rudlovska 6
975 90 Banská bystrica
Slovakien
Tfn (421-48) 4154127
Fax (421-48) 4125601
E-post: kvbbb@svssr.sk

Regionala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Žilina (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Žilina)
Jedľova 44
010 04 Žilina
Slovakien
Tfn (421-41) 7631228
Fax (421-41) 7631227
E-post: kvsza@svssr.sk

Regionala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Košice (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Košice)
Masarykova 18
040 02 Košice
Slovakien
Tfn (421-55) 6252047
Fax (421-55) 6252046
E-post: kvske@svssr.sk

Regionala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Prešov (Krajská Veterinárna a Potravinová Správa Prešov)
Levocska 112
080 01 Prešov
Slovakien
Tfn (421-51) 7491321
Fax (421-51) 7719887
E-post: kvspv@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Bratislava-mesto (RVPS Bratislava-mesto)
Polianky 8
841 01 Bratislava
Slovakien
Tfn (421-2) 64461209
E-post: rvsbao@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Senec (RVPS Senec)
Svätoplukova 50
903 01 Senec
Slovakien
Tfn (421-2) 45926213
E-post: rvssco@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Dunajská streda (RVPS Dunajská streda)
Obchodná 789/3
909 01 Dunajská streda
Slovakien
Tfn (421-31) 5524870
E-post: rvsdso@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Galanta (RVPS Galanta)
Hodská 353/19
924 25 Galanta
Slovakien
Tfn (421-31) 7807109
E-post: rvsgao@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Trnava (RVPS Trnava)
Zavarská 11
918 21 Trnava 1
Slovakien
Tfn (421-33) 5001447
E-post: rvstto@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Senica (RVPS Senica)
Čáčovská 305
905 01 Senica nad Myjavou
Slovakien
Tfn (421-34) 6512881
E-post: rvsseo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Komárno (RVPS Komárno)
Štúrova 5
945 01 Komárno
Slovakien
Tfn (421-35) 7731235
E-post: rvskno@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Nové Zámky (RVPS Nové Zámky)
Komjatická 65
940 89 Nové Zámky
Slovakien
Tfn (421-35) 428311
E-post: rvsno@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Levice (RVPS Levice)
M.R. Štefánika 24
924 03 Levice
Slovakien
Tfn (421-36) 6312352
E-post: rvslvo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Nitra (RVPS Nitra)
Akademická 1
949 80 Nitra 1
Slovakien
Tfn (421-37) 6536202
E-post: rvsno@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Topolčany (RVPS Topolčany)
ul. Dr. P. Adámiho 17
955 01 Topolčany
Slovakien
Tfn (421-38) 5326068
E-post: rvstoo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Šal'a (RVPS Šal'a)
Školská 5
927 00 Šal'a
Slovakien
Tfn (421-35) 428311
E-post: rvssao@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Nové Mesto/Váhom (RVPS Nové Mesto/Váhom)
Tajovského 235/7
915 01 Nové Mesto/Váhom
Slovakien
Tfn (421-32) 712546
E-post: rvsno@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Trenčín (RVPS Trenčín)
Súdna 22
911 01 Trenčín
Slovakien
Tfn (421-32) 6522045
E-post: rvstno@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Prievidza (RVPS Prievidza)
Mariánska 6
971 01 Prievidza
Slovakien
Tfn (421-46) 5423009
E-post: rvspdo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Puchov (RVPS Puchov)
Moravská 1343/29
020 01 Puchov
Slovakien
Tfn (421-42) 4641315
E-post: rvspuo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Žiar nad Hronom (RVPS Žiar nad Hronom)
ul. SNP 612/120
965 01 Žiar nad Hronom
Slovakien
Tfn (421-45) 6732737
E-post: rvszho@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Zvolen (RVPS Zvolen)
Nám. SNP 50
960 01 Zvolen
Slovakien
Tfn (421-45) 533039
E-post: rvszvo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Vel'ký Krtiš (RVPS Vel'ký Krtiš)
Osloboditeľ'ov 33
990 01 Vel'ký Krtiš
Slovakien
Tfn (421-47) 4830741
E-post: rvsvko@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Lučenec (RVPS Lučenec)
Mierova 2
984 01 Lučenec
Slovakien
Tfn (421-47) 4322431
E-post: rvslco@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Rimavská Sobota (RVPS Rimavská Sobota)
Kirijevská 22
979 01 Rimavská Sobota
Slovakien
Tfn (421-47) 5631410
E-post: rvsrso@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Banská Bystrica (RVPS Banská Bystrica)
Rudlovska cesta 6
975 90 Banská Bystrica
Slovakien
Tfn (421-48) 4125602
E-post: rvsbbo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Martin (RVPS Martin)
Záturčianska 1
036 80 Martin
Slovakien
Tfn (421-43) 4221481
E-post: rvsmt@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Liptovský Mikuláš (RVPS Liptovský Mikuláš)
Kollárova 2
031 01 Liptovský Mikuláš
Slovakien
Tfn (421-47) 4322431
E-post: rvslmo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Žilina (RVPS Žilina)
Jedl'ová 44
010 04 Žilina 4
Slovakien
Tfn (421-41) 7631235
E-post: rvszao@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Čadca (RVPS Čadca)
Horná 2483, pošt. pr 45
022 01 Čadca
Slovakien
Tfn (421-41) 4322277
E-post: rvscao@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Dolný Kubín (RVPS Dolný Kubín)
Jánoškova 1611/58
026 01 Dolný Kubín
Slovakien
Tfn (421-43) 5864935
E-post: rvsdko@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Rožňava (RVPS Rožňava)
Južná 43
048 01 Rožňava
Slovakien
Tfn (421-58) 7323182
E-post: rvsrvo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Spišská Nová Ves (RVPS Spišská Nová Ves)
Duklianska 46
048 01 Spišská Nová Ves
Slovakien
Tfn (421-52) 4175124
E-post: rvssno@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Košice-mesto (RVPS Košice-mesto)
Hlinkova 1/c
040 01 Košice-Mesto
Slovakien
Tfn (421-55) 6325623
E-post: rvskeo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Košice-okolie (RVPS Košice-okolie)
Kukučínova 24
040 01 Košice-okolie
Slovakien
Tfn (421-55) 6223507
E-post: rvskso@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Trebišov (RVPS Trebišov)
Bottova 2
075 01 Trebišov
Slovakien
Tfn (421-56) 6722748
E-post: rvstvo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Michalovce (RVPS Michalovce)
Sama Chalúpku 2
207 01 Michalovce
Slovakien
Tfn (421-56) 6425034
E-post: rvmio@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Poprad (RVPS Poprad)
Partizánska 83
058 01 Poprad
Slovakien
Tfn (421-52) 723085
E-post: rvspvo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Stará L'ubovná (RVPS Stará L'ubovná)
Levočská 4/338
064 01 Stará L'ubovná
Slovakien
Tfn (421-52) 4321182
E-post: rvsslo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Prešov (RVPS Prešov)
Levočská 112
080 01 Prešov 1
Slovakien
Tfn (421-51) 7711126
E-post: rvspvo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Vranov nad Topľou (RVPS Vranov nad Topľou)
Kalinčiakova 879
093 01 Vranov nad Topľou
Slovakien
Tfn (421-57) 23064
E-post: rvskso@svssr.sk

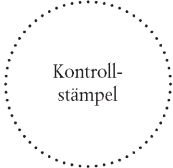
Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Bardejov (RVPS Bardejov)
Stöcklova 34
085 01 Bardejov
Slovakien
Tfn (421-54) 4722115
E-post: rvsbjo@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Svidník (RVPS Svidník)
ul. MUDr. Pribulu 2
089 01 Svidník
Slovakien
Tfn (421-54) 7522987
E-post: rvssko@svssr.sk

Lokala veterinär- och livsmedelsmyndigheten i Humenné (RVPS Humenné)
Gaštanová 3
080 01 Humenné
Slovakien
Tfn (421-57) 7752963
E-post: rvsheo@svssr.sk

BILAGA II

Mall för intyg enligt artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1148/2001

1. Aktör/importör (*)		Kontrollintyg * [Nr] Detta intyg är avsett uteslutande för kontrollmyndigheterna	
2. Förpackningsansvarig enligt uppgift på förpackningen (om annan än aktören/importören)		3. Kontrollmyndighet ŠTÁTNA VETERINÁRNA A POTRAVINOVÁ SPRÁVA SR 	
		4. Kontrollställe/ursprungsland	5. Bestämmelseregion eller -land
6. Uppgift om transportmedel		7. Kontroll vid bestämmelseorten (i förekommande fall)	7 a) ☐ intern ☐ import ☐ export
8. Förpackning (antal och typ)	9. Typ av produkt (sort, om normen föreskriver detta)	10. Kvalitetsklass	11. Sammanlagd vikt i kg brutto/netto (*)
12. Ovanstående kontrollmyndighet intygar härmed att på grundval av en stickprovskontroll ovannämnda vara vid kontrolltillfället överensstämde med gällande handelsnormer			
..... (Tullkontor där införsel/avgång (*) äger rum)	 (Plats och datum för utfärdande)	
Giltighet: dagar			
..... (Kontrollansvarig tjänsteman (textas))	 (Underskrift)	
			
13. Anmärkningar:			
(*) Stryk det som inte är tillämpligt.			

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2380/2002

av den 30 december 2002

om ändring av förordning (EG) nr 883/2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller handeln med produkter inom vinsektorn med tredje land

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2585/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 68.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 22.2 c i kommissionens förordning (EG) nr 883/2001 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1574/2002 ⁽⁴⁾, är vin och druvsaft i behållare på högst 5 liter, med ursprung i och som importeras från ett tredje land vars årliga export till gemenskapen understiger 1 000 hektoliter, undantagna från kravet på intyg och analysrapport enligt artikel 20 i samma förordning. Det planeras import av begränsade kvantiteter från Indone-

sien och Thailand. Dessa båda länder bör därför tas upp i förteckningen i bilaga VI till förordning (EG) nr 883/2001.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga VI till förordning (EG) nr 883/2001 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 345, 29.12.2001, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 128, 10.5.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 235, 3.9.2002, s. 10.

BILAGA

"BILAGA VI

Förteckning över de länder som avses i artikel 22

- Iran
 - Libanon
 - Folkrepubliken Kina
 - Taiwan
 - Indien
 - Bolivia
 - Republiken San Marino
 - Thailand
 - Indonesien"
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2381/2002

av den 30 december 2002

om ändring av förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artiklarna 6.7 och 10.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1830/2002⁽⁴⁾, fastställs när det gäller am- och dikobidrag i artikel 29a en regel för avrundning av antalet djur vid beräkningen av det högsta respektive lägsta antalet kvigor uttryckt i procent. Tillämpningen av denna bestämmelse missgynnar producenter som omfattas av artikel 10 i förordning (EG) nr 1254/1999 så som den skall tillämpas för år 2003. För att samtliga producenter skall behandlas likvärdigt är det därför lämpligt att ange närmare bestämmelser för tillämpningen av denna regel under den aktuella perioden för ansökningar som gäller två kvigor.

- (2) Förordning (EG) nr 2342/1999 bör därför ändras.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 29a i förordning (EG) nr 2342/1999 skall följande stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket skall det under 2003 vid tillämpning av bestämmelsen i artikel 10 i förordning (EG) nr 1254/1999 fastställas att om en ansökan gäller två kvigor så skall det antal som kan vara bidragsberättigande fastställas till en kviga.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 281, 4.11.1999, s. 30.

⁽⁴⁾ EGT L 277, 15.10.2002, s. 15.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2382/2002

av den 30 december 2002

om ändring av förordning (EEG) nr 94/92 om genomförande av den ordning för import från tredje land som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2092/91

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 473/2002⁽²⁾, särskilt artikel 11.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Den förteckning över tredje länder från vilka vissa jordbruksprodukter som framställts ekologiskt skall komma för att få saluföras inom gemenskapen, enligt artikel 11.1 i förordning (EEG) nr 2092/91, fastställs i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 94/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1162/2002⁽⁴⁾. Den förteckningen sammanställdes i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EEG) nr 2092/91.
- (2) Giltighetstiden för inkludering av Schweiz i förteckningen, i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EEG) nr 2092/91, löper ut den 31 december 2002. Giltighetstiden för inkludering av Argentina, Australien, Tjeckien, Ungern och Israel i förteckningen löper ut den 30 juni 2003. För att förhindra att handeln snedvrids bör giltighetstiden förlängas för dessa länder.

- (3) De tredje länder som är berörda har översänt de uppgifter som behövs till kommissionen för genomförande av bestämmelser som är likvärdiga med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2092/91. Dessutom har den praktiska tillämpningen kontrollerats under kommissionens besök på plats i dessa tredje länder.
- (4) De ungerska myndigheterna har meddelat kommissionen att ett organ för kontroll och utfärdande av intyg har upphört med sin verksamhet i Ungern. Namnet på detta organ bör därför strykas i bilagan till förordning (EEG) nr 94/92.
- (5) Förordning (EEG) nr 94/92 bör därför ändras.
- (6) De åtgärder som föreslås i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som omnämns i artikel 14 i förordning (EEG) 2092/91.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 94/92 skall ändras enligt bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning skall träda i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 75, 16.3.2002, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 11, 17.1.1992, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 44.

BILAGA

Bilagan till förordning (EEG) nr 94/92 skall ändras enligt följande:

1. I de avsnitt som avser Argentina, Australien, Tjeckien, Ungern, Israel och Schweiz skall punkt 5 ersättas med följande:
"5. **Landet skall finnas med i förteckningen** till och med den 30 juni 2008"
 2. I avsnittet som avser Ungern:
 - i punkt 3 skall orden "och SKAL" strykas
 - i punkt 4 skall orden "och SKAL (Ungernkontoret)" strykas.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2383/2002

av den 30 december 2002

om ändring av förordning (EG) nr 2366/98 om tillämpningsföreskrifter för systemet med produktionsstöd för olivolja för regleringsåren 1998/1999–2003/2004

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2261/84 av den 17 juli 1984 om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1639/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 19 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1638/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 2366/98 ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1249/2002 ⁽⁷⁾, skall varje olivodlare före den 1 december varje regleringsår lämna in en skördedeklaration. Enligt artikel 20.1 i förordning (EG) nr 2366/98 skall producentorganisationerna eller, i förekommande fall, sammanslutningarna av sådana före den 1 januari varje regleringsår överlämna medlemmarnas skördedeklarationer eller eventuella ändringar i dessa deklarationer till det behöriga organet i den berörda medlemsstaten.
- (2) I vissa olivodlingsområden är emellertid dessa datum på grund av det höga antalet skördedeklarationer, arbete med omstrukturering av olivodlingar eller andra särskilda omständigheter inte de mest lämpliga ur kontrollsynpunkt. Följaktligen bör det i syfte att göra kontrollerna effektivare föreskrivas att medlemsstaterna i vissa regioner och inom vissa gränser får förlänga tidsfristerna för att lämna in skördedeklarationerna till det behöriga organet.

- (3) Det är nödvändigt med kontinuerlig information om de nyplanteringar som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2366/98 för uppföljning och administration av systemet med produktionsstöd till olivolja. Antalet olivträd under regleringsåren efter 1998/1999 och 1999/2000 bör därför meddelas kommissionen.
- (4) Förordning (EG) nr 2366/98 bör därför ändras.
- (5) För att möjliggöra en förlängning av den tidsfrist som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 2366/98 redan under innevarande regleringsår bör det föreskrivas att den här förordningen skall tillämpas från och med den 30 november 2002. Det bör följaktligen föreskrivas att den omedelbart träder i kraft.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2366/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 skall ersättas med följande:

"1. För beviljande av det produktionsstöd för olivolja som avses i artikel 5 i förordning nr 136/66/EEG skall varje olivodlare före den 1 december varje regleringsår lämna in en skördedeklaration avseende de produktiva olivträd och läget för den olivodling som han brukar den 1 november det regleringsår för vilket deklARATIONEN lämnas. Medlemsstaterna får emellertid, i syfte att effektivisera kontrollerna i vissa regioner, förlänga tidsfristen för inlämnande av deklARATIONERNA med högst tre månader.

Medlemsstaterna skall senast den 1 januari det aktuella regleringsåret meddela kommissionen de regioner där sista datum för inlämnande av skördedeklarationerna flyttats fram och anledningarna till detta, samt det nya sista datum som fastställts."

2. Artikel 5.4 skall ersättas med följande punkter 4 och 5:

"4. Senast den 31 oktober 2001 skall medlemsstaterna meddela kommissionen vilka åtgärder de vidtagit för att kontrollera tillämpningen av punkterna 2 och 3 och för att beivra överträdelser.

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 201, 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 208, 3.8.1984, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 38.

⁽⁵⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 32.

⁽⁶⁾ EGT L 293, 31.10.1998, s. 50.

⁽⁷⁾ EGT L 183, 12.7.2002, s. 5.

5. Senast den 31 oktober det aktuella regleringsåret skall medlemsstaterna meddela kommissionen det antal olivträd för vilka i enlighet med punkt 2

- en anmälan om avsikt att plantera har lämnats in,
- medlemsstaten anser att det rör sig om ersättningsplantering för röjda olivträd,
- medlemsstaten anser att det rör sig om plantering inom ramen för ett godkänt program, i enlighet med artikel 4,
- medlemsstaten anser att det rör sig om kompletterande plantering som inte kan vara stödberättigande efter den 31 oktober 2001.

För regleringsåren 2000/2001 och 2001/2002 skall emellertid den information som avses i första stycket meddelas kommissionen senast den 28 februari 2003.”

3. Artikel 20.1 skall ersättas med följande:

”1. Producentorganisationerna eller, i förekommande fall, sammanslutningarna av sådana skall före den 1 januari varje regleringsår överlämna medlemmarnas skördedeklarationer

eller eventuella ändringar i dessa deklamationer till det behöriga organet i den berörda medlemsstaten. Medlemsstaterna får emellertid, i syfte att effektivisera kontrollerna i vissa regioner, förlänga tidsfristen för överlämnande av deklamationerna med högst tre månader.

Medlemsstaterna skall senast den 1 januari det aktuella regleringsåret meddela kommissionen de regioner där sista datum för överlämnande av skördedeklarationerna flyttats fram och anledningarna till detta, samt det nya sista datum som fastställts.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 30 november 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2384/2002
av den 30 december 2002

om ändring av förordning (EEG) nr 2837/93 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2019/93 vad gäller underhåll av olivlundar i områden där oliver traditionellt odlas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2019/93 av den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, med beaktande av förordning (EG) nr 442/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 11.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2837/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2813/94 ⁽⁴⁾, fastställs villkor för beviljande av ett fast stödbelopp per hektar för upprätthållande av olivlundar i områden där oliver traditionellt odlas på de mindre Egeiska öarna.
- (2) Till de kriterier för stödberättigande som fastställs i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2837/93 bör läggas ett villkor motsvarande artikel 24.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2366/98 av den 30 oktober 1998 om tillämpningsföreskrifter för systemet med produktionsstöd för olivolja för regleringsåren 1998/99–2000/01 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1249/2002 ⁽⁶⁾, där det fastställs en minimistorlek för olivodlingsskiften som kan omfattas av produktionsstöd för olivolja.

(3) Förordning (EEG) nr 2837/93 bör därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i förordning (EEG) nr 2837/93 skall följande läggas till:

”e) som har en minsta storlek, fastställd i enlighet med bestämmelserna i artikel 24.1 andra stycket i kommissionens förordning (EG) nr 2366/98 ^(*).

^(*) EGT L 293, 31.10.1998, s. 50.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 184, 27.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 68, 12.3.2002, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 260, 19.10.1993, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 298, 19.11.1994, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 293, 31.10.1998, s. 50.

⁽⁶⁾ EGT L 183, 12.7.2002, s. 5.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2385/2002

av den 30 december 2002

om fortsatt tillämpning och ändring av gemenskapens förhandskontroll av import av vissa järn- och stålprodukter med ursprung i vissa tredje länder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3285/94 ⁽¹⁾ av den 22 december 1994 om gemensamma importregler och om upphävande av förordning (EG) nr 518/94, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2474/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 11 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 519/94 ⁽³⁾ av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, (EEG) nr 1766/82 och (EEG) nr 3420/83, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1138/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9 i denna,

efter samråd med de rådgivande kommittéerna, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen införde genom förordning (EG) nr 76/2002 ⁽⁵⁾ gemenskapens förhandskontroll av import av vissa järn- och stålprodukter med ursprung i vissa tredje länder. Förordningen ändrades genom kommissionens förordning (EG) nr 1337/2002 ⁽⁶⁾ genom att räckvidden för förhandskontrollen utvidgades.
- (2) Den 6 mars 2002 meddelade vissa medlemsstater kommissionen att importutvecklingen av vissa stålprodukter var sådan att skyddsåtgärder borde vidtas. Medlemsstaterna lämnade uppgifter som innehöll tillgänglig bevisning i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 3285/94 och artikel 8 i förordning (EG) nr 519/94 och bad kommissionen att införa provisoriska skyddsåtgärder och att inleda en undersökning om skyddsåtgärder.
- (3) Den 20 mars 2002 införde Förenta staterna slutgiltiga skyddsåtgärder i form av tullkvoter och tilläggsvärde-

tullar på mellan 8 % och 30 % avseende ett stort antal importerade stålprodukter.

- (4) Den 28 mars 2002 inledde kommissionen en undersökning om allvarlig skada eller risk för allvarlig skada för gemenskapens producenter av produkter som är av samma slag som eller direkt konkurrerande med 21 importerade stålprodukter.
- (5) Samma dag infördes, på grundval av uppgifter som samlats in och granskats före inledandet, provisoriska åtgärder för 15 av de stålprodukter som omfattas av undersökningen.
- (6) Efter det att Europeiska kommissionen fastställt att den ökade importen av de 7 produkter som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 1694/2002 ⁽⁷⁾ orsakade gemenskapens producenter allvarlig skada införde den genom nämnda förordning slutgiltiga skyddsåtgärder avseende dessa produkter i form av tilläggstullar som skall erläggas vid import som överstiger de fastställda tullkvoterna. Användningen av dessa tullkvoter kan kontrolleras dagligen.
- (7) Efter det att Europeiska kommissionen fastställt att den ökade importen av de 14 produkter som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 1695/2002 ⁽⁸⁾ riskerade att orsaka gemenskapens producenter skada och att det låg i gemenskapens intresse att upprätta ett system för övervakning i efterhand, införde den genom nämnda förordning ett sådant system avseende de 14 produkterna.
- (8) Systemet för övervakning av skyddstullkvoterna och systemet för övervakning i efterhand ger ursprungsupplysningar endast om en viss del av importen till gemenskapsmarknaden. Systemen ger inga upplysningar om priserna på denna import eller om strukturen på framtida handelsflöden.
- (9) Statistiken över gemenskapens utrikeshandel har inte ställts till förfogande inom den tid som anges i kommissionens förordning (EG) nr 1917/2000 ⁽⁹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1669/2001 ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ EGT L 319, 31.12.1994, s. 53.

⁽²⁾ EGT L 286, 11.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 67, 10.3.1994, s. 89.

⁽⁴⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 16, 18.1.2002, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 195, 24.7.2002, s. 25.

⁽⁷⁾ EGT L 261, 28.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 261, 28.9.2002, s. 124.

⁽⁹⁾ EGT L 229, 9.9.2000, s. 14.

⁽¹⁰⁾ EGT L 224, 21.8.2001, s. 3.

- (10) Den tillgängliga importstatistiken för de stålprodukter som förtecknas i bilaga I uppvisar emellertid följande utvecklingstendenser, som riskerar att orsaka gemenskapens producenter skada:

(ton)

Produkttyp	1999	2000	2001	2002 ⁽¹⁾ (6 månader)
Platta produkter	10 818 943	13 641 836	13 916 538	6 058 977
Långa produkter	5 053 766	5 184 421	5 482 925	2 772 014
Rör	2 541 117	2 930 406	2 903 729	1 384 322

⁽¹⁾ Endast uppgifter för de första sex månaderna 2002 finns för närvarande tillgängliga. Uppgifterna håller ännu på att granskas.

- (11) Det har visserligen skett en nedgång i importen för vissa produktkategorier, men det måste erinras om att ett antal stålprodukter omfattades av gemenskapens provisoriska skyddsåtgärder under en del av denna period. Det står dessutom klart att den internationella utvecklingen kan komma att leda till en ytterligare omläggning av handeln till gemenskapen, eftersom världsmarknaden för stål ännu är instabil och många länder har vidtagit, eller överväger att vidta, skyddsåtgärder.
- (12) Sedan Förenta staterna i mars 2002 införde skyddsåtgärder avseende ett stort antal stålprodukter har Europeiska gemenskapen och många länder (bl.a. Bulgarien, Indien, Indonesien, Kanada, Kina, Malaysia, Mexiko, Polen, Tjeckien och Ungern), som berörs av dessa och tidigare åtgärders möjliga effekter på världsmarknaden för stål, inlett undersökningar om skyddsåtgärder avseende ett antal stålprodukter. I vissa fall har slutgiltiga skyddsåtgärder redan vidtagits. Det står därför klart att det kommer att kunna ske stora svängningar inom den internationella stålhandeln, särskilt i form av en omläggning till gemenskapsmarknaden, vilket skulle orsaka gemenskapens producenter skada.
- (13) Av statistiken över tillverkningen framgår också att tillverkningen av råstål i gemenskapen har minskat från 163,2 miljoner ton 2000 till 158,5 miljoner ton 2001 och till 118,9 miljoner ton under de första nio månaderna av 2002. Sysselsättningen i gemenskapen har också minskat, från 276 700 under 2000 till 270 000 anställda ⁽¹⁾ under 2001, och förutspås minska ytterligare 2002. Det finns ett faktiskt och betydande samband mellan utvecklingen av dessa ekonomiska indikatorer och utvecklingen av importen. Det anses därför att utvecklingen av importen riskerar att orsaka gemenskapens producenter skada.
- (14) I gemenskapens intresse bör gemenskapens förhandskontroll därför fortsatt tillämpas vid import av vissa stålprodukter, så att de ingående statistiska uppgifter som behövs för en snabb analys av importutvecklingen kan tillhandahållas.
- (15) Kommissionen drar därför slutsatsen att systemet med förhandskontroll i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 3285/94 och artikel 9 i förordning (EG) nr 519/94 bör fortsätta att tillämpas när det gäller import av vissa stålprodukter som är avsedda för export till gemenskapen. Med beaktande av varaktigheten hos de skyddsåtgärder avseende stålprodukter som Förenta staterna införde i mars 2002 bör systemet gälla till och med mars 2005.
- (16) För att undvika att införa onödiga restriktioner och inte överdrivet störa verksamheten hos företag nära gränserna bör import av små kvantiteter inte omfattas av gemenskapens förhandskontroll. Import vars nettovikt inte överstiger 500 kilogram bör därför inte omfattas av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 76/2002, ändras på följande sätt:

1. I slutet av artikel 1 skall följande läggas till:

”3. Import vars nettovikt inte överstiger 500 kilogram skall inte omfattas av denna förordning.”

2. I artikel 6 skall ”31 december 2002” ersättas med ”31 mars 2005”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ Uppgifterna är ännu inte färdigställda och håller ännu på att granskas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2386/2002**av den 30 december 2002****om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNINGsom
tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad
form.med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,(4) De bidrag som fastställs i denna förordning får förut-
fastställas eftersom det för närvarande inte går att förutse
situationen på marknaden under de kommande måna-
derna.med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den
19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av mark-
naden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning
(EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5 a och 27.15 i denna,
och(5) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som
kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår
i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan
äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser.
Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer
utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom
att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag
bestäms kan dessa olika mål uppnås.

av följande skäl:

(1) I artikel 27.1 och 27.2 i förordning (EG) nr 1260/2001
föreskrivs att skillnaden mellan priserna på världsmark-
naden för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, c,
d, f, g och h i den förordningen och priserna inom
gemenskapen får täckas av ett exportbidrag då produk-
terna exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan
till samma förordning. I kommissionens förordning (EG)
nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma
tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av
exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som expor-
teras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till
fördraget samt om kriterierna för fastställande av
bidragsbeloppen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning
(EG) nr 1052/2002 ⁽⁴⁾, anges de produkter för vilka en
bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa
produkter exporteras i form av varor som förtecknas i
bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001.(6) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en
strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar,
dels till tillgängliga budgetmedel.(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är fören-
liga med yttrandet från Förvaltningskommittén för
socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1(2) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1520/2000 är det
nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen
per 100 kg av var och en av basprodukterna ifråga.De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som
anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1260/2001, och som
exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga V till förord-
ning (EG) nr 1260/2001, fastställs i enlighet med vad som
anges i bilagan till denna förordning.(3) Artikel 27.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 samt
artikel 11 i det jordbruksavtal som slöts inom ramen för
de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan
föreskriver att bidrag som beviljas för export av en
produkt som ingår i en vara inte får överstiga det bidrag*Artikel 2*⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.⁽³⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 160, 18.6.2002, s. 16.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 december 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

Produkt	Bidragssats i EUR/100 kg	
	vid förutfastställelse av bidrag	annan
Vitt socker:	44,17	44,17

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2387/2002

av den 30 december 2002

om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 15 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002⁽²⁾, särskilt artikel 31 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999 föreskrivs att skillnaden mellan priserna i internationell handel för de produkter som förtecknas i artikel 1 a–e och g i nämnda förordning och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag. I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1052/2002⁽⁴⁾, anges de produkter för vilka en bidrags-sats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till förordning (EG) nr 1255/1999.

(2) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen för 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.

(3) I artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1520/2000 föreskrivs att när exportbidragssatsen fastställs, bör hänsyn vid behov tas till de produktionsbidrag, stöd och andra åtgärder med motsvarande verkan, som i enlighet med förordningen om den gemensamma organisationen av marknaden för produkten i fråga, är tillämpliga i alla medlemsstater för de basprodukter som förtecknas i bilaga A till nämnda förordning eller för likställda produkter.

(4) I artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1255/1999 föreskrivs att ett stöd skall utbetalas för gemenskapsproducerad skummjölk som bearbetas till kasein, om denna mjölk och det kasein som framställs av denna mjölk uppfyller vissa villkor.

(5) I kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljning av smör till reducerat pris och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör som används vid framställning av bakverk, glass och andra livsmedel⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2002⁽⁶⁾, fastställs att smör och grädde till reducerat pris bör göras tillgängliga för industrier som framställer vissa produkter.

(6) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.

(7) Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i artikel 1 i förordning (EG) nr 1255/1999, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till förordning (EG) nr 1255/1999, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

2. Det fastställs inga exportbidragssatser för de produkter som avses i föregående punkt som inte förtecknas i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 160, 18.6.2002, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 76, 25.3.2002, s. 9.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 december 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag	Bidragssats
ex 0402 10 19	Mjölk i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent (PG 2):	
	a) Vid export av varor enligt KN-nummer 3501	—
	b) Vid export av andra varor	44,00
ex 0402 21 19	Mjölk i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av 26 viktprocent (PG 3):	
	a) Vid export av varor som innehåller, i form av produkter som jämföras med PG 3, smör eller grädde till reducerat pris enligt förordning (EG) nr 2571/97	64,27
	b) Vid export av andra varor	93,00
ex 0405 10	Smör med en fetthalt av 82 viktprocent (PG 6):	
	a) Vid export av varor som innehåller smör eller grädde till reducerat pris, framställda i enlighet med de villkor som fastställs i förordning (EG) nr 2571/97	100,00
	b) Vid export av varor enligt KN-nummer 2106 90 98 som innehåller minst 40 viktprocent mjölkfett	192,25
	c) Vid export av andra varor	185,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2388/2002**av den 30 december 2002****om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2118/2002⁽³⁾.
- (2) På grundval av dagens cif-priser och cif-priser för terminsleverans och med hänsyn till den utveckling som kommer att ske på marknaden inom en överskådlig framtid bör det korrektionsbelopp som för närvarande tillämpas på exportbidraget för spannmål ändras.

- (3) Korrektionsbeloppet skall fastställas efter samma procedur som exportbidraget; det kan ändras under perioden mellan fastställelserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 1.1 a, b och c i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för de produkter som avses, med undantag av malt, ändras till det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 324, 29.11.2002, s. 48.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 december 2002 om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

(EUR/t)

Produktnummer	Bestämmelse-land	Nuvarande 1	Period 1 2	Period 2 3	Period 3 4	Period 4 5	Period 5 6	Period 6 7
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1002 00 00 9000	C03	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	—	—
	A05	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	-1,19	-2,38	-3,57	-4,76	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	-1,10	-2,19	-3,29	-4,39	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	-1,01	-2,03	-3,04	-4,05	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	-0,95	-1,90	-2,85	-3,79	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2000, s. 6).

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C03 Schweiz, Liechtenstein, Polen, Tjeckien, Slovakien, Norge, Färöarna, Island, Ryssland, Vitryssland, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Forna Jugoslavien med undantag av Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Albanien, Rumänien, Armenien, Georgien, Azerbajdzan, Moldova, Ukraina, Kazakstan, Kirgizistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Turkmenistan, Marocko, Algeriet, Tunisien, Libyen, Egypten, Malta, Cypern och Turkiet.

**KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2389/2002
av den 30 december 2002**

om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27,5 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 2268/2002 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2121/2002 ⁽⁴⁾.

- (2) Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 2268/2002 på de uppgifter som kommissionen har kännedom om medför att de nu gällande exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till förordning (EG) nr 2268/2002 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 347, 20.12.2002, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 325, 30.11.2002, s. 3.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 december 2002 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto- produkt	0,4435
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	44,35
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	44,35
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	44,35
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto- produkt	0,4435

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpligt exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 28.4 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2390/2002**av den 30 december 2002****om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan skillnaderna mellan kurserna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som i artikel 1.1 d i nämnda förordning och priserna dessa produkter avses på inom gemenskapen, täckas av ett exportbidrag.
- (2) I enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽³⁾, skall bidraget för 100 kg av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 i samband med export vara lika med basbeloppet multiplicerat med sackarosinnehållet, i tillämpliga fall inklusive halten av andra sockerarter omräknade till sackaros. Den sackaroshalt som konstateras för produkten i fråga fastställs i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95.
- (3) I enlighet med artikel 30.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall basbeloppet för bidrag för sorbos i obearbetat skick vara lika med basbeloppet för bidraget minskat med en hundradel av produktionsbidraget i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1265/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin ⁽⁴⁾, när det gäller de produkter som avses i bilagan till den sistnämnda förordningen.
- (4) I enlighet med artikel 30.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall basbeloppet för bidraget för de övriga produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning

vid export i obearbetat skick vara lika med hundradelen av ett belopp som fastställs med hänsyn till skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker inom områden inom gemenskapen utan underskott, under den månad för vilken basbeloppet fastställs och de kurser eller priser på vitsocker som noteras på världsmarknaden och behovet av att åstadkomma en balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter vid export till tredje land av förädlingsprodukter och användningen av produkter importerade från dessa länder i förädlings-syfte.

- (5) I enlighet med artikel 30.4 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan tillämpningen av basbeloppet begränsas till vissa av de produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning.
- (6) I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 får exportbidrag ges för de produkter som avses i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i den förordningen. Bidragets storlek skall fastställas per 100 kg torrvara med beaktande, framför allt, av de bidrag som gäller vid export av de produkter som omfattas av KN-nummer 1702 30 91, det bidrag som är tillämpligt vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 och de ekonomiska aspekter som gäller för denna export. För de produkter som avses i artikel 1.1 f och 1.1 g skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95. För de produkter som avses i 1.1 h skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller villkoren i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.
- (7) De exportbidrag som avses ovan måste fastställas varje månad. De kan ändras däremellan.
- (8) Genom tillämpningen av dessa villkor kan exportbidragen för de ifrågakvarande produkterna fastställas till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 63.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas vid export i oarbetat skick av de produkter som avses i artikel 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i förordning (EG) nr 1260/2001 skall fastställas i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 december 2002 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i oarbetat skick

KN-nr	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg torrvara	44,35 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	44,35 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg torrvara	84,27 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4435 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	44,35 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4435 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4435 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4435 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	44,35 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4435 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas på sirap med en renhetsgrad som understiger 85 % (förordning (EG) nr 2135/95). Sackaroshalten fastställs i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽²⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽³⁾ Basbeloppet tillämpas inte på den produkt som avses i punkt 2 i bilagan till förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2391/2002**av den 30 december 2002****om fastställande av produktionsbidrag för vitsocker som används inom den kemiska industrin**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 fastställs att beslut får fattas om att bevilja produktionsbidrag för produkter som räknas upp i artikel 1.1 a och 1.1 f, för sirap enligt artikel 1.1 d, för kemiskt ren fruktos som omfattas av KN-nummer 1702 50 00 i egenskap av mellanprodukt, och som uppfyller kriterierna i artikel 23.2 i fördraget när dessa används vid tillverkningen av vissa produkter inom den kemiska industrin.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1265/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin ⁽³⁾, fastställs regler för införande av produktionsbidrag och anges vilka kemiska produkter som berättigar till produktionsbidrag för de råvaror som används vid tillverkningen. I artiklarna 5, 6 och 7 i förordning (EG) nr 1265/2001 föreskrivs att gällande produktionsbidrag för råsocker, sackarossirap och isoglukos i oförändrat tillstånd skall beräknas på särskilda villkor för var och en av produkterna grundat på det bidrag som fastställts för vitsocker.

- (3) I artikel 9 i förordning (EG) nr 1265/2001 föreskrivs att produktionsbidraget för vitsocker skall fastställas en gång i månaden för de perioder som inleds den 1 i varje månad. Bidraget får ändras däremellan om gemenskapens och/eller världsmarknadens sockerpris fluktuerat avsevärt. Tillämpningen av dessa bestämmelser bidrar till att fastställa produktionsbidraget enligt artikel 1 för den period som anges i samma artikel.
- (4) Till följd av ändringen av den definition på vitsocker och råsocker som anges i artikel 1.2 a och 1.2 b i förordning (EG) nr 1260/2001 bör socker med tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen inte längre betraktas som sådana, utan räknas till "annat socker". Enligt villkoren i artikel 1 i förordning (EG) nr 1265/2001 berättigar de dock i egenskap av råvaror till produktionsbidrag. För beräkningen av produktionsbidraget bör det därför föreskrivas en beräkningsmetod baserad på sackaroshalten i produkterna.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det produktionsbidrag för vitsocker som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1265/2001 skall fastställas till 40,610 EUR/100 kg nettovikt.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 63.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2392/2002**av den 30 december 2002****om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1900/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 25.10.2002, s. 15.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1002 00 00	Råg	22,77
1003 00 10	Korn, för utsäde	22,77
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽⁴⁾	22,77
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	40,60
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽⁵⁾	40,60
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	22,77

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 EUR/ton.

⁽⁴⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 8 EUR/ton.

⁽⁵⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 13 december 2002–27 december 2002)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	142,90	137,38	124,61	92,03	216,02 (**)	206,02 (**)	119,79 (**)
Tillägg för golfen (EUR/t)	38,14	24,08	22,59	13,95	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR/t (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 14,78 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 23,61 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den 21 november 2002

om användning av Europeiska unionens solidaritetsfond enligt punkt 3 i det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet

(2002/1010/EG)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽¹⁾, särskilt punkt 3 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om upprättandet av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Efter de katastrofala översvämningarna i augusti och september 2002 i några medlemsstater och kandidatländer med vilka förhandlingar nu förs om anslutning till Europeiska unionen, har Europeiska unionen beslutat att upprätta en Europeiska unionens solidaritetsfond (EUSF) mot katastrofer.
- (2) Enligt det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 får fonden användas upp till ett tak på en miljard euro om året.
- (3) Förordning (EG) nr 2012/2002 innehåller en särbestämmelse enligt vilken fonden kan tas i anspråk retroaktivt för katastrofer som inträffat sedan augusti i år.
- (4) De berörda länderna har till kommissionen överlämnat sin uppskattning av de skador som vållades av översvämningarna i augusti och september 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2002 skall 728 miljoner euro tas från Europeiska unionens solidaritetsfond i form av åtagandebemyndiganden.

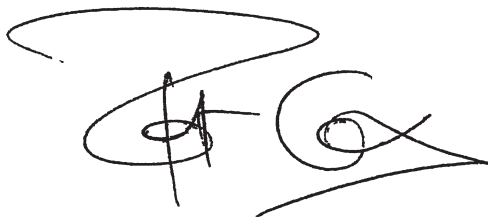
⁽¹⁾ EGT C 283, 20.11.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

Artikel 2

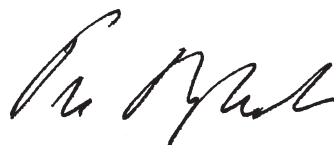
Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT av den 19 december 2002 om godkännande av den mängd mynt som skall ges ut 2003

(ECB/2002/12)

(2002/1011/EG)

ECB-RÅDET HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 106.2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska centralbanken (ECB) har från och med den 1 januari 1999 ensamrätt att godkänna den mängd mynt som skall ges ut av de medlemsstater som har infört euron (de deltagande medlemsstaterna).
- (2) Medlemsstaterna har till ECB för godkännande lämnat in uppgifter om den mängd mynt som de beräknar ge ut under 2003, tillsammans med förklaringar till beräkningsmetoden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Godkännande av den mängd mynt som skall ges ut 2003

ECB godkänner härmed den mängd mynt som skall ges ut av de deltagande medlemsstaterna under 2003 enligt vad som följer i nedanstående tabell:

	<i>miljoner euro</i>
	Utgivning under 2003 av mynt som skall sättas i omlopp och utgivning av mynt för samlare (ej avsedda att sättas i omlopp)
Belgien	246,9
Tyskland	1 475,0
Grekland	116,4
Spanien	939,0
Frankrike	67,5
Irland	100,6
Italien	115,6
Luxemburg	150,0
Nederländerna	85,0
Österrike	116,0
Portugal	278,0
Finland	300,0

*Artikel 2***Slutbestämmelse**

Detta beslut riktar sig till de deltagande medlemsstaterna.

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 19 december 2002.

Willem F. DUISENBERG

ECB:s ordförande
